

EPS

Escola Politècnica

UdG

Superior

Treball final de grau

Estudi: Grau en Arquitectura Tècnica

Títol: Anàlisi de les preferències entre la compra i el lloguer de l'habitatge i la influència de la crisi econòmica actual sobre els significats associats per la població a un règim de tinença o altre

Document: Memòria

Alumne: Jordina Freixes Hernández

Director/Tutor: Albert Ribera Roget

Departament: Arquitectura i Enginyeria de la Construcció

Àrea: Gestió

Convocatòria (mes/any): Setembre/2014

ÍNDEX

CAPÍTOL 1. INTRODUCCIÓ, OBJECTIUS I METODOLOGIA	3
1.1. Introducció	4
1.2. Objectius del projecte	4
1.3. Metodologia	5
CAPÍTOL 2. MARC TEÒRIC: LES SIGNIFICACIONS DELS RÈGIMS DE TINENÇA	7
2.1. La Hegemonia de la propietat	8
2.2. Les significacions dels règims	12
2.2.1. Seguretat ontològica.....	13
2.2.2. Socialització i la família	15
2.2.3. Inversió	16
2.2.4. Seguretat socioeconòmica i Estat del benestar	17
2.2.5. Identitat social.....	19
2.3. Els joves i l'habitatge	22
2.4. Política d'habitatge	26
2.4.1. La política d'habitatge espanyola	26
CAPÍTOL 3. INVESTIGACIÓ EMPÍRICA	30
3.1. Metodologia	31
3.1.1. Participants	31
3.1.2. Instrument.....	31
3.1.3. Procediment	31
3.2. Resultats	32
3.2.1. Variables sociodemogràfiques	32
3.2.2. Resultats de les significacions dels règims de tinença.....	33
CAPÍTOL 4. CONCLUSIONS	83
4.1. Reflexions i conclusions	84
4.1.1. Significació dels règims	84
4.1.2. Demanda de lloguer conjuntural.....	85
4.1.3. Esforç econòmic i propietat com a garantia pel futur	86
4.1.4. Transmissió dels significats i la família.....	88
4.1.5. Inestabilitat i desconfiança	89
CAPÍTOL 5. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES	91

5.1. Bibliografia.....	92
5.2. Webgrafia	94
CAPÍTOL 6. ANNEXES	95
ANNEX 1: Qüestionari	96
ANNEX 2: Taules de resultats	100

CAPÍTOL 1. INTRODUCCIÓ, OBJECTIUS I METODOLOGIA

1.1. Introducció

Sobre el règim de tinença dels habitatges se n'han fet diversos estudis, relacionats amb diversos paràmetres. Avui per avui, i molt vinculat a la situació socioeconòmica en que estem immersos, és un tema clau dins la nostre societat.

El règim en propietat ha estat la tinença majoritària a Catalunya i Espanya durant les darreres dècades, un fet que ha portat que poques persones es plantegin un altre règim d'habitatge per el cycle de la vida. Tal i com veurem més endavant, Espanya és un dels països de la Unió Europea amb unes de les taxes més altes d'habitatge en propietat.

Malgrat això, la inestabilitat actual –especialment en el món laboral– producte de la profunda crisi econòmica que va començar al voltant de 2007 i que encara estem vivint, ha provocat que moltes persones, no només aquelles que han de començar la seva nova etapa residencial, sinó també aquelles famílies que han quedat fortament tocades per la crisi econòmica, es vegin obligades a replantejar-se el règim de tinença, per les dificultats en que es troben a l'hora d'accedir a un habitatge en propietat, tant per l'accés al finançament, fortament restringit per les entitats financeres, com per la baixada d'ingressos familiars, sigui per retallades salarials, sigui per pèrdua del lloc de treball.

Tot i que el replantejament d'opció pugui ser conseqüència, com dèiem, de la crisi, per tant una situació conjuntural que es podria esperar que sigui transitòria, la profunditat actual del problema pot ser que porti més enllà, que porti a la nostra societat a una revisió en quan als significats associats als diversos règims, doncs sovint en aquests s'hi reflectien un tipus de valors o altres, atorgats per la societat.

Degut a les greus repercussions que ha comportat la crisi econòmica en l'àmbit de l'habitatge, em plantejo un estudi el qual em pugui permetre conèixer si els significats fins ara associats a cada règim de tinença han estat alterats, reconsiderats o contraposats, per la societat actual.

1.2. Objectius del projecte

Hi ha un conjunt de raons que ens fan decidir a l'hora de triar entre la compra i el lloguer d'un habitatge. D'aquestes raons, les que podem sotmetre a un anàlisi racional són les de caràcter purament econòmic. D'altra banda, hi ha les raons de caràcter subjectiu, que fins i tot poden arribar a adquirir una importància més rellevant que l'econòmica.

Aquest estudi es basa en les variables generalment subjectives que porten a les persones a escollir un règim o altre. Però degut a la crisi econòmica, tal i com hem comentat anteriorment, alguns significats anteriorment associats a la propietat i d'altres al lloguer, es poden haver vist alterats per la inestabilitat actual i les conseqüències devastadores que viuen algunes famílies.

Per aquest motiu, els principals objectius del treball són:

1. Conèixer quins són els principals paràmetres subjectius que fan que les persones escullin una opció en comptes de l'altre.
2. Conèixer si els significats fins ara associats a cada règim han estat alterats, reconsiderats o contraposats, a causa de la inestabilitat del moment, degut a la crisi econòmica.

1.3. Metodologia

Per tal d'obtenir els resultats, s'ha dissenyat una qüestionari on es fixen els perfils dels enquestats amb una sèrie de paràmetres socioeconòmics i on es realitzen unes preguntes sobre preferències entre lloguer i compra d'habitatge, en base a diversos paràmetres, la majoria d'ells de caràcter subjectiu.

Les preguntes que ens marcaran el perfil dels enquestats ens donaran resultats que en permetran fer comparatives principalment per grups d'edat, per grups amb diversos nivells d'ingressos, de formació, de nucli familiar i d'altres. Això ens ha de permetre estudiar si els resultats varien en funció dels diversos grups que podem construir i si les diverses variables demogràfiques i socioeconòmiques en que hem estructurat la població enquestada, són factors determinants a l'hora d'observar canvis de significacions d'un règim o altre.

Els principals factors subjectius identificats, es posaran en estudi mitjançant una elaboració d'enquesta de població.

Per tal de poder elaborar l'enquesta, i realitzar el corresponent anàlisi sobre els objectius a conèixer, es realitzarà prèviament un estudi previ sobre la identificació dels principals factors subjectius associats a un tipus de règim o altre.

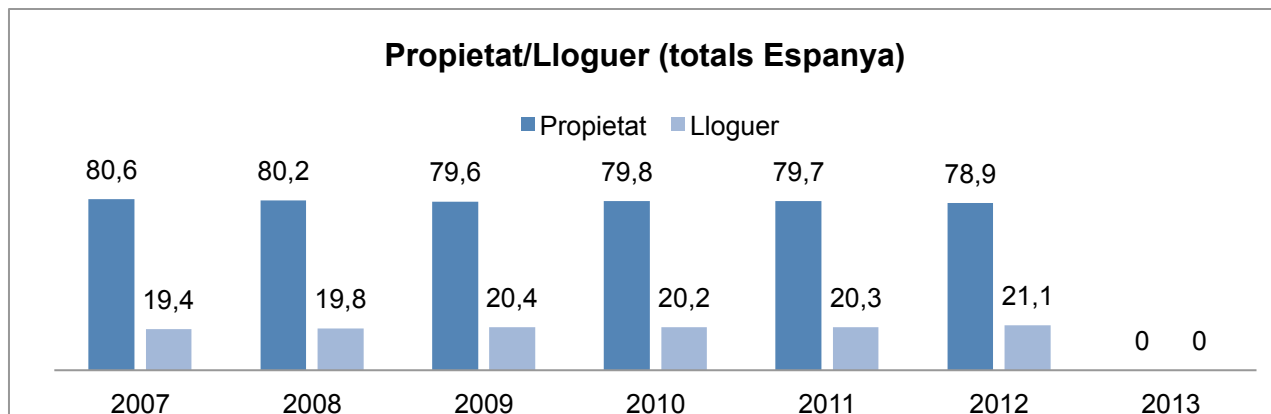
Dins d'aquests paràmetres subjectius, que poden estar associats a un règim o altre, tindrem en compte, principalment: la tranquil·litat, la flexibilitat, la mobilitat, el reconeixement social, la seguretat, la família, entre d'altres. En capítols posteriors analitzarem en detall quins factors són i com s'interrelacionen.

Hem de tenir en compte però, que aquest estudi estarà basat en la situació actual, i que per tant, no és un treball d'investigació de caràcter intemporal, ja que els diversos factors subjectius, es poden veure alterats en el temps, per diverses causes.

CAPÍTOL 2. MARC TEÒRIC: LES SIGNIFICACIONS DELS RÈGIMS DE TINENÇA

2.1. La Hegemonia de la propietat

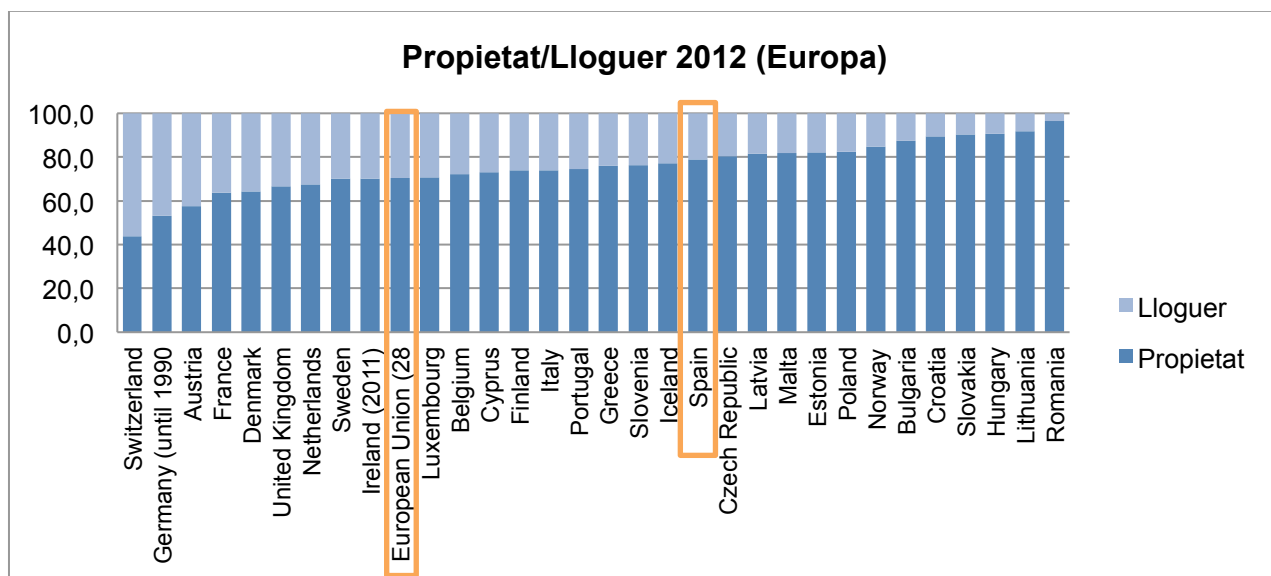
A Espanya els principals règim de tinença: la propietat i el lloguer, es reparteixen d'una forma molt desigual, com podem veure en la següent taula realitzada amb dades extretes del Eurostat, dels seus darrers informes:

Gràfic A . Elaboració pròpia amb dades de l'Eurostat

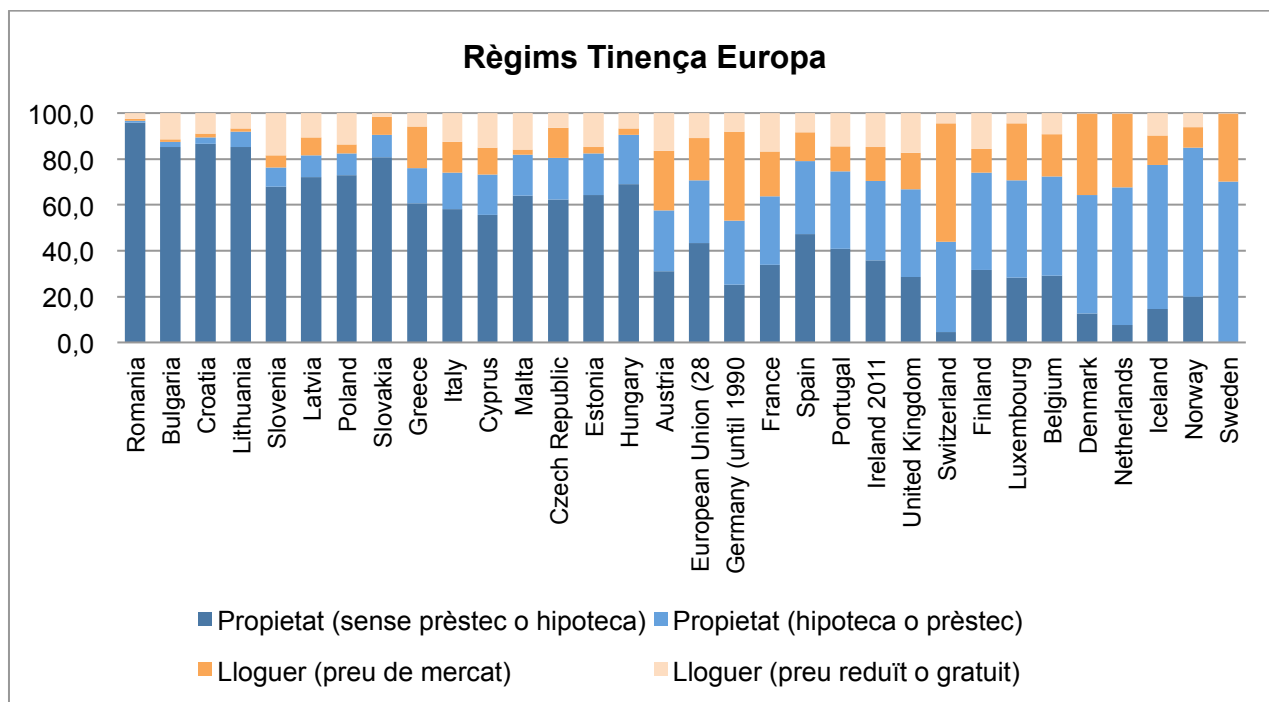
Com mostren les dades exposades, al llarg dels anys i fins l'actualitat, a Espanya, s'ha optat clarament per l'opció de compra envers el lloguer. Però és un fet aïllat del nostre país o es reproduïx a la resta de Europa? A partir de dades extretes de l'Eurostat podem intentar obtenir una resposta a aquesta pregunta.

A la següent taula podem observar el percentatge d'habitatges en propietat i en lloguer, dels diferents països de la Unió Europea, en l'any 2012:

Gràfic B . Elaboració pròpia amb dades de l'Eurostat

El 2012, més de la meitat de la població de cada Estat membre de la UE (vegeu el gràfic) vivia en un habitatge de la seva propietat, els percentatges van del 53,3% d'Alemanya al 96,6% de Romania. A Suïssa, la població que vivia en habitatges llogats, superava l'allotjada en habitatges en propietat, un 56,2% de la població vivien de lloguer. A Suècia el 70,1%, als Països Baixos el 67,5% i a Dinamarca el 64,3%, percentatges que indiquen que més de la meitat de la població vivia en el habitatge, totalment pagat, amb un préstec o una hipoteca pendent de pagament, així passava també a Islàndia (77,3%) i Noruega (84,8%) .

Gràfic C . Elaboració pròpia amb dades de l'Eurostat

El 2012, el percentatge de persones en habitatges de lloguer a preu de mercat va ser inferior al 10% en dotze dels estats membres de la UE. D'altra banda, a Luxemburg (24,6%), Àustria (26,1%), Suècia (29,7%), els Països Baixos (32,1%), Dinamarca (35,4%) i a Alemanya (38,6) més d'una quarta part de la població vivia en habitatges de lloguer a preu de mercat; aquest percentatge arriba a més de la meitat de la població (51,7%) a Suïssa. El percentatge de la població que vivia en habitatges de lloguer reduït o gratuïtes era inferior al 19% en tots els Estats membres de la UE.

En el segment del lloguer també hi ha clares diferències entre països, especialment pel que fa a la importància relativa del lloguer privat i del públic. L'arrendament d'immobles de titularitat pública – que en ocasions es realitza amb l'objectiu de proporcionar allotjament a grups específics, principalment als estrats de població amb rentes més baixes- representa més de la meitat en

alguns països –per exemple, Àustria, el Regne Unit i alguns països escandinaus-, mentre que en altres pràcticament no existeix

Com podem observar en el gràfic número 3, en termes generals hi ha una aposta clara per l'habitatge en propietat a tota Europa, doncs excepte a Suïssa a la resta de països el lloguer es el regim minoritari. Malgrat això, sí que podem afirmar que hi ha un grup d'estats que, sigui pel motiu que sigui, es diferencien de la resta en tenir un percentatge d'habitatges de lloguer prou alt, en aquest grup hi trobem a Alemanya, Àustria, França, Dinamarca o Els Països Baixos, com a més significatius i contraposats a alguns estats on el règim de propietat és gairebé l'únic, com ara Romania, Croàcia, Lituània i Eslovàquia. Pel que fa a l'Estat espanyol, sense estar com aquests últims, sí que està en una situació on el règim de propietat és molt significatiu (78,9%).

Com apunten els autors Van der Heijen y Boelhouwaer (1996) en referència al predomini dels habitatges en propietat en els països europeus: *En les últimes dècades s'ha registrat una tendència generalitzada a l'increment en la proporció de l'habitatge en propietat en la majoria dels països de la Unió Europea. A aquesta evolució hi han contribuït algunes polítiques que han procurat incentivar la tinença d'habitatge en propietat. Aquesta tendència es va iniciar amb les feines de reconstrucció després de concloure la Segona Guerra Mundial en les que, amb algunes excepcions, es va tendir a subsidiar l'habitatge en propietat i els lloguers públics* (citat a Margarita Rubio Sánchez, 2012, p.5).

Margarita Rubio Sánchez (2012) assenyala que: *Aquesta orientació de la política econòmica – principalment mitjançant avantatges fiscal a l'adquisició de l'habitatge en propietat- ha tendit a prevaler en nombrosos països. No obstant això, més recentment s'han adoptat algunes iniciatives encaminades a reforçar el mercat del lloguer, a causa dels efectes beneficiosos sobre el funcionament de l'economia, que venen associats a l'enfortiment d'aquest mercat* (Margarita Rubio Sánchez, 2012 p.6).

El grup de països, en els quals la propietat és gairebé l'únic règim, en el que Espanya pertany, és el que ens interessa poder-ne estudiar els resultats i arribar a unes conclusions que ens permetin explicar breument les causes d'aquests resultats.

Margarita Rubio Sánchez (2012) exposa que Alemanya i Espanya segueixen dues polítiques d'habitatge molt diferents, les quals acaben afavorint un règim de tinença o altre. D'una banda, el cas d'Alemanya, on després de la Segona Guerra Mundial es van començar a construir habitatges de protecció oficial destinats al lloguer, més que en altres països europeus. Així doncs, molts

ciutadans d'aquest país es van acostumar a viure en habitatges de lloguer de bona qualitat. D'altra banda, també a Alemanya, des de l'any 1987, els costos financers i d'amortització de l'habitatge en propietat ja no es poden deduir de l'impost sobre la renda, però sí els costos de finançament de l'habitatge per llogar. A més a més els impostos i altres tasses de la compra de l'habitatge són molt elevades, és així doncs que els alemanys prefereixen viure en lloguer, ja que la política d'habitatge afavoreix al llogater.

Pel que fa a Espanya, podem trobar diverses causes en la preferència de l'habitatge en propietat. Com ara la normativa del lloguer, possible causa de la poca oferta en el mercat espanyol. En contrast amb Alemanya, a Espanya els lloguers s'actualitzen cada any amb l'IPC a causa de la Llei d'Arrendaments Urbans de 1994. A més a més, es considera que les garanties fins ara no són suficients per l'arrendador, a causa d'això Espanya percep tant baixa proporció d'habitatge en lloguer. D'altra banda, els incentius fiscals semblen haver afavorit la compra d'habitatge.

En el últims anys, amb excepció d'alguns països com Àustria, Alemanya o Suècia, que han intentat mantenir un marc regulador i fiscal més neutral pel que respecte a les opcions de lloguers socials, privats i habitatge en propietat, la pràctica més comuna ha estat el foment d'aquesta última modalitat. Per aquest motiu, i amb la finalitat d'assolir els beneficis derivats de l'existència d'un mercat de lloguer suficientment profund, aquest s'està intentant impulsar mitjançant la supressió d'alguns incentius a l'adquisició de l'habitatge i l'adopció de diversos mecanismes d'estímul de lloguer (Margarita Rubio Sánchez, 2012, p. 8).

Las medidas que pueden utilizar los gobiernos para intervenir en el mercado del alquiler pueden operar por el lado de la oferta o por el de la demanda. En las del primer tipo se incluirían medidas de diversa naturaleza como, entre otras, impuestos a la propiedad o a las rentas del alquiler, créditos fiscales o subsidios a los inversores, protección a los propietarios de alquiler, regulación y control del alquiler, o mejoras de la eficiencia del sistema judicial. Las posibles medidas que incidirían sobre la demanda incluirían, entre otras, exenciones de impuestos, tratamiento de ganancias de capital, créditos fiscales de alquiler, subsidios a los propietarios o regulación de los alquileres (Margarita Rubio Sánchez, 2012 p. 9).

Podem explicar el perquè dels resultats preferents a la compra, dels anteriors països, tot i així, no podem dir que aquesta història coincideixi amb la d'Espanya i per tant que les preferències cap a la compra vinguin de causes comunes o semblants. Llavors, ens plantejem: Quines han estat les causes que ens han conduït cap a una situació, gairebé permanentment, de preferència cap a la

compra de l'habitatge en el nostre país? Què és el que ens fa decidir per un règim de propietat o un règim de lloguer?

2.2. Les significacions dels règims

Com hem pogut veure en apartats anteriors, a Espanya hi ha una clara preferència per la compra de l'habitatge, amb un 78,90% del parc habitatges en aquest règim de tinença, el 2012. La primera qüestió que hem d'abordar per resumir la situació actual és el perquè d'aquest alt percentatge en el règim de propietat.

Deixant més enrere la qüestió econòmica, malgrat sigui un factor important que intervé en l'escollida de la tinença en gran rellevància, hem de tenir en compte que aquest factor tot i trobar-se en un moment "positiu", no sempre resulta ser un factor decisiu per escollida de la tinença, malgrat o poguéssim pensar, ja que intervenen altres factors subjectius que poden resultar a vegades de major rellevància.

Respecte al tema comentat anteriorment, s'expressa J. Garcia Montalvo (2010), el qual exposa en una enquesta realitzada al 2010 que el 44,5% dels enquestats consideraven que no era un bon moment per a comprar un habitatge. Els principals motius eren: dificultat d'aconseguir un crèdit, falta d'estalvis i la falta o inestabilitat laboral. Per altra banda, la potencial evolució futura dels preus a la baixa tenia una importància poc destacada. Observem doncs, com a vegades el preu d'un habitatge no ho és tot en l'elecció del règim de tinença. L'autor afegeix que els enquestats que consideraven que no era un bon moment per a comprar un habitatge, no tenien molt en compte les millores en la fiscalitat del lloguer per justificar la seva opinió, ni tampoc amb la baixa dels preus del lloguer. Així doncs, podem observar que simplement els enquestats pensen que no és un bon moment per comprar, però no pas que sigui un bon moment per llogar, és a dir, per la majoria dels enquestats la variable preu té un pes escàs en l'elecció d'un règim o altre. Per tant, seria erroni pensar que només pel fet que els habitatges es trobessin en un moment amb preus de mercat baixos, l'opció escollida seria la compra. També seria erroni el cas contrari, pensar que si els preus fossin molt elevats, l'opció escollida seria el lloguer.

És objecte del treball doncs, conèixer quin és el paper que hi juguen els factors subjectius a l'hora d'escollir el règim de tinença, ja que a vegades el factor "preu" no resulta ser el més important per a la població, sinó d'altres factors lligats a la seva manera de viure i veure les coses, i que finalment ens porten a decantar-nos cap a una opció o una altre.

Tal i com hem vist al principi del treball, a través de taules de l'Eurostat, un percentatge molt elevat de la població espanyola viu en habitatges en propietat, unes de les taxes més altes de la Unió Europea. Malgrat això, tot i les baixades significatives des de l'any 2007 cap aquí, els preus dels habitatges encara resulten ser inaccessibles per a molts ciutadans. Si a això hi afegim la restricció en el crèdit per la greu crisi bancària i la baixada dels ingressos de les famílies per la destrucció de milions de llocs de treball, ens trobem amb una gran frenada del mercat de compravenda d'habitatges. Com que la gent segueix necessitant un habitatge, podem pensar que confiarà més en el règim de lloguer, tot i que aquest, com veurem més endavant també ofereix altres dificultats.

Així doncs, totes les conseqüències que ha portat la crisi econòmica dels últims anys a gran part de la població espanyola, especialment a aquelles llars amb més dificultats d'ingressos, poden provocar que els significats atorgats a un règim o altre siguin revisats i reconsiderats, tot i que la propietat gairebé tingui el predomini absolut.

És per això que analitzarem diversos estudis els quals s'han observat les diverses relacions de variables i significats amb l'habitatge, significats que han estat vinculats en les últimes dècades amb un règim o altre. A partir de la recerca d'aquestes significats, i posteriorment amb els resultats de les enquestes, és quan podrem conèixer si això segueix igual, o pel contrari, i com a conseqüència de la crisi econòmica dels últims anys, els significats dels règims de tinença s'estiguin modificant.

2.2.1. Seguretat ontològica

Tal i com veurem amb els estudis i cites de diversos autors, la seguretat ontològica ha estat un concepte relacionat estretament amb el règim de propietat. Volem conèixer si l'habitatge, avui en dia, segueix sent un element crucial a l'hora de proporcionar seguretat ontològica.

Per posar en context el què es coneix com a seguretat ontològica, Giddens (1991) relata: *La confiança que els éssers humans dipositen en l'estabilitat, continuïtat i fiabilitat del seu entorn físic i social* (citat a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 16)

L'habitatge en propietat ha estat vinculat amb una sèrie de valors, podríem dir, de caràcter "bons i tranquil·litzants" com ara: estabilitat, tranquil·litzat, establir-se en la vida adulta, estatus social, entre d'altres. Mikel Aramburu Otazu (2010) explica que s'han realitzats diversos estudis empírics,

sovint basats en enquestes, on s'observa que aquest tipus de valors estan més presents entre els propietaris que no pas en els llogaters.

Com veurem més endavant, hi ha dues corrents de pensament pel que fa a la defensa que fan diversos autors sobre les preferències quan a la tinença de l'habitatge. D'una banda, autors com Saunders (1990) els quals defensen que la preferència per la propietat és una necessitat i desig innat de l'individu (citats a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 16). També Cairney i Boyle (Cairney i Boyle, 2004, p. 162), els quals exposen que un pis llogat no satisfà la necessitat d'habitatge, com ho faria un pis en propietat (citats a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 16). D'altra banda hi ha els que defensen que la preferència per la propietat no és un desig innat de l'individu sinó una reacció racional deguda a la política d'habitatge en cada país. Teresa Jurado (2003), a partir de l'anàlisi de la comparativa entre les polítiques d'habitatges explica que: *la propensió dels espanyols cap a la propietat no és una qüestió de preferències culturals, sinó que és una conducta econòmicament racional degut als incentius mercantils i públics existents en cada país* (Teresa Jurado, 2003, p. 135). També autors, com José E. Rodríguez i Javier A. Barrios (2013) exposen que si hi ha tanta diferència entre la quantitat de percentatge entre el règim de propietat i el de lloguer és perquè, en part, hi ha un marc regulador que ha afavorit la inversió en el règim en propietat en detriment del règim de lloguer. En la mateixa línia Mikel Aramburu Otazu (2010) exposa que: *En línies generals la literatura sobre les preferències de tinença d'habitatge ha demostrat, de manera convincent, que la popularitat d'una tinença sobre l'altra està ideològica i culturalment mitjançada (Gurney 1999; Rowlands i Gurney 2000), i depèn de circumstàncies econòmiques, sociopolítiques i legals que afavoreixen una o altra opció, més que no pas d'una disposició natural dels individus (Forrest et al. 1990; Kemeny 1992, 2005; La Grange i Pretorius 2000, entre altres). Les idees, valors i expectatives entorn al vincle entre habitatge i seguretat ontològica varien segons països i classes socials* (citats a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 16).

Mikel Aramburu Otazu (2010) també exposa que: *Una qüestió controvertida és que, en molts casos, s'ha comprovat que l'anomenada seguretat ontològica està més connectada del que sembla amb factors econòmics i, en particular, amb l'estatus i el prestigi que a molts països confereix la propietat en comparació amb el lloguer* (Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 17). *Kearns et al. (2000) han investigat, a Escòcia, la relació entre seguretat ontològica i habitatge, amb resultats força sorprenents. La gran majoria d'informants atribuïa beneficis psicosocials a l'habitatge propi, però el seu grau de presència variava, sobretot en funció a la satisfacció amb l'entorn residencial, més que no pas en relació amb el règim de tinença, moltes persones sentien més orgull i autoestima amb la seva condició de propietaris per comparació amb els llogaters de posició social propera* (citats a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 17).

D'altra banda diversos autors, justifiquen que els significat que atorguem a un règim o altre, estan molt relacionat amb la política d'habitatge del país. Per exemple, *Watson i Webb (2009) exposen que estudis comparatius han demostrat que a països com Alemanya, amb un mercat de lloguer ampli, assequible i amb bona cobertura legal per als arrendataris, els inquilins projecten en l'habitatge significats normalment associats a la propietat a països on aquesta és majoritària* (citada a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 17). En termes semblants, a *Suècia i Finlàndia, Andersson et al. (2007) observen que la sensació d'estabilitat, seguretat, tranquil·litat, etc., amb l'habitatge, s'experimenta per igual entre propietaris i llogaters. Fins i tot alguns propietaris entrevistats atribueixen al lloguer valors positius absents en la propietat, com la flexibilitat i la llibertat que proporciona* (citada a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 17).

D'altra banda, i seguint amb el tema de la seguretat, un dels elements relacionats amb l'habitatge per la seva implicació obvia i que s'ha vist greument perjudicat a causa de la crisi econòmica han estat les entitats financeres. En aquest aspecte, José García Montalvo (2010) s'expressa de la següent manera: *Un altre aspecte important per una recuperació sostinguda del mercat immobiliari és l'actuació de les entitats creditícies. És ben conegut el paper fonamental que van tenir les entitats financeres en la formació de la bombolla immobiliària a partir de la reducció dels estàndards per a la concessió de crèdits i el "maquillatge" dels preus de taxació. La fase recessiva del sector immobiliari va atrapar el sector creditici amb un enorme risc acumulat en el sector immobiliari. En aquesta situació sembla clar que qualsevol recuperació sostenible del sector immobiliari passa per la recuperació dels balanços bancaris* (José García Montalvo, 2010 p.).

Com diu l'autor citat en el paràgraf anterior, les entitats financeres van tenir un paper fonamental en la creació de la bombolla immobiliària i és per això que part de la població té un sentiment de rebuig cap a les entitats financeres. Podríem pensar si aquest fet a la llarga pogués portar a un trencament en la relació de les entitats financeres i els usuaris que volen comprar. Aquest supòsit podria portar a un nou plantejament sobre els règims de tinença per part dels usuaris que es decanten per la propietat.

2.2.2. Socialització i la família

Diversos estudis avalen que la influència de la família és crucial en la presa de decisions. No només pel que fa a la part econòmica, doncs a l'hora de comprar hi ha pares que ajuden als seus fills, sinó també a la transmissió dels valors sobre una forma de tinença o altre, que passa de pares a fills i també, i amb un paper rellevant en algunes famílies, el fet de la propietat com a element de transmissió patrimonial per a les generacions futures.

Pel que fa a la família com a part fonamental en l'ajuda del pagament del primer habitatge independent, Carme Trilla Bellart i Joffre López Oller, exposen en l'article "El acceso de los jóvenes a la vivienda: una cuestión todavía no resuelta" que: *l'elevada presència d'habitatges cedits entre llars joves, serveix per exemplificar una de les característiques singulars del procés d'emancipació dels joves a Espanya: el paper de la família. En una societat on l'Estat del Benestar "deriva" gran part de les seves responsabilitats a l'àmbit familiar, la mobilització del recolzament familiar es converteix en una garantia per poder emancipar-se sota unes mínimes i estables condicions* (Carme Trilla Bellart i Joffre López Oller, 2005, p. 199).

Carme Trilla i Joffre López (2005) deixen constància en el seu estudi, com el paper de la família és molt important en els primers habitatges independents, els quals, tal i com es reflexa en l'estudi, normalment van orientats en règims de propietat. És per això que, pel fet de donar ajut als fills per la compra d'un habitatge, la família té responsabilitat i influència en la presa de decisions respecte a la compra o a lloguer.

Seguint amb la influència de la família, veiem com diversos autors s'expressen sobre el tema. En un estudi de Rowlands i Gurney (2001) s'observa com moltes actituds i creences envers la compra i el lloguer s'adquireixen ben aviat, durant l'adolescència. *En un treball de camp realitzat a Anglaterra, analitzen els processos de socialització de preferències i valors sobre la tinença entre grups d'estudiants. Els autors conclouen que forts prejudicis envers el lloguer, i una valoració positiva de la compra s'estableixen sòlidament des dels 16 anys. Ja des d'aquesta edat, l'accés a la propietat s'entrellaça amb la idea d'aconseguir una bona feina, una parella estable i, en definitiva, 'establir-se' en la vida adulta de manera digna i reeixida. Romandre llogant, en canvi, apareix com a signe de fracàs* (citat a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 19).

Una altra aspecte rellevant per la influència exercida a l'hora de triar una opció o altra, no només és la família dels progenitors, sinó la família futura. Es a dir, bona part de la població té en compte a l'hora de triar el règim de tinença el fet de si vol formar un nucli familiar o ampliar-lo. Pel que fa a aquest supòsit, no he trobat estudis que l'avalin, però sí se'n farà constància en la part posterior dels resultats, ja que se'n fa referència en una pregunta concreta a l'enquesta.

2.2.3. Inversió

La idea de la compra com a inversió ha adquirit en les últimes dècades una alta rellevància en el fet de plantejar-se la compra d'un habitatge, ja que en anys previs a la crisi econòmica moltes persones en treien una alta rendibilitat. La inversió doncs, juga un paper molt important i per a

moltes persones és un fet decisiu, doncs veuen l'habitatge com un element mercantil per a guanyar diners.

El fet de veure l'habitatge gairebé només com un element d'inversió posaria de manifest, tal i com expressen La Grange i Pretorius (1999), en un estudi realitzat a Hong Kong als anys 90 que: *l'expansió de la propietat no només s'explica per una política d'estimulació a la compra sinó també, pel que fa a la demanda, per l'expectativa d'obtenir importants guanys de capital. Els autors troben que la tesi sobre la seguretat ontològica que proveeix la propietat té escassa rellevància explicativa* (citat a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 20).

Com comentàvem anteriorment, bona part de la població veu l'habitatge com a inversió. Malgrat això i la crisi econòmica, la majoria d'aquestes persones segueixen sense vendre la propietat, conseqüència d'una fe inescotable sobre la revaloració dels habitatges. J. Garcia Montalvo (2010) ho exposa a través dels resultats d'una enquesta realitzada al 2010, en que els resultats assenyalaven que les perspectives a llarg termini dels enquestats sobre el mercat immobiliari seguien sent molt optimistes pel que fa a l'evolució dels preus de mercat, doncs un 62,1% assenyalaven que en deu anys els preus haurien pujat respecte a l'actualitat del moment, i només el 18,3% esperaven uns preus en el 2020 més baixos que els d'aquell moment. S'observa doncs, que tot i trobar-se en plena crisi econòmica, molts dels enquestats tenien una visió optimista a llarg termini de l'evolució del sector immobiliari.

D'altra banda i en contraposició, el fet de que l'habitatge sigui vist com un element d'inversió constant, fa, per a moltes persones, que el lloguer tingui una connotació negativa, en el sentit de pensar que és "llençar els diners". Aquest fet provoca, tal i com exposa Pedro Morón Bécquer (2008) en l'article *Inversión en vivienda: revalorización, alquileres y vivienda vacías*, que una possible raó per la qual la gent tendeix més cap al règim de propietat, podria ser per la proximitat, en molts casos, dels preus entre els pagaments mensuals d'una hipoteca i els mensuals del lloguer. En aquest sentit, existeix un lloguer màxim, per sobre del qual els demandants prefereixen comprar, i d'aquesta manera és quan desapareix la demanda de lloguer.

2.2.4. Seguretat socioeconòmica i Estat del benestar

Les raons que hem comentat amb anterioritat, com la seguretat ontològica i la idea d'inversió, les dues associades a la propietat, no són les úniques raons per les quals alguns usuaris es decanten per règim en propietat. També es té en compte la seguretat econòmica que pot aportar un habitatge a llarg termini, ja que un cop aquest ja està pagat les despeses associades a l'habitatge

es redueixen. És una idea a la que dona suport molta part de la població, especialment pensant en el futur i en la vellesa.

Diversos autors defensen la relació existent entre un Estat del benestar feble i les altes taxes d'habitatge en propietat, per la necessitat de la població de tenir un sentiment de seguretat que, entenen, no els proporciona l'estat on viuen. Aquesta seguretat està especialment relacionada, anteriorment ho comentàvem, amb l'etapa més fràgil de la vida, en la que ens podem trobar més desprotegits, la vellesa. Segons Kemeny (1981, 2005) *els països amb altes taxes de propietat de l'habitatge són països amb estats del benestar febles. En relació amb el que es va anomenar la tesi de la 'gran connexió' (big trade-off), Kemeny va advertir que aquesta correlació no era una simple coincidència sinó que existia una relació de causalitat. Per ell, la preferència per la propietat està molt relacionada amb la desprotecció durant la vellesa. En línies generals, s'argumenta que les altes taxes de propietat solen anar relacionades amb nivells elevats de desigualtat d'ingressos i de pobresa. Els individus utilitzen la propietat de l'habitatge com una forma de 'seguretat social privada', en què l'estalvi i la inversió funcionen com a recurs de protecció davant qualsevol imprevist o incertesa, com per exemple l'atur, i no només per a la pensió durant la vellesa* (citats a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 22).

En relació amb el paràgraf anterior, podríem entendre que famílies amb recursos baixos intentin accedir a un habitatge en propietat malgrat l'obligació de fer front a unes quotes de préstec poden representar un alt percentatge dels seus ingressos mensuals. El "sacrifici" actual es veu necessari i satisfactori per arribar a l'obtenció d'una propietat que els suposarà una "tranquil·litat" en el futur, una seguretat que probablement no tenen en el moment d'adquirir la propietat ni en el transcurs d'efectuar-ne el pagament, però una seguretat que anhelen i esperen per l'etapa de vellesa.

En la mateixa línia Trilla i López (2009) argumenten que: *Amb un Estat del benestar feble com l'espanyol, i uns Estats de benestar que s'estan fent cada cop més dèbils a Europa, resulten comprensives les raons que porten a la majoria de la població, però més especialment a les famílies més fràgils del sistema a intentar per tots els mitjans possibles buscar la tranquil·litat del futur –seu o dels seus fills– en la propietat d'un habitatge*" (citats a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 22).

Altres autors com Watson i Webb (2009) argumenten en el mateix sentit pel que fa a la relació proporcional entre un Estat del benestar feble i l'alta taxa d'habitatges en propietat, els autors exposen el següent en un estudi comparatiu amb onze països de l'Europa occidental: *constaten una forta correlació entre el percentatge d'habitatges en règim de propietat i la taxa de pobresa*

relativa. Segons els autors, aquest esforç econòmic s'explica sobretot per la concepció de la propietat com a font de seguretat econòmica de cara al futur (citat a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 23).

Mikel Aramburu Otazu (2010) exposa que la idea de la propietat com un element de seguretat econòmica per el futur guanya importància en un context familiar. Segons l'autor: *en els sistemes de benestar sustentats en la família com a proveïdora de benestar (com ara els països sud-europeus), la preferència per la propietat augmenta no només per la debilitat de l'Estat de Benestar, sinó també per la importància de la propietat com a base -simbòlica i material- segura i estable per a l'organització del benestar familiar (aquesta reflexió seria particularment pertinent per al cas espanyol)* (Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 23).

Veiem doncs, com els estudis constaten que la relació de la idea de “tranquil·litat” associada al règim en propietat ha tingut un paper molt important en quan a la alta presència d'aquest en el cas espanyol. Ara bé, el concepte de “tranquil·litat” associat a la propietat, es pot haver vist anul·lat o fins hi tot que s'hagi contraposat, associant la propietat amb la idea d'intranquil·litat, doncs com a conseqüència de la crisi econòmica dels últims anys, amb una pèrdua significativa de llocs de treball, retallades salarials i inseguretat laboral, moltes famílies han vist reduïts els seus ingressos i no han pogut fer front als pagaments de les hipoteques, havent de deixar en molts casos els seus habitatges i tot i així, seguir amb grans deutes. Segons Paloma Taltavull de la Paz (2007) l'augment del cost de finançament, amb hipoteques de tipus variable, produeix que els pagaments per servei del deute hipotecari augmentin. El resultat d'això és una disminució del consum, en el grup de famílies ja endeutades, en les quals un augment de la quota hipotecaria genera problemes.

2.2.5. Identitat social

Elisabeth Tissier-Desbordes (2008) exposa com s'ha observat al llarg dels anys, a través de diversos estudis, el per què les persones normalment tendeixen cap al règim de propietat. L'autora ve a dir que hi ha la percepció que la propietat confereix una definició com a persones a la població dins la societat, d'una manera que no adquiririen si es trobessin en un règim de lloguer. Belk (1985) i Richins (1994a, 1994b) també deixen entreveure que la propietat és quelcom més que un simple habitatge on hi pots residir, els autors subratllen: *El rol essencial de la propietat com a mitjà d'autodefinició o auto expressió* (citat a Elisabeth Tissier-Desbordes, 2008, p. 51). Tot i així, podem pensar que aquests tipus de teories, actualment, resulten antiquades, ja que formem

part d'una societat mòbil, en moviment constant, i sembla ser, a primera vista, que el lloguer seria l'opció més assequible i adaptable al nostre estil de vida.

En referència al paràgraf anterior i en contrast amb el què si diu, Elisabeth Tissier-Desbordes (2008) exposa que l'elecció cap al règim en propietat no es tracta d'una cosa innata en els homes, com en alguns casos s'ha comentat, sinó que més aviat es tracta d'una cultura de propietat, o de lloguer, depenen de la cultura del territori. L'autora afegeix que: *Dades sobre la propietat a nivell mundial suggereixen que el desig a la terra i al producte és profundament cultural* (Elisabeth Tissier-Desbordes, 2008, p. 52).

En la mateixa línia que Elisabeth Tissier, i rebutjant la teoria de que la tendència per adquirir un habitatge en propietat és un fet innat en l'home, José E. Rodríguez i Javier A. Barrios (2006) exposen que són les coses del dia a dia, les vivències, les relacions, etc. les quals fan que ens decanem cap a un règim o altre: *La renta permanent –mesura de la renda que obté l'individu en cada període al llarg del seu horitzó vital–, el preu de l'habitatge i d'altres béns de consum, així com les preferències al llarg de la vida del consumidor (que poden venir determinades per característiques sociodemogràfiques del mateix), influeix en la nostre elecció de tinença i la quantitat de demanda d'habitatge en cada estància* (José E. Rodríguez i Javier A. Barrios, 2006, p. 466).

D'altra banda i en contraposició a les teories anteriors, les quals defensen que si els usuaris tendeixen cap al règim en propietat es tracta per raons externes a ells mateixos, autors com Warnier, Tisseron, Ball & Tassaki, Belk defensen que la tendència cap a posseir les coses i voler arribar al règim en propietat es tracta d'una cosa innata en els individus i en la nostre manera de ser. Belk (1998) argumenta: *Els objectes són expressions de la nostre identitat* (citada a Elisabeth Tissier-Desbordes, 2008, p. 53). *Donen sentit a les experiències quotidianes, recolzen els processos interns (així com l'objecte de transició) o la memòria individual o col·lectiva. Per aquests investigadors, la titularitat segueix sent l'objectiu final dels individus* (Elisabeth Tissier-Desbordes, 2008, p. 53).

Tisseron i Serfaty-Garzon defensors de que la propietat és quelcom que necessitem innatament, exposen, per una banda Serfaty-Garzon (2003): *Un individu pot assignar un objecte a sí mateix, fins i tot si no li pertany* (citada a Elisabeth Tissier-Desbordes, 2008, p. 54). En la mateixa línia Tisseron (1998) exposa: *Així que els objectes ens permeten donar sentit a les nostres experiències quotidianes tant com si foren béns que ens pertanyeren* (citada a Elisabeth Tissier-Desbordes, 2008, p. 54).

En les cites podem observar l'argument que recolza que som nosaltres mateixos qui associem els objectes a la nostre propietat, encara que no siguin nostres, com si d'alguna manera els éssers humans busquessin l'essència de la propietat en les coses, i d'aquesta manera obtinguessin verdaderament un sentit per si mateixes, per a nosaltres i en el seu conjunt com a experiència.

Tot i que Elisabeth Tissier exposa, com hem vist anteriorment, que la necessitat de comprar s'explica a través d'altres raons no associades innatament a l'individu, aquesta mateixa autora exposa: *la compra de l'habitatge primari segueix sent un objectiu a assolir durant la vida d'una persona, sobre tot pels consumidors joves i mòbils que encara no es troben en una relació estable* Elisabeth Tissier-Desbordes, 2008, p. 52). En una línia semblant Margarita Rubio Sánchez (2012) exposa que per alguns consumidors la propietat és un símbol d'estatus social, per altres, també és un element de transmissió patrimonial per les generacions futures, arribant a ser, aquest últim, un objectiu vital en sí mateix. En aquest cas, també es fa èmfasi sobre el desig d'adquirir un habitatge en propietat i com aquest es viu en algun moment o altre de la vida, però especialment en una etapa de joventut, quan probablement es busca en la propietat de l'habitatge la necessitat de reafirmar la seva estabilitat dins la societat, i d'aquesta manera es torna a vincular la propietat amb la societat en que vivim.

Els resultats de les entrevistes i qüestionaris portats a terme per Elisabeth Tissier-Desbordes (2008) demostren una acceptació intel·lectual o racional del arrendament combinat amb alguna cosa de rebuig emocional. D'aquest resultat se'n reflexa el simbolisme de l'associació del concepte propietat amb "tenir i sustentar" i altra cop es remarca com els éssers humans expressen una certa necessitat innata de posseir les coses.

Per altra banda, diversos autors també fan referència a la relació entre propietat i identificació de l'individu davant la societat, pel fet de poder condicionar la propietat a la nostre manera i per tal de poder oferir a la societat una imatge de nosaltres mateixos (Aramburu et al. 2008; Hanssen i Danielsen 2004) (citats a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 24).. En aquesta línia autors com Saunders (1990) exposen: *la compra d'habitatge s'ha convertit en un mitjà important per a projectar una determinada identitat social mitjançant gustos estètics i estils de vida* (citats a Mikel Aramburu Otazu, 2010, p. 24).

Seguint en la mateixa línia, Mikel Aramburu Otazu (2010) exposa: *La dimensió estètica de l'habitatge i la seva projecció social és més factible amb la compra. Qüestions com ara l'estil arquitectònic de l'habitatge (antiguitat vs modernitat, estètica vs funcionalisme, etc.), o la seva*

decoració interior, revelen tot un seguit de codis socioculturals que sovint operen com a criteris de classificació i distinció en l'espai social (Mikel Aramburu Otazu, 2010, p.24).

2.3. Els joves i l'habitatge

La relació dels joves i l'habitatge ha estat un tema que s'ha tractat en diversos estudis tal com veurem a continuació. És un punt a tenir en compte, doncs molt probablement és aquest col·lectiu –encara a la cerca del primer habitatge independent– el que actualment està patint més les conseqüències de la crisi econòmica espanyola.

Les dificultats no només es troben en els preus, encara massa alts, dels habitatges en propietat, sinó que els que busquen una opció d'habitatge independent en el règim de lloguer, ja sigui per no poder accedir a un habitatge en propietat o bé per un desig voluntari, també hi troben moltes dificultats, com ara escassetat d'oferta, preus molt elevats conseqüència de baixa oferta i demanda en augment, a més de les poques ajudes públiques que subvencionen aquest tipus de règim. No oblidem que a més a més, a totes aquestes complicacions s'hi suma la mala situació del mercat laboral, que fa molt difícil trobar una feina estable. Aquest tema queda exposat a través dels autors Carme Trilla i Joffre López (2005, p. 203): *La precarietat en l'ocupació laboral i l'accés a un lloc de treball encara són les principals dificultats dels joves dins del mercat laboral. Així doncs, es dilata el moment a partir del qual poden disposar d'uns ingressos propis i regulars per afrontar amb certa tranquil·litat el pagament mensual de l'habitatge.*

De la mateixa manera Teresa Jurado (2003, p. 124) exposa com: *Les formes familiars existents i l'estructura del mercat de l'habitatge es reforcen mútuament. Primer, perquè sense com a mínim un treball estable és difícil accedir a un préstec hipotecari per comprar un habitatge. Per altre banda, l'oferta d'habitatges en lloguer, sobretot de lloguer accessibles, és escassa. En tercer lloc, les ajudes públiques són escasses i, per tant, molt freqüentment no es pot substituir un sou per una transferència pública, el que permetria afrontar els costos mensuals de l'habitatge.* En la mateixa línia Paloma Taltavull (2007) exposa que una sola persona que aporti ingressos és insuficient per tal de accedir a l'habitatge en propietat, faria falta el sou de dues persones per tal de que fos possible. D'aquesta manera es crea una dependència del mercat de treball molt elevada. *Només les llars joves amb més d'un ingrés o amb ajudes familiars, poden entrar en el mercat de l'habitatge en propietat (Paloma Taltavull, 2007, p. 485).*

Així doncs, i seguint amb les conseqüències que comporta la inestabilitat laboral, l'autora Teresa Jurado (2003) exposa que el fet que el joves no puguin accedir fàcilment al mercat laboral i a un

treball estable, fa que no puguin accedir a un habitatge i s'emancipin més tard, i que per tant s'allargui la formació familiar. *Aquest retràs en la transició domiciliar varia significativament d'un país a l'altre, i això és degut a dos raons generals: depèn de les expectatives i dels requisits necessaris per accedir a un habitatge independent i de les normes i les institucions que regulen l'oferta i la demanda d'habitatge en una societat* (Teresa Jurado, 2003, p. 114). A conseqüència de la dificultat d'accedir al mercat de l'habitatge per una manca d'ingressos estables i suficient elevats Teresa Jurado (2003) argumenta, a través de resultats d'estudis, que d'alguna manera i observant les conseqüències exposades anteriorment, sembla que forcin a la convivència en parella i a la unió d'ingressos d'aquesta, ja que intentar accedir a la propietat amb un sol ingrés no és possible.

D'altra banda, aquells que no poden accedir a la propietat, poden buscar una opció en el règim de lloguer, però a Espanya no només hi ha una escassa oferta d'habitatges en lloguer sinó que, a més, els preus estan molt igualats amb el que representa el pagament mensual d'una hipoteca.

Malgrat les dificultats en que es troben els joves per accedir a l'habitatge, una gran part d'aquest col·lectiu es vol emancipar. A més, els ajuts de les diverses administracions són poques i insuficients. Cal, a més, analitzar les dificultats i conseqüències que comporta escollir un règim o un altre. En aquest sentit, veiem com diversos autors analitzen sobre aquests problemes.

Paloma Taltavull (2007) explica en el seu estudi les diferents complicacions amb que es poden trobar els joves si decideixen accedir a l'habitatge en propietat o bé a un habitatge de lloguer: *Els joves poden accedir a un habitatge de la mateixa manera que tots els altres, mitjançant el lloguer o la propietat. Si es tracta del lloguer, els problemes poden trobar-se en l'àmbit de l'oferta, ja que no hi ha suficients habitatges en lloguer, o perquè els pocs que hi ha no són acords amb les necessitats dels joves, o en els preus, perquè els lloguers són tant elevats que desincentiven aquest sistema d'accés. Si es tracta de la propietat, els problemes poden venir determinats per el que es coneix com "falta d'accessibilitat" a la compra, situació que no afecta únicament als joves sinó també a tots aquells potencials demandants amb similars característiques socioeconòmiques* (Paloma Taltavull, 2007, p. 481). Per la seva banda Pedro Morón (2008) exposa com la política d'habitatge no està enfocada cap als joves i treballadors, fent referència als problemes que es troben els joves a l'hora de trobar un habitatge independent. D'una banda un parc escàs d'habitatges en règim de lloguer i de l'altra els preus del lloguer, molts alts i relativament molt més elevats a menys superfície de l'habitatge. També observa com els inquilins que més freqüentment canvien d'habitatge, paguen un 40% més del lloguer mig.

Queda exposat doncs, com aquelles persones que comencen la seva etapa d'emancipació, soles o amb parella, i que probablement estaran lligades a no descartar una possible mobilitat, per la dificultat actual de mantenir feina estable en un mateix territori, ho tenen força complicat, ja que els habitatges en lloguer de superfície petita i amb molta rotació d'inquilins, es paguen més cars, tal i com s'observa amb els resultats que exposa Paloma Taltavull (2007).

En la mateixa línia, Teresa Jurado (2003) exposa les possibles conseqüències que pot tenir una parella si decideix comprar o bé llogar. Per una banda el règim de lloguer no requereix d'una gran inversió en forma d'entrada o compra de mobiliari i després d'un anys podrien anul·lar el contracte de lloguer. Per altra banda en règim de propietat complica les coses, si només un sol membre de la parella té ingressos això comporta una gran complicació econòmica, però si per altra banda són els dos membres de la parella qui afronten els pagament d'aquesta, comporta un compromís més elevat que restar en règim de lloguer, si la convivència fracassés es trobarien amb una quantitat de finançament no amortitzada, amb béns i deutes en comú, finalment resultaria més costosa aquesta separació que si s'haguessin trobat en un habitatge de lloguer.

Tal i com hem pogut veure en les darreres reflexions i argumentacions són diversos els estudis i els autors que recalquen especialment els problemes que pot comportar l'emancipació tardana, causada per les situació dels mercats de l'habitatge i laboral. Centrant-nos més en les possibles causes i conseqüències de l'emancipació tardana, autors com Carme Trilla i Joffre López (2005) i Teresa Jurado (2003) argumenten sobre el tema. Carme Trilla i Joffre López (2005, p. 205) exposen que: *Aquest context tan desfavorable procedeix de dos fronts molt interrelacionats entre sí: el mercat de l'habitatge, en el que pràcticament ha desaparegut l'oferta protegida per l'elevada rendibilitat de la promoció lliure, i el mercat laboral, en el que constitueix un dels col·lectius amb major inestabilitat i precarietat. Aquestes dificultats, junt amb l'aparició de noves estratègies familiars, han conduït a postergar l'emancipació fins a edats tardanes i a estendre el període de "joventut".* Per la seva banda, Teresa Jurado (2003, p. 113) exposa que: *La política d'habitatge que s'ha seguit a Espanya incideix com a factor negatiu en la proliferació de parelles de fet i en la formació familiar primerenca.* També exposa (2003, p.15) que: *la escassetat d'habitatge transitoris, com són les residències universitàries o els habitatges en lloguer, i la falta de beques i salaris i d'ajudes de lloguer per estudiants a Espanya contribueixen a que la formació de les llars entre els joves coincideixi casi exclusivament amb l'emparellament i, per tant, tingui lloc a edats més avançades que en països del nostre entorn.*

Seguint amb el tema de l'emancipació, l'estudi de Teresa Jurado defensa consecutivament com el règim de lloguer es fonamental com a habitatge transitori per l'emancipació dels joves. L'autora

(2003) exposa a través de resultats d'enquestes de joventut –en les quals es preguntava si desitjarien viure amb la parella–, que hi ha més quantitat de joves que desitjarien fer-ho que no pas els que ho practiquen, i que per tant, no és un desig dels joves no voler viure en parella en un habitatge independent o falta de voluntat, sinó que es més aviat s'atribueix a unes restriccions econòmiques i socials.

Teresa Jurado (2003) argumenta que un parc ampli d'habitatges de lloguer es fonamental per les parelles de fet i persones solteres, ja que si aquests es decantessin per la compra, això requeriria una alta quantitat de recursos o ajuda familiar. Per altra banda el lloguer, tot i que el seu preu mensual s'equipara gairebé al pagament mensual d'una hipoteca, només requereix un mínim esforç d'estalvi per tal de poder pagar, per exemple: un aval, una fiança o part de mobiliari. Conclou que l'habitatge en règim de lloguer gairebé és una necessitat fonamental, ja que aquest afavoreix l'emancipació dels joves a una edat primerenca, però a Espanya aquest tipus de règim és molt escàs.

Es pensa doncs, tal i com hem pogut comprovar en diversos estudis, que l'habitatge en lloguer seria una opció per transmetre més possibilitats d'emancipació al públic jove. L'estudi de Teresa Jurado (2003) defineix el règim de lloguer com un necessitat d'habitatge transitori, des del qual molts joves esperen avançar en un futur cap a l'habitatge en propietat. L'argumentació de Teresa Jurado (2003) es veu complementada també per altres autors.

Carme Trilla i Joffre López (2005, p. 138) exposen que: *Idealment els joves busquen habitatges en lloguer per després, un cop consolidada la seva situació laboral i personal, "saltar" a habitatges en propietat. Aquesta transició modèlica es veu truncada per el fet de que l'oferta d'habitatges en lloguer és molt reduïda, amb uns preus generalment molt elevats i un estat de conservació dels habitatges no sempre és el més adequat.*

En la mateixa línia Elisabeth Tissier-Desbordes (2008, p. 52) exposa: *Tot i així, la compra de l'habitatge primari segueix sent un objectiu a assolir durant la vida d'una persona, sobre tot pels consumidors joves i mòbils que encara no es troben en una relació estable.* Es torna a fer èmfasi de que el desig d'adquirir un habitatge en propietat es viu en algun moment o altre de la vida, però que sempre succeeix, més freqüent però, tal i com indica la cita, en una etapa de joventut on probablement busquen la propietat de l'habitatge per reafirmar-se estables dins la societat.

Per la seva banda, Mikel Aramburu Otazu (2010, p. 25) exposa: *Que la compra deixi de ser l'opció més racional des d'un punt de vista econòmic, pot contribuir a reconfigurar les significacions*

socioculturals de la propietat i, en conseqüència, també del lloguer. En aquest sentit, per a grups socials com ara els joves, per a fragments de classe identificats amb estils de vida poc tradicionals i convencionals, o simplement per a gent amb feina inestable i/o mòbil, sense projecte familiar, etc., el lloguer pot representar una aspiració vàlida en si mateixa i una aposta a llarg termini, i no només una opció transitòria o una 'demanda de compra frustrada'. En un món cada cop més canviant i incert, e què s'experimenta una creixent inestabilitat laboral, econòmica, conjugal..., sens dubte la flexibilitat del lloguer ofereix importants beneficis.

2.4. Política d'habitatge

2.4.1. La política d'habitatge espanyola

La política d'habitatge espanyola, tal i com veurem a través de les reflexions i estudis de diversos autors, ha tendit en les últimes dècades per afavorir el règim de propietat en detriment del lloguer. Cal parar atenció a aquesta qüestió, doncs la política d'habitatge és una part fonamental pel desenvolupament del mercat de l'habitatge, fins i tot podríem arribar a dir, pel desenvolupament de l'economia. Fer que un percentatge molt elevat de la població tendeixi cap a un sol règim, pot portar cap a una sèrie de conseqüències. A través de diverses argumentacions es posa de manifest com d'important és la política d'habitatge pel desenvolupament d'un país.

Així, per exemple, Haffner i Oxley (1999) exposen: *La política de l'habitatge es pot considerar un tipus de política social, l'objectiu de la qual es reduir el cost relatiu de la producció o del consum d'habitatges mitjançant ajudes a l'habitatge o mitjançant la regulació del mercat* (citat a Teresa Jurado, 2003, p. 135). Concretant més, Teresa Jurado diu: *La política d'habitatge es pot descompondre en tres tipus: En primer lloc hi ha les ajudes dirigides als consumidors d'habitatges, és a dir, les ajudes al lloguer o a la compra o rehabilitació d'un habitatge i les deduccions fiscals per habitatge. En segon lloc hi ha les ajudes dirigides a la construcció i rehabilitació d'habitatges, que van dirigits a constructors i promotors. En tercer lloc hi ha la regulació administrativa del mercat d'habitatges en lloguer* (Teresa Jurado, 2003, p. 135).

Per entendre perquè a Espanya ha predominat en les últimes dècades el règim de propietat per sobre del règim de lloguer, hem de conèixer el procés del desenvolupament de la política d'habitatge a Espanya. Tal i com exposa Teresa Jurado (2003) la política d'habitatge espanyola, des del 1983-84, va passar per un procés de descentralització. A Espanya la política d'habitatge va passar a ser competència de les Comunitats Autònomes, tot i que l'Estat intervenia en qüestions d'interès general. L'Estat és l'encarregat de fixar les normes per les ajudes públiques, la seva implementació i exercir el control fiscal, a través de plans d'habitatge. És així doncs, que les

Comunitats Autònomes són les encarregades d'implementar les seves pròpies polítiques d'habitatge i finançades per elles mateixes.

A través de les següents dades, s'observen els primers factors pels quals actualment el parc d'habitatges de lloguer és tant escàs i per altra banda el règim en propietat és el predominant. La despesa pública en habitatge, en aquell moment (2003), es reduïa a un 1%. La despesa pública en habitatge a les ajudes directes representava un percentatge molt reduït, pel contrari es destinava un elevat percentatge de despesa pública en ajudes fiscals. *Per altra banda, en quan al lloguer, les ajudes directes a aquest eren pràcticament inexistentes i la promoció pública d'habitatges en lloguer es va interrompre en el 1975, el qual no es va tornar a considerar fins el 1992 (Sánchez, 2002; Ràfols, Pérez i Cabré, 1998; Ghékiere, 1991) (citat a Teresa Jurado, 2003, p.136).*

Simplificant, podríem dir, tal i com expressa Teresa Jurado (2003): *la política d'habitatge espanyola es basava en una política fiscal i d'ajudes directes per la promoció d'habitatge en propietat i pràcticament sense ajudes al lloguer* (Teresa Jurado, 2003 p. 136).

Seguint amb la política d'habitatge destinada al lloguer, podem dir, tal i com exposa Teresa Jurado (2003), que aquest parc constituïa una minoria d'habitatges de protecció oficial en els plans d'habitatges. El pla del 1992-95 es van marcar uns objectius, reduïts, d'un 9,7% per habitatges en lloguer, els quals finalment no van arribar al percentatge estimat. El mateix va passar en el pla del 1996-99, en el qual l'objectiu marcat per actuacions dirigides al lloguer, va ser molt més reduït del imposat.

Per altra banda, en quan als promotors, Teresa Jurado (2003) assenyala que els habitatges de protecció oficial no resultaven rendibles per als promotors privats, i els promotors públics trobaven molts entrebancs administratius. Aquestes raons entre d'altres, van tenir com efecte una insuficient oferta d'habitatges de protecció oficial. A més a més, en el 1995 la similitud entre el preu per metre quadrat entre un habitatge lliure i un habitatge de protecció oficial era molt similar, el que comportava una gran dificultat per accedir-hi.

Pel que fa a la política fiscal, la qual ja hem comentat que té un paper protagonista en la política d'habitatge espanyola, l'autora Teresa Jurado (2003) explica que va ser en el 1991 quan es va introduir una deducció fiscal per el pagament d'un lloguer, la qual es va retirar en el 1998, tot i així, aquest tipus d'ajuda durant els anys que va ser vigent, tampoc va ajudar a les persones amb ingressos reduïts, ja que no arribaven al preu mig de lloguer. D'altra banda, i contràriament al règim de lloguer, la política fiscal es destinava pràcticament a ajudes d'habitatge en propietat, de

les quals, però, només se'n podien beneficiar les persones amb ingressos alts i estables que es poguessin plantejar l'adquisició d'un habitatge.

A partir de l'anàlisi de la comparativa entre polítiques d'habitatge, que porta a terme l'estudi de Teresa Jurado (2003) s'observa com: *la propensió dels espanyols cap a la propietat no és una qüestió de preferències culturals, sinó que és una conducta econòmicament racional degut als incentius mercantils i públics existents en cada país* (Teresa Jurado, 2003, p.135).

Seguint amb l'estudi de Teresa Jurado (2003), explica com la regulació dels habitatges en lloguer va seguir un procés de liberalització. La primera, realitzada en 1985, va comportar: la prolongació automàtica del contracte, la decisió lliure del preu i la pujada anual d'aquest. Aquestes mesures no van aconseguir l'augment del parc de lloguer, sinó més aviat el contrari. A les raons per les quals va disminuir el parc d'habitatges en lloguer, anomenades amb anterioritat, hem de sumar-hi: la liberalització del mercat hipotecari, el qual va produir unes reduccions en els preus, i el sistema judicial espanyol, el qual presentava moltes dificultats a l'hora d'obligar a pagar als inquilins i a deixar l'habitatge, si aquests no pagaven.

Teresa Jurado (2003) exposa a partir del seu anàlisi com la política d'habitatge a Espanya no ha estat neutral, afavorint l'habitatge en propietat en detriment del lloguer, i afavorint a les famílies ben assentades laboralment. L'autora conclou: *Es pot afirmar que, contràriament a altres polítiques d'habitatge, l'espanyola no és neutral en quan al recolzament de diferents formes de tinença dels habitatges. Es privilegia clarament els habitatges en propietat a través de deduccions fiscals per l'adquisició de l'habitatge habitual. Aquestes deduccions afavoreixen més als espanyols adults ben inserits laboralment i a les llars de més d'un ingrés que als joves i als ciutadans de baixos ingressos que no es poden plantejar l'adquisició d'un habitatge* (Teresa Jurado, 2003, p.142).

Tot i així, tal i com exposen Barrios i Rodríguez: *La llarga tradició de política d'habitatge espanyola orientada cap a l'habitatge en propietat, així com la importància sociocultural que presenta aquesta forma de tinença, fan que el model desenvolupat tingui determinades limitacions a l'hora d'explicar fidelment la realitat nacional, dels últims anys, en matèria d'elecció de tinença d'habitatge* (Barrios i Rodríguez, 2006, p. 483). Per tant, podríem pensar que des d'aquesta perspectiva és difícil determinar quines han estat exactament les causes que han portat a que durant molts anys el règim de propietat hagi estat el gran predominant dins de l'Estat espanyol. Malgrat sigui difícil assenyalar-ne les causes, aquests mateixos autors, José E. Rodríguez i Javier A. Barrios (2013) exposen que si hi ha tanta diferència entre el percentatge del règim de propietat i

el de lloguer, és perquè en part, hi ha un marc regulador que ha afavorit la inversió en el règim en propietat en detriment al règim de lloguer. Així doncs, l'argument d'aquest dos autors també reafirmaria la teoria extensa que exposa Teresa Jurado (2003).

CAPÍTOL 3. INVESTIGACIÓ EMPÍRICA

3.1. Metodologia

3.1.1. Participants

En aquest treball s'analitza una mostra de població de la comunitat autònoma de Catalunya, la qual es dividirà en quatre franges d'edat.

La mostra està formada per 363 enquestats de 18 fins a ≥ 46 anys. Dins d'aquestes quatre franges s'ha obtingut una mostra formada per: 145 enquestats dins la franja d'edat "18-25", 88 enquestats dins la franja d'edat "26-35", 63 enquestats dins la franja d'edat "36-45" i 67 enquestats dins la franja d'edat " ≥ 46 ". El 47,4% (n=172) del total de la mostra són homes, el 52,6% dones (n=191).

3.1.2. Instrument

L'instrument utilitzat per la recollida de les dades en aquest estudi ha estat a través d'un qüestionari d'elaboració pròpia, que recull diferents variables relacionades amb diversos paràmetres subjectius que poden portar a les persones a escollir un règim per damunt de l'altre. En l'**Annex 1** es presenta el model de qüestionari administrat a la mostra.

Els qüestionari ha estat administrat principalment a través de diversos links via web, d'altra banda, també se'n van distribuir d'altres manualment, a diversos establiments gironins.

En el present treball s'analitza la informació referida als paràmetres subjectius que fan que les persones escullin un règim per sobre de l'altre principalment, i d'altres factors que poden tenir relació sobre matèria d'habitatge i que també puguin intervenir en la presa de decisió en quan al règim de tinença. Les variables avaluades i involucrades en l'estudi són:

Variables sociodemogràfiques: Sexe i edat dels participants, així com la situació laboral, el nivell d'ingressos bruts/mensuals de la unitat familiar, els últims estudis acabats, la situació residencial, el règim de tinença i el nucli domèstic.

3.1.3. Procediment

La recollida de les dades s'ha realitzat durant l'estiu de l'any acadèmic 2013-2014. La participació en l'estudi per part dels enquestats ha estat voluntària, garantint l'anonimat i la confidencialitat de les dades, així com el seu ús únicament amb fins d'investigació.

La distribució dels qüestionaris s'ha realitzant principalment via web, a partir de links on-line, en els quals si podia trobar un enquesta didàctica, i d'aquesta manera oferir una major comoditat i anonimat a l'enquestat. L'enquesta didàctica s'ha portat a terme mitjançant el lloc web: <http://www.encuestafacil.com>.

D'altra banda, a més de les enquestes distribuïdes per via web, també se'n van distribuir d'altres en format paper. Previ a la recollida d'aquestes dades es va contactar amb dos establiments, amb el fi d'exposar els objectius de l'estudi i sol·licitar el permís per portar a terme la recollida d'informació. Un cop obtingut el consentiment es van portar 50 enquestes en cada un d'aquests establiments.

En quan a l'anàlisi de les dades s'ha portat a terme mitjançant el programa IBM SPSS 22.0, un programa estadístic informàtic, molt utilitzat en les investigacions de mercat.

3.2. Resultats

3.2.1. Variables sociodemogràfiques

Tal i com apunta l'autora Margarita Rubio Sánchez (2012) els factors demogràfics i macroeconòmics exerceixen una influència significativa en la proporció de l'habitatge en propietat. Així com l'edat, la renda i el nivell d'estudis són variables considerades habitualment en la literatura empírica sobre aquesta qüestió.

La mostra està formada per 363 enquestats catalans de 18 fins a ≥ 66 anys. Dins d'aquestes quatre franges s'ha obtingut una mostra formada per: 145 enquestats dins la franja d'edat "18-25", 88 enquestats dins la franja d'edat "26-35", 63 enquestats dins la franja d'edat "36-45" i 67 enquestats dins la franja d'edat " ≥ 46 ". El 47,4% (n=172) del total de la mostra són homes, el 52,6% dones (n=191).

Degut a que l'objectiu del treball és estudiar variables relacionades amb matèria d'habitatge, concretament amb els paràmetres subjectius que porten a escollir un règim per damunt de l'altre, un criteri ha estat el de no només centrar-ho al públic jove, tot i que algunes hipòtesis específiques si que van orientades a aquesta mostra en concret, ja que en aquests tipus d'estudi vam trobar que era necessari conèixer si hi ha un contrast d'opinions entre les diverses franges d'edat.

En quan a la situació laboral dels enquestats, un 54,0% (n=196) del total de la mostra treballant, el 40,5% estudien (n=147) i el 5,5% es troben aturats (n=20).

En quan a la situació residencial, el 42,7% (n=155) de la mostra total viuen en un habitatge propi/lloguer amb autonomia financera, el 14,9% viuen en un habitatge propi/lloguer amb ajut de la família (n=54), el 33,9% sempre ha viscut a casa els pares (n=123) i el 8,5 (n=31) ha viscut en un habitatge propi/lloguer però ha retornat a casa els pares.

En quan al règim de tinença, el 35% (n=127) total de la mostra es troba en una propietat totalment pagada, el 27,3% es troba en el pagament de la propietat (n=99), el 35,5% en lloguer (n=129) i el 2,2% (n=8) en altres tipus de règims.

En quan a la tipologia del nucli domèstic, el 59,2% (n=215) de total de la mostra forma part d'un nucli de família amb fills, el 1,1% (n=4) forma part d'un nucli de família amb avis, el 4,1% (n=15) forma part d'un nucli de família amb fills i avis, el 11,6% (n=42) forma part d'un nucli de companys de pis, el 8,8% (n=32) forma part d'un nucli sol i el 15,2% forma part d'un nucli de parella (n=55).

En quan als ingressos bruts/mensuals de la unitat familiar, el 5,2% (n=19) del total de la mostra no té ingressos, el 9,4% (n=34) té uns ingressos per sota dels 1000€, el 20,4% (n=74) té uns ingressos entre 1000-1500€, el 19,3% (n=70) té uns ingressos entre 1500-2000€, el 22,6% (n=82) té uns ingressos entre 2000-3000€ i el 23,1% té uns ingressos per sobre dels 3000€ (n=84).

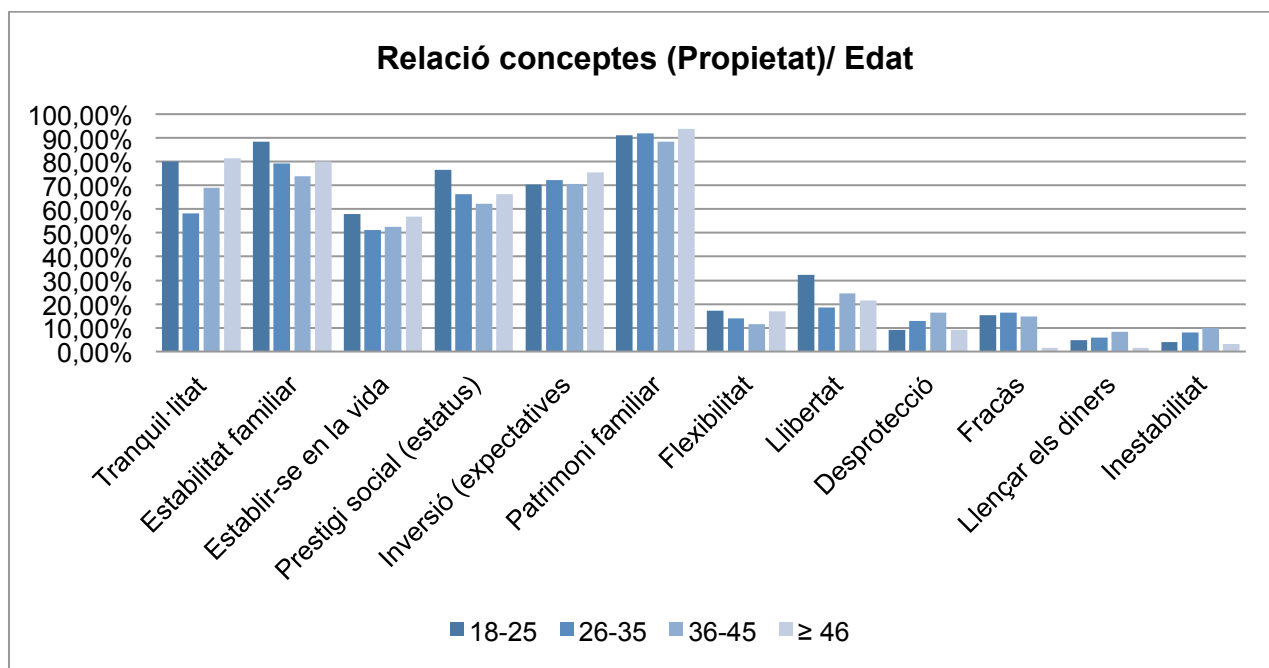
En quan als últims estudis realitzats, el 2,8% (n=10) del total de la mostra no té estudis o té els estudis bàsics, el 5,5% (n=20) té estudis de la ESO, el 5% (n=18) té estudis de grau mitjà, el 28,7% té estudis de batxillerat (n=104), el 17,4% (n=63) té estudis de grau superior i el 40,8% té estudis universitaris (n=148).

Així formen part de la mostra els enquestats coneguts els quals els hi vaig passar l'enquesta online i aquest a d'altres. També en formen part una mostra la qual va respondre l'enquesta que es va deixar en diversos establiments de Girona. Aquest enquestats han accedit voluntàriament a la contestació del qüestionari administrat.

3.2.2. Resultats de les significacions dels règims de tinença

PREGUNTA 1

Objectiu 1: *Analitzar com les persones enquestades relacionen els conceptes de la taula número 1 amb la propietat o el lloguer, segons el grup d'edat al que pertanyen.*

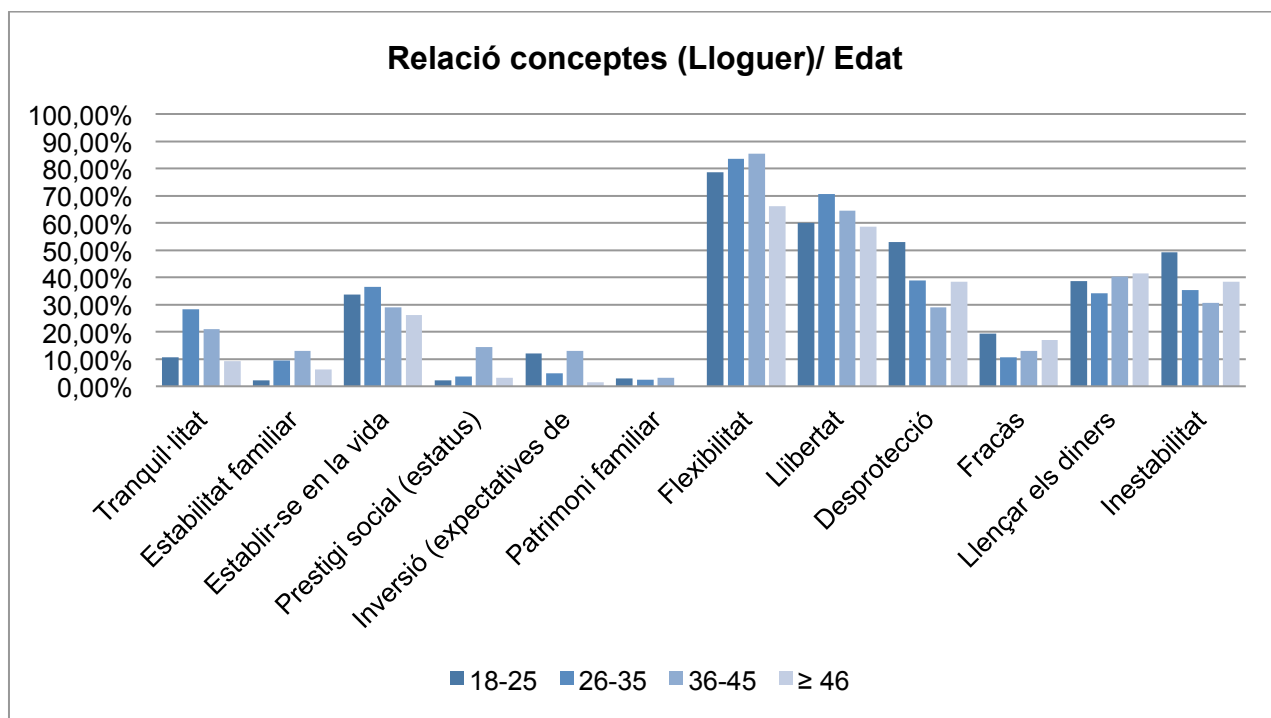
Gràfic 1. Relació conceptes propietat (elaboració pròpia)

Pel que fa a la relació del terme “propietat” amb els conceptes proposats, s’observa com hi ha un grup de sis conceptes que obtenen un gran percentatge de respostes, amb gran diferència respecte a la resta. Els més relacionats, ordenats de més a menys percentatge, amb el terme “Propietat” són: “Patrimoni familiar”, “Estabilitat familiar”, “Tranquil·litat”, “Inversió”, “Prestigi social” i “Establir-se en la vida adulta”.

Tot i que hi ha diferències en les respostes de les diverses franges d’edat per a cada un dels conceptes relacionals, en conjunt no són especialment significatives, tot i que sí que destaca la diferència en l’associació del concepte “Tranquil·litat” amb la “Propietat”, doncs les persones del grup de “18-25” i les de “≥ 46” són les que més associació hi veuen, sent aquesta última edat la més alta en percentatge amb un 81,50%. Pel contrari les persones entre “26-35” i “36-45” són les que menys ho relacionen, sent l’edat de “26-35” el percentatge més baix amb un 58,10%. Així doncs, tot i que en ambdós casos l’associació conceptual és majoritària (>50%), s’aprecia una diferència rellevant, de 23,4 punts percentuals, entre l’edat de “≥ 46” i la de “26-35” a l’hora d’establir una relació entre els termes “Tranquil·litat” i “Propietat”. D’altra banda, entre els sis conceptes amb més percentatge d’associació, n’hi ha dos, “Patrimoni familiar” i “Inversió”, que tenen gairebé el mateix percentatge de respostes per qualsevol de les quatre franges d’edat.

Pel que fa als 6 conceptes restants, han obtingut uns percentatges baixos en l’associació i amb un grau d’homogeneïtat força elevat, destacant diferències significatives en l’associació entre

“Llibertat” i “Propietat”, doncs les persones entre “18-25” associen aquests dos conceptes en un percentatge força més elevat que la resta de franges d’edat.

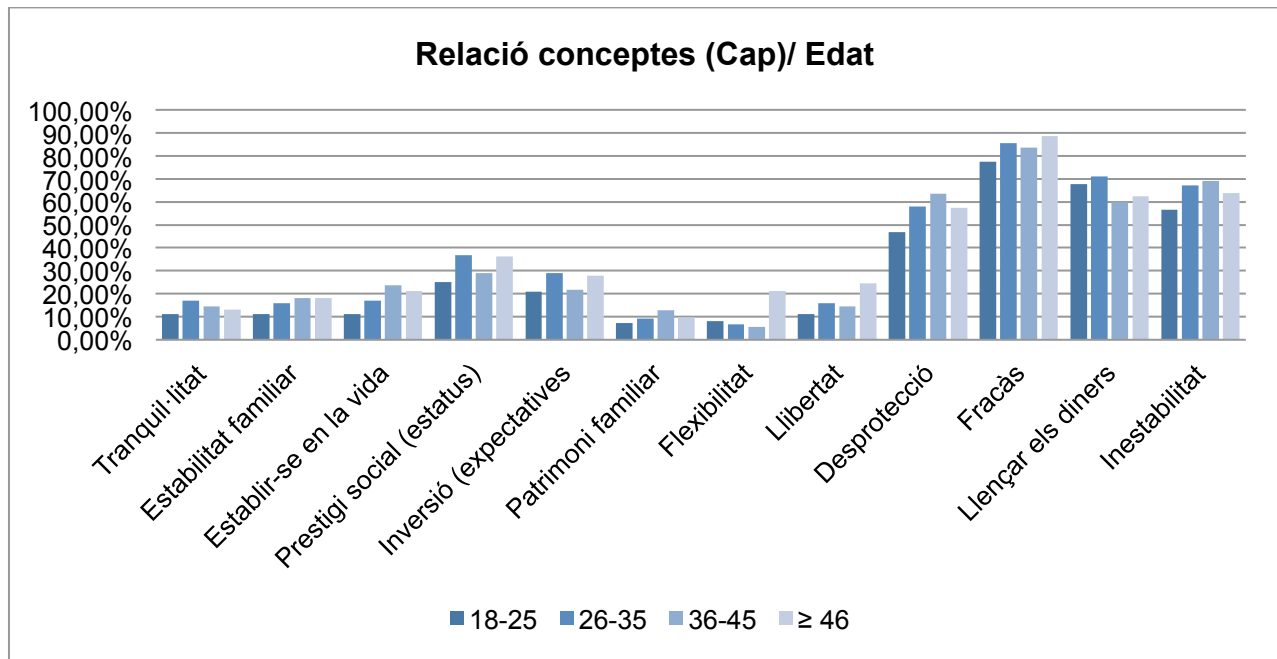

Gràfic 2. Relació conceptes lloguer (elaboració pròpia)

Respecte de l’associació del concepte “Lloguer” amb les dotze propostes, observem en els valors obtinguts que hi ha dos conceptes que destaquen per sobre dels altres amb uns percentatges de relació elevats: “Flexibilitat” i “Llibertat”. Seguint amb aquests dos conceptes podem apreciar que no hi ha diferències molt significatives en les respostes de les diverses franges d’edat, tot i que, en ambdós casos, són les persones de “≥ 46” les que hi donen un grau d’associació més baix.

A diferència del primer gràfic (Gràfic 1. Relació conceptes propietat), tot i que hi ha concentració de respostes associatives més marcada en uns conceptes, no s’aprecia un contrast tant evident. A banda dels anomenats en el paràgraf anterior, segueixen - ordenats de de més a menys relació amb el terme “lloguer”- els següents: “Desprotecció”, “Inestabilitat”, “Llençar els diners” i “Establir-se en la vida adulta”. En tres d’aquestes quatre relacions conceptuals s’observa com són els més joves i els més grans els que tenen uns percentatges d’associació més elevats i, malgrat que hi ha certa homogeneïtat dins de les franges d’edat, s’aprecien marcades diferències de les respostes de les persones situades en la franja “18-25” en els conceptes “Desprotecció” i “Inestabilitat”, doncs el grau d’associació que fan d’aquests conceptes amb el terme “lloguer” es força més elevat que no pas en la resta de franges d’edat.

Els sis conceptes restants, amb els percentatges d'associació més baixos, són els següents, ordenats de més a menys relació amb el terme "lloguer": "Tranquil·litat", "Fracàs", "Estabilitat familiar", "Inversió", "Prestigi social" i "Patrimoni familiar". Entre aquests, els conceptes "Tranquil·litat" i "Fracàs" destaquen per un grau d'associació més alt i amb diferències marcades entre les diverses franges d'edat.

Gràfic 3. Relació conceptes cap (elaboració pròpia)

Quan ens situem en les respostes que no associen els conceptes proposats ni amb la "Propietat" ni amb el "Lloguer", observem un contrast molt elevat entre un grup i la resta, així doncs quatre de les dotze propostes destaquen per sobre de la resta. Ordenades de més a menys, són les següents: "Fracàs", "Llençar els diners", "Inestabilitat" i "Desprotecció". Aquestes associacions, queden doncs desvinculades majoritàriament tant del concepte "Lloguer" com del de "Propietat" per les diverses franges d'edat, amb percentatges força homogenis.

Per altra banda, els conceptes que han obtingut els percentatges més baixos, ordenats de més a menys relació amb el terme "Cap", són els següents: "Prestigi social", "Inversió", "Establir-se en la vida adulta", "Libertat", "Estabilitat familiar", "Tranquil·litat", "Flexibilitat" i "Patrimoni familiar". S'observa però, com els conceptes "Prestigi social" i "Inversió" obtenen un percentatge baix, però a la vegada prou alts per destacar entre els altres 6 conceptes.

Del grau de relació entre els conceptes proposats i els termes "Propietat" i "Lloguer" que fan les persones enquestades segons la franja d'edat a que pertanyen, podem dir que els conceptes més "bons", els sis primers de la taula, s'associen clarament amb el terme "Propietat" (gràfic 1). En

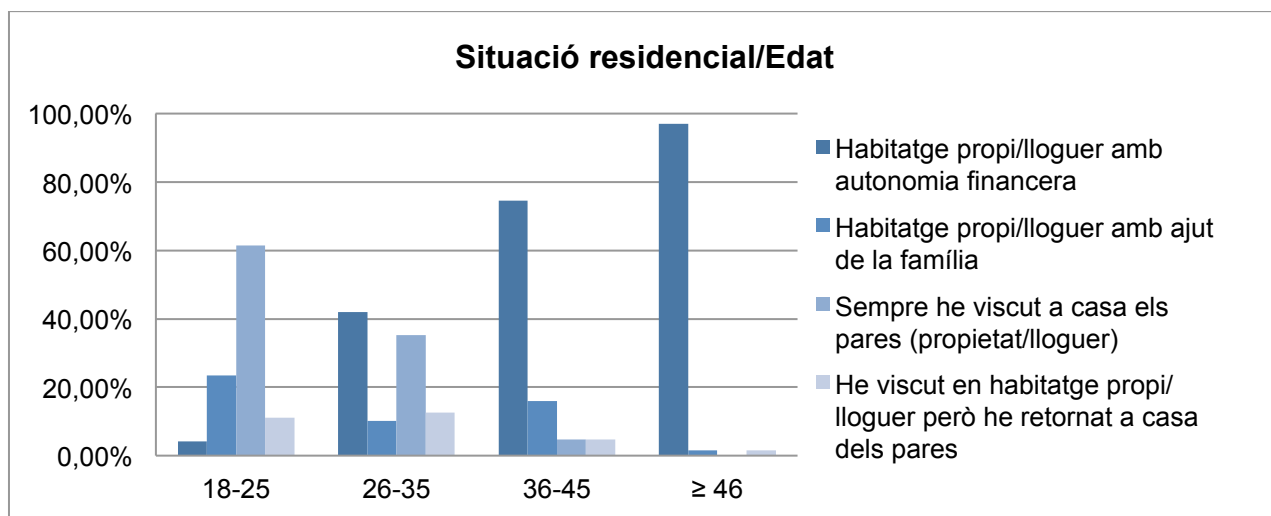
aquests, les persones de “18-25” i les de “≥ 46” assignen el grau d’associació més elevat, destacant els primers en els conceptes “Estabilitat familiar”, “Prestigi social” i “Establir-se en la vida adulta” i els segons en els conceptes “Patrimoni familiar”, “Tranquil·litat” i “Inversió”. El concepte “Propietat” gairebé no s’associa a la resta de termes.

Pel que fa a les associacions amb el concepte “Lloguer”, queden clares les dels termes “Flexibilitat” i “Llibertat” per sobre la resta. A diferència que al concepte “Propietat”, al “Lloguer” s’hi associen amb percentatges rellevants, termes “negatius” com ara “Desprotecció”, “Inestabilitat” i “Fracàs”, per totes les franges d’edat però amb especial dels més joves. El concepte, també negatiu, “Llençar els diners” tot i que amb un percentatges per franges d’edat molt semblants, ha estat el més relacionat pels més grans.

Així doncs, de totes les respostes podem dir que tot i que els termes “negatius” no s’associen majoritàriament ni a “propietat” ni a “lloguer”, es en aquest últim on s’hi estableixen mes relacions. A més, veiem com, tant en les associacions més “bones” com en les més “negatives”, son els dos extrems d’edat qui estableix uns percentatges de relació més elevats.

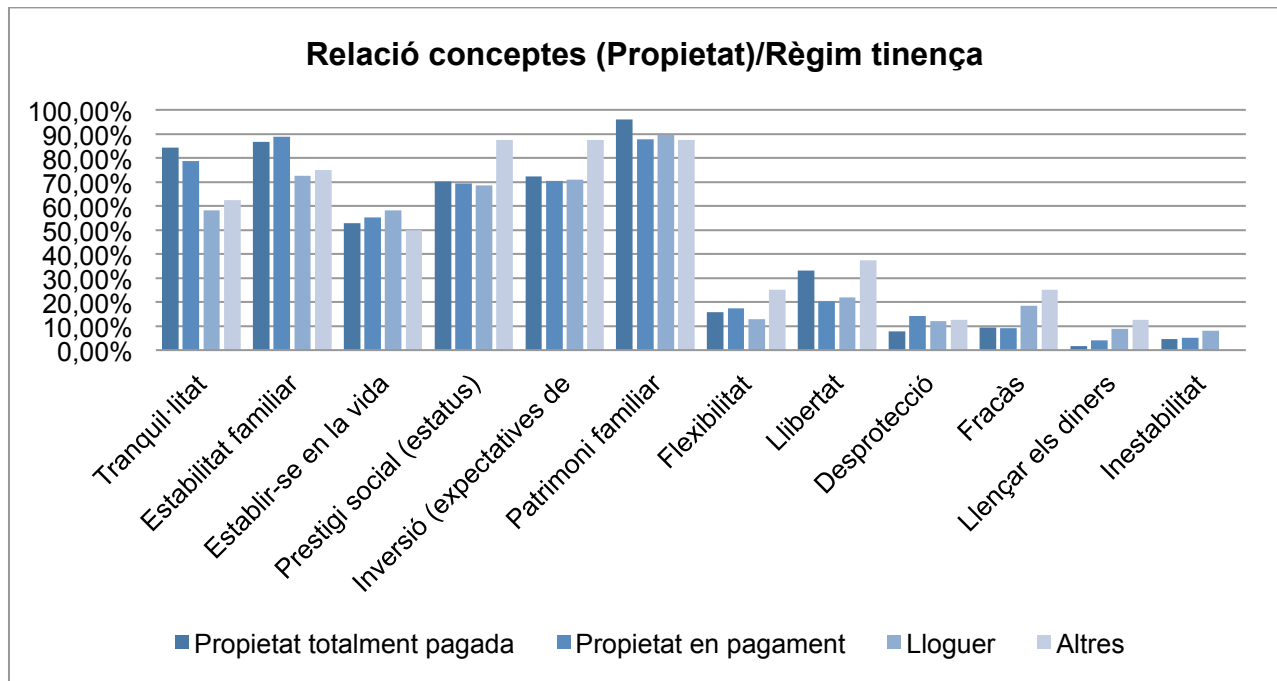
En quan a una possible conclusió dels resultats que mostren que les edats de “18-25” i “≥ 46” són les que tenen unes respostes més similars, malgrat al ser molt “llunyanes” entre sí, podria tractar-se d’una possible influència de la família, doncs dins la franja d’edat dels més joves, són molts els que viuen amb els pares, un 61,40% (veure gràfic número 4) i, per tant, poden tenir una visió influenciada.

Aquesta teoria també s’observava en els estudis de Rowlands i Gurney (2001) com hem pogut veure prèviament, en el marc teòric.

Gràfic 4. Relació entre la situació residencial i les franges d’edat (elaboració pròpia)

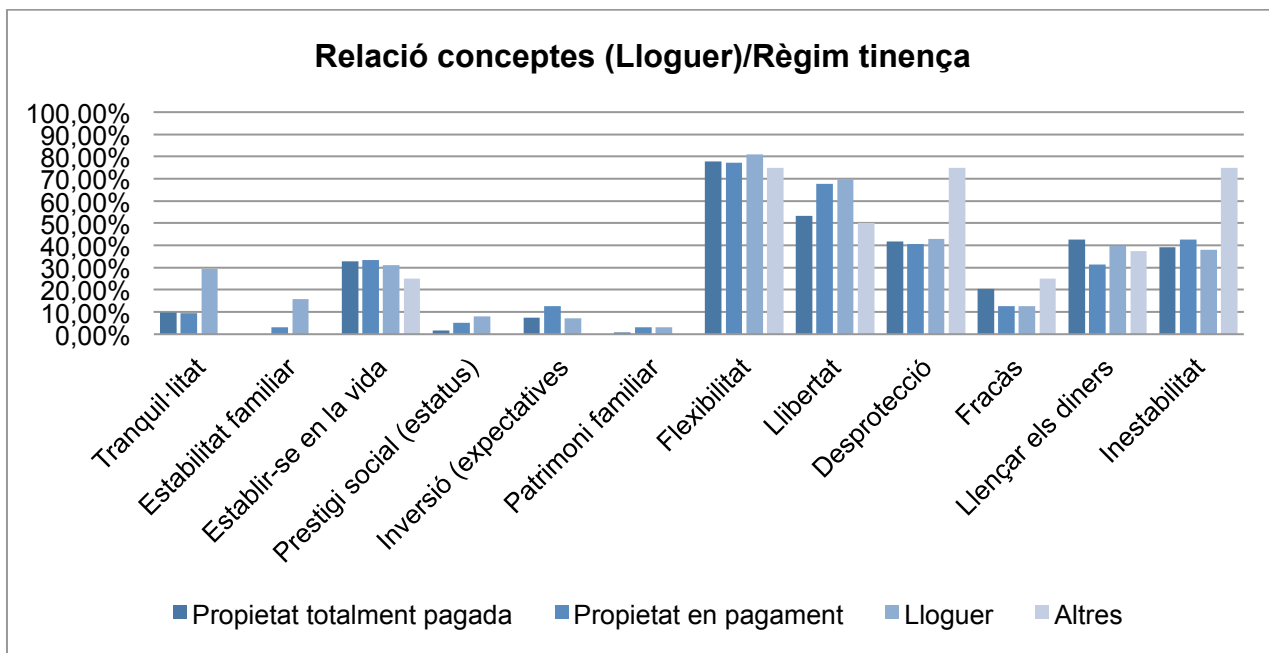
Objectiu 2: Conèixer si les diverses relacions conceptuals proposades s'assimilen en percentatges semblants per els enquestats, en funció del seu règim actual de tinença de l'habitatge. Podria ser que els enquestats que resten en un règim en propietat assimilessin els conceptes més idealment "bons" amb la propietat i els enquestats que es troben en un règim de lloguer fessin exactament el mateix, però assimilats al seu règim?

Gràfic 5. Relació de conceptes amb la "Propietat" en la relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

En general observant el gràfic podem apreciar com els dos primers règims de propietat són els que obtenen els major percentatges dins els conceptes "més favorables/bons", associats amb el valor "Propietat". Es destaca però, que en el concepte "Establir-se en la vida adulta" ha estat el règim "Lloguer" el que ha obtingut el percentatge d'associació més elevat.

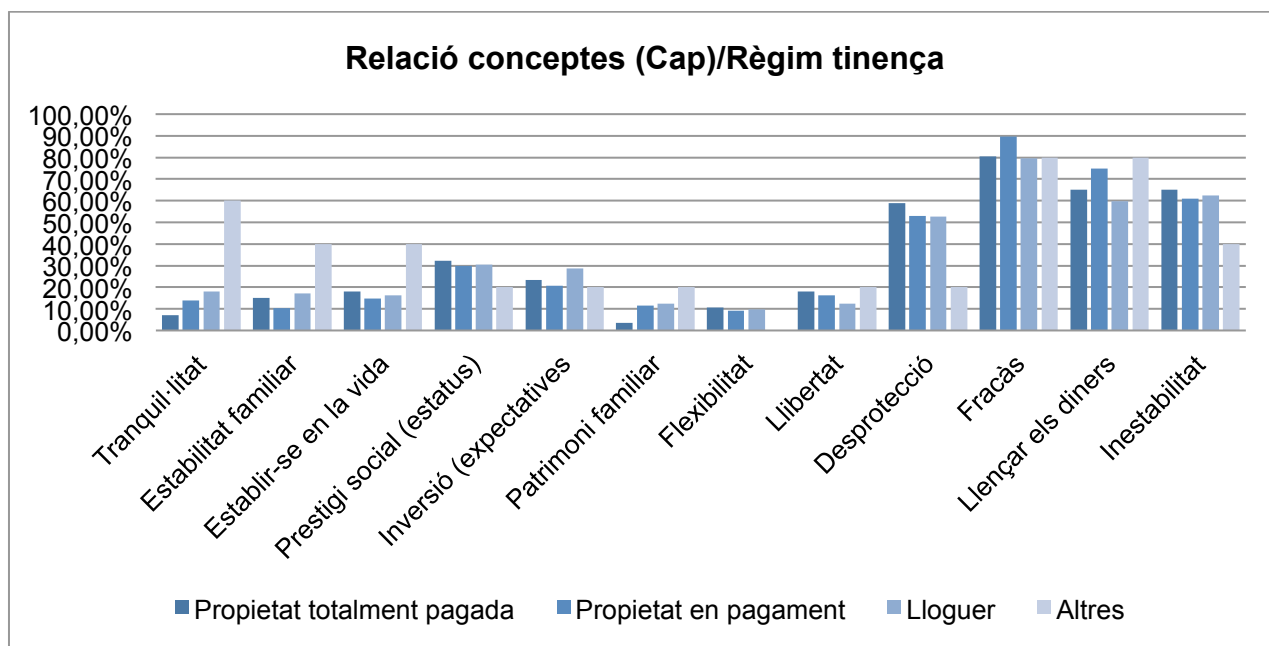
En quan als conceptes més "desfavorables" han obtingut uns percentatges força baixos, més o menys equilibrats entre els diferents règims, tot i que en el concepte "Llibertat" hi ha diferències significatives de les respostes entre els dels règims "Lloguer" i "Altres amb la resta".

Gràfic 6. Relació de conceptes amb el "Lloguer" en la relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

En el gràfic de relacions amb el valor "Lloguer", s'observa com alguns conceptes "favorablement bons" han estat associats amb un percentatge més alt pels enquestats del règim "Lloguer" que no pas dels altres règims, especialment els conceptes "Tranquil·litat", "Estabilitat familiar", "Flexibilitat", "Llibertat".

En quan als conceptes més "desfavorables" han obtingut uns percentatges més o menys equilibrats entre els diferents règims, exceptuant els règim "Altres", que sobresurt en les associacions "negatives". Pel que fa a les persones amb la "Propietat totalment pagada" també fa associacions amb percentatges elevats, en comparació amb els altres règims de tinença, en els conceptes "negatius" a l'hora d'associar-los amb el terme "lloguer", especialment pel que fa al "Fracàs" i a "Llençar els diners".

Gràfic 7. Relació de conceptes amb el terme “Cap” en la relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Tot i que val a dir que els conceptes que qualifiquem de més “desfavorables” (els quatre últims de la taula) tenen els percentatges més elevats de respostes en l’opció “Cap”, per tant quedant aquests desvinculats, majoritàriament, tant del concepte “Propietat” com del “Lloguer” per les persones enquestades, sigui quin sigui el seu regim actual de tinença de l’habitatge.

Pel que fa a la pregunta que ens plantejàvem, hem pogut veure com en general, tots els règims fan associacions més favorables cap al terme “propietat” que cap al terme “Lloguer”, i només són els que estan en regim de lloguer qui atorga percentatges més alts que la resta en les opcions “favorables” associades amb el terme “Lloguer”, tot i que en cap superen les valoracions que fan aquestes mateixes persones pel règim de propietat.

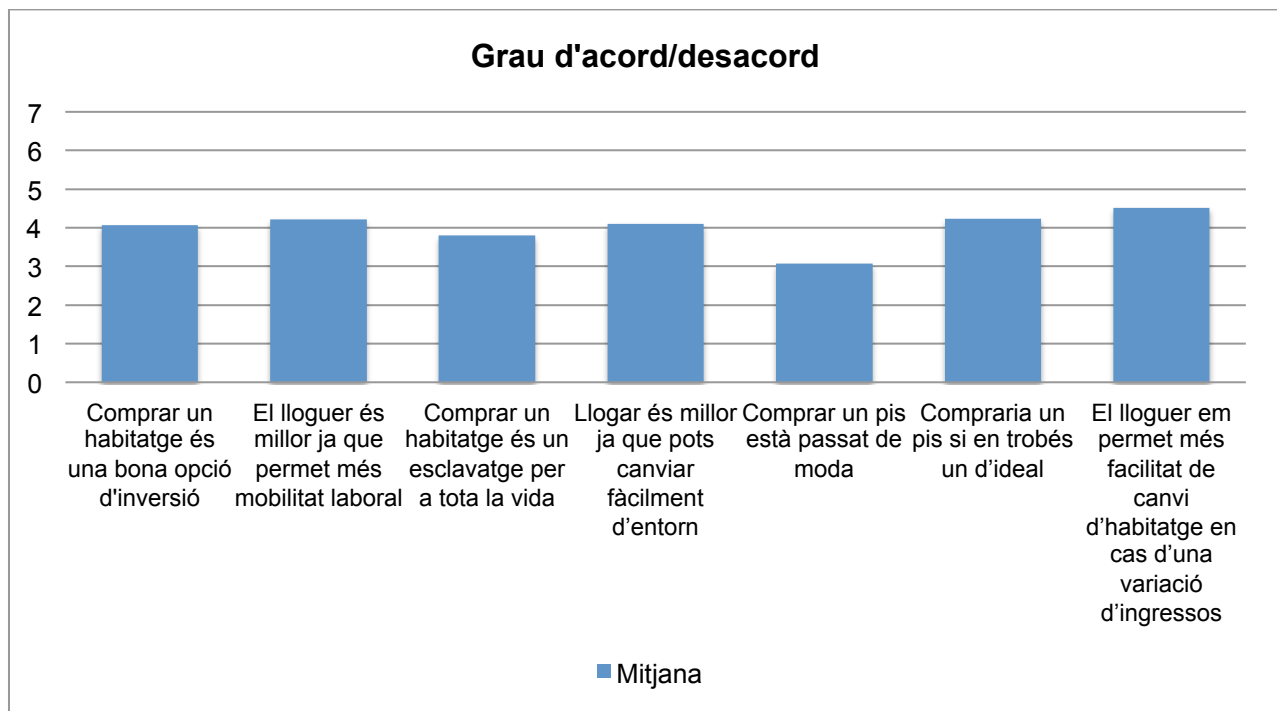
Així doncs, podem dir que la pregunta plantejada no té una resposta afirmativa i que, independentment del règim de tinença, les associacions favorables es fan amb el terme “Propietat” molt per sobre del “Lloguer”. Tot i que les opcions “Flexibilitat” i “Libertat”, tots els règims les associen amb el concepte “Lloguer” de manera majoritària. Es significativa l’associació que fan tots els règims de tinença del concepte “Establir-se en la vida adulta” amb el terme “Propietat” per damunt de l’associació que es fa amb el terme “Lloguer”, doncs un concepte que podríem dir que va lligat a una certa transitorietat, llibertat i flexibilitat, es a dir, un primer pas d’emancipació fora del domicili familiar, a priori ens podria semblar que s’associaria principalment al terme “Lloguer” i en cavi no ha estat així, ni tant sols pels que estan en aquest règim de tinença. Pel que fa a les associacions “negatives” queden majoritàriament desvinculades de qualsevol de les dues opcions, tot i que la vinculació amb el “Lloguer” que fan totes les opcions de tinença és

molt superior a la que fan amb el terme “Propietat”. En aquest sentit cal fer esment de les associacions amb un percentatge molt elevat que es fan des del règim “Altres”, lligades a la “Desprotecció” i a la “Inestabilitat”.

PREGUNTA 2

Formulades una sèrie d’afirmacions sobre la compra i el lloguer de l’habitatge, els enquestats responen valorant el grau d’acord o desacord en cada una, sent el número 1 el desacord màxim i el número 7 l’acord màxim. S’estableix un valor mitjà de les respostes.

Objectiu 3: Comprovar el grau d’acord o desacord amb les afirmacions, el que ens permetrà conèixer si, en termes generals, les persones enquestades donen més o menys valor a l’opció de compra o la de lloguer.

Gràfic 8. Grau d’acord i desacord amb diversos conceptes (elaboració pròpia)

En general podem observar que la mitjana del resultats es situa en una zona neutre entre l’acord i el desacord. La majoria de les respostes se situen entre un 3 i un 4,5. La zona mitja, es a dir, amb indefinició entre l’acord i el desacord estaria en un 3,5.

Els termes que han obtingut els resultats més significatius en quan a l’acord del terme, han estat: “El lloguer em permet més facilitat de canvi d’habitatge en cas d’una variació d’ingressos” amb una mitjana del 4,52, “Compraria un pis si en trobés un d’ideal” amb un 4,22 de mitjana, igualat

amb “El lloguer és millor ja que em permet més mobilitat laboral” amb 4,22 de mitjana. D'altra banda, el resultat més significatiu, en quan al desacord del terme ha estat: “Comprar un pis està passat de moda” amb un 3,06 de mitjana.

Com a conclusió general n'extrèiem que els enquestats no tenen una opinió clara en quant a l'acord o desacord amb les afirmacions formulades, tot i que en sis de les set, la mitjana de respostes estaria cap a la banda de l'acord, bé que amb discreció.

Podem esmentar com a resultat amb més “acord” l'afirmació “El lloguer em permet més facilitat de canvi d'habitatge en cas d'una variació d'ingressos” amb una mitjana del 4,52 i el terme “El lloguer és millor ja que em permet més mobilitat laboral” amb 4,22 de mitjana. A aquestes afirmacions hi podem afegir “Llogar és millor ja que pots canviar fàcilment d'entorn”, també per sobre la mitjana en termes d'acord, i les tres afirmacions en conjunt ens podrien donar una idea de la percepció dels enquestats respecte a la situació sociolaboral del moment actual i la incidència en el règim de propietat de l'habitatge, doncs si bé en les preguntes anteriors vèiem com l'opció “Propietat” s'associa a termes qualificats de “favorables”, en aquestes afirmacions s'està d'acord en valorar el lloguer com una bona opció lligada a possibles canvis d'ingressos, d'entorn o de mobilitat, aspectes rellevants en la situació actual del mercat de treball.

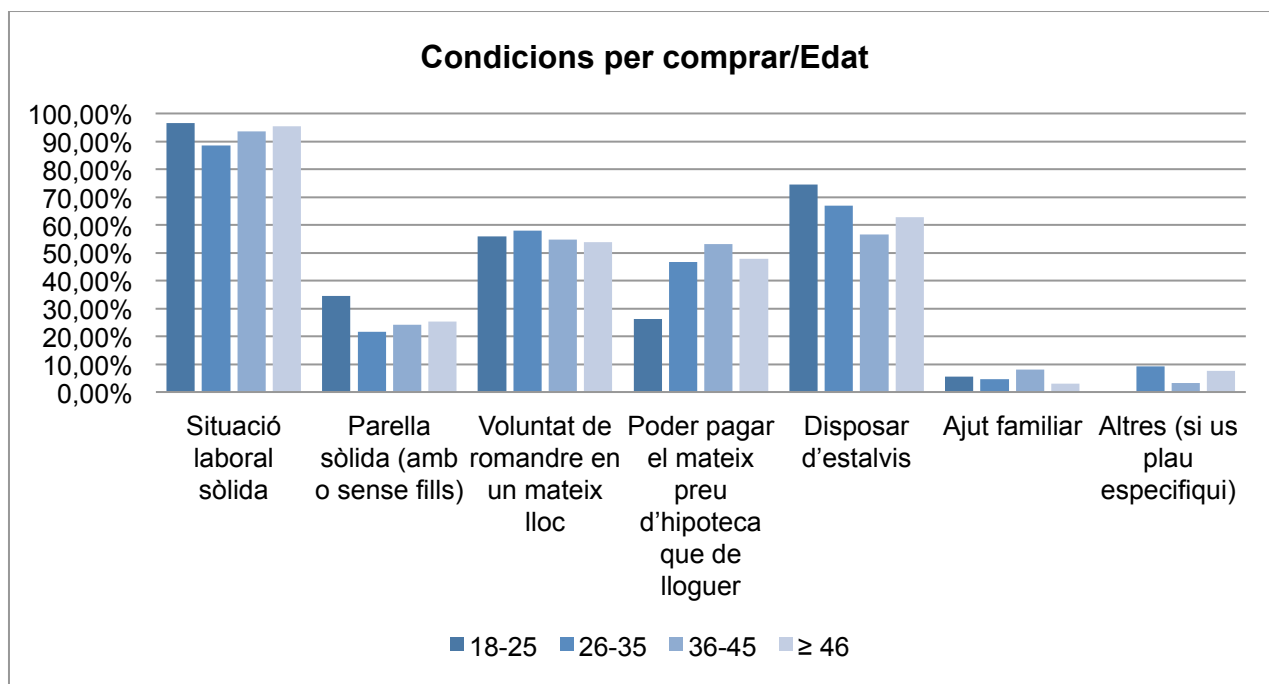
Tot i que quan es diu “Comprar un habitatge és un esclavatge per a tota la vida” la resposta se situa en un grau d'acord per sobre del punt mig, a l'afirmació “Compraria un pis si en trobés un d'ideal” el grau d'acord té un 4,22 de mitjana. Malgrat que les dues afirmacions sembla que són antagòniques, no ho és pas la resposta dels enquestats respecte al grau d'acord, per tant podríem dir que malgrat que hi ha un pensament majoritari que considera un lligam de per vida la compra d'un habitatge, la majoria està disposada a acceptar aquesta situació i disposats a plantejar-se comprar un pis sempre que en trobessin un d'ideal.

En quan al terme que ha obtingut la mitjana més baixa, i per tant el terme en el que els enquestats hi han estat més en desacord, ha estat: “Comprar un pis està passat de moda” amb un 3,06 de mitjana, aquest resultat està per sota de la mitjana casi en 0,5 punts. Una de les explicacions a aquest resultat podria ser que per la gran majoria dels enquestats comprar un pis és una acció vital en curs de la vida, una idea a valorar en algun moment d'aquesta. Segurament és un fet cultural, més propi de la nostra realitat social que la de països del nostre entorn. L'argumentació d'aquest fet l'hem pogut observar profundament en l'estudi de Elisabeth Tissier-Desbordes (2008), en el marc teòric previ.

PREGUNTA 3

Els enquestats responen a les tres condicions socioeconòmiques que consideren rellevants per accedir a la compra d'un habitatge.

Objectiu 4: Conèixer en relació a les diverses franges d'edat, quines de les condicions es consideren rellevants a l'hora de poder accedir a la compra d'un habitatge.

Gràfic 9. Condicions que necessàries per tal de decidir-se a comprar, en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Si observem el gràfic general, veiem com el percentatge de cada possible resposta és molt homogènia en cada franja d'edat, amb una diferència una mica més elevada, més sovint per part dels més joves, en les condicions de tenir parella (ho valoren més necessari) i de tenir una quota d'hipoteca semblant al lloguer (ho valoren menys).

Com a indicador rellevant, podem identificar la diferència per sobre dels altres, de la condició "Situació laboral sòlida", amb un 93,55% de mitjana entres les 4 franges d'edat.

Observem en el gràfic dos grups molt diferenciats pels seus percentatges. Al concepte anomenat anteriorment i que més destaca sobre la resta, n'hi podem afegir tres més, els quals han obtingut alta vinculació per part dels enquestats amb les condicions necessàries per a comprar un habitatge. Ordenats de més a menys són: "Disposar d'estalvis", "Voluntat de romandre en un mateix lloc" i "Poder pagar el mateix preu d'hipoteca que de lloguer".

En un altre grup hi podem posar els conceptes que han obtingut menys percentatge de vinculació com a condicions per a comprar. Ordenats de més a menys són els següents: “Parella sòlida (amb o sense fills)”, “Ajut familiar” i “Altres”.

En quan a l’opció “Altres”, els enquestats han exposat les següents qüestions entre d’altres: “preu inferior al de mercat”, “habitatge a prop de la feina”, “que sigui la casa ideal”, “preus d’habitatge coherents amb els salaris i nivell de vida”, “que el sou permeti el pagament de la hipoteca i les despeses de més a més”.

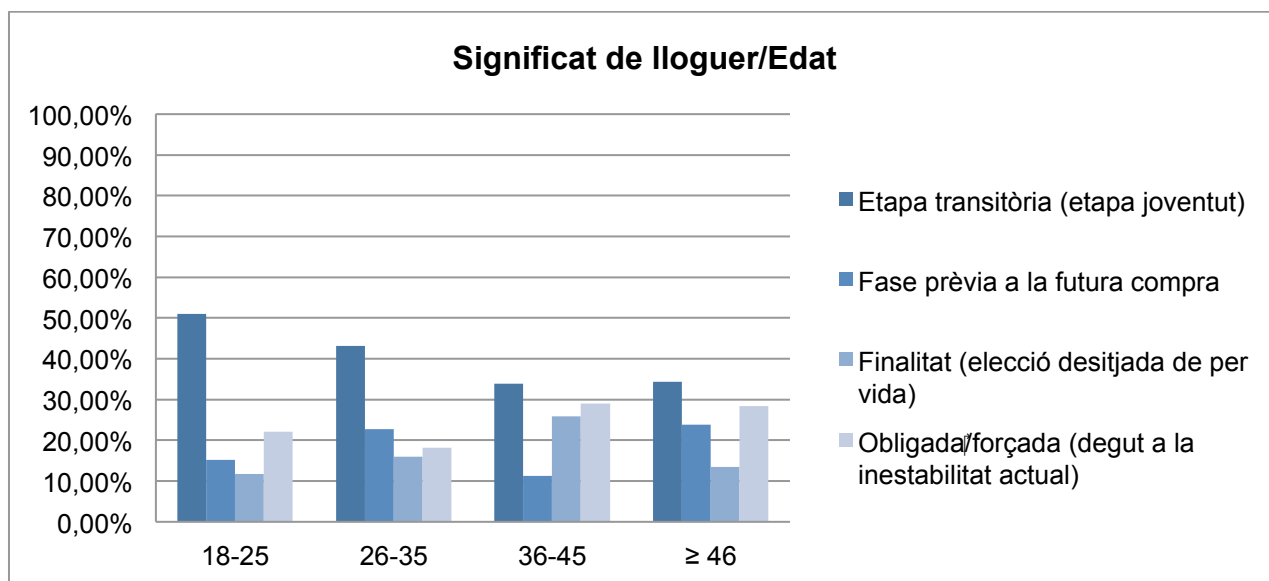
De tot plegat, en podem extreure la conclusió que no hi ha diferències significatives a l’hora de considerar com a condicions més o menys necessàries les proposades, independentment de la franja d’edat de les persones enquestades. D’altra banda, observem com l’estabilitat laboral és la condició que es considera més necessària. No és una sorpresa doncs, com a conseqüència d’aquesta estabilitat, ens proporcionarà uns ingressos estables que ens poden permetre accedir a la compra d’un habitatge. A això s’hi afegeix, amb menor vinculació però amb percentatges molt elevats, la necessitat de disposar d’estalvis. D’aquesta segona condició, pot ser, podríem inferir la idea que per comprar cal tenir una part del preu de compra estalviada, segurament per el canvi que s’ha produït en el finançament dels habitatges per part de les entitats bancàries com a conseqüència de la crisi i que, a diferència de temps passats, en l’actualitat difícilment es finançarà la totalitat del preu de compra.

PREGUNTA 4

Els enquestats han de respondre a la pregunta, assenyalant una de les quatre opcions proposades respecte al significat amb el que relacionen el concepte lloguer, en termes de temporalitat i elecció.

Objectiu 5: Observem les dades en la gràfica construïda, relacionant significats per franges d’edat. ***Conèixer si el lloguer es considerada una opció finalista o bé temporal.***

En termes generals, i en totes les franges d’edat, l’opció clarament identificada amb el terme lloguer es la consideració d’“Etapa transitòria” amb un 43,10% sobre el total, contràriament l’opció “Finalitat” ha obtingut el percentatge més baix, amb un 15,50% del total, i l’opció “Obligada/Forçada per la inestabilitat actual” ha obtingut el segon percentatge més elevat amb un 23,50% sobre el total.

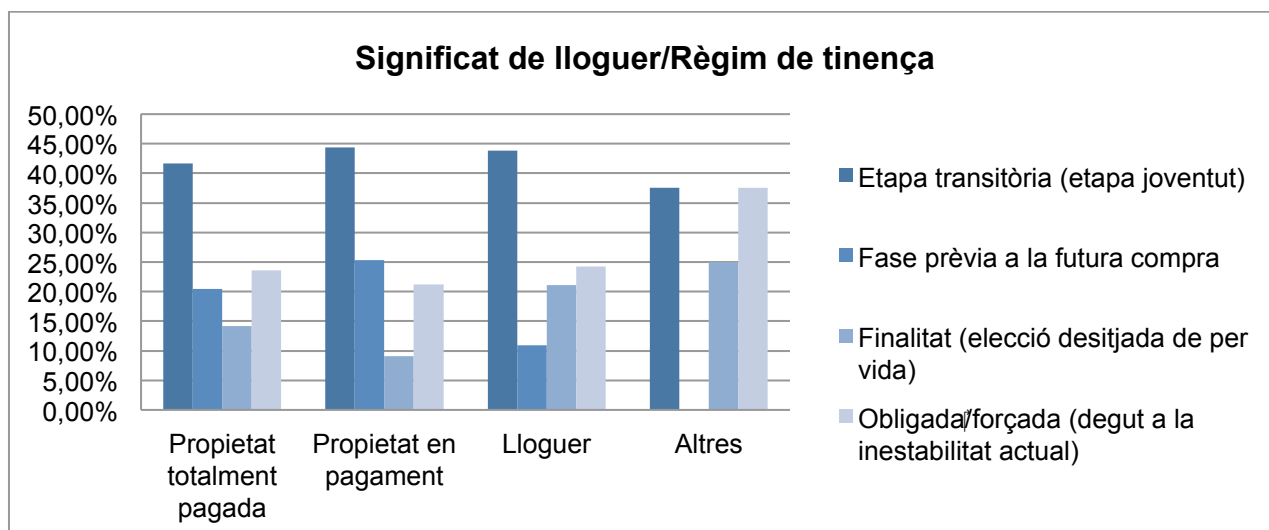
Gràfic 10. Significat de lloguer en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Per franges d'edat, l'opció principal segueix sent la d'"Etapa transitòria". En segon lloc se situa l'opció "Obligada/Forçada (degut a la inestabilitat actual)", excepte en la franja de "26-35" que el segon lloc l'ocupa la consideració del lloguer com a "Fase prèvia a la futura compra".

La franja d'edat entre "36-45" es la que presenta unes respostes més allunyades de la resta d'edats, tot i que mantenint en el primer lloc l'opció d'"Etapa transitòria" hi ha menys diferències entre les quatre respostes i, en relació amb les altres franges d'edat, és on hi ha un percentatge més baix de consideració de "Fase prèvia a la compra" amb un 11,3% i més elevats de "Finalitat" i "Obligació" amb un 25,8% i un 29% respectivament. Possiblement les persones situades en aquesta franja d'edat siguin les que hagin viscut d'una manera més directa la crisi que ens envolta des de fa set o vuit anys, tant en la precarietat laboral com en l'accés a l'habitatge, i tenen una visió una mica diferent de l'opció "lloguer" que les persones d'altres edats, considerant, per exemple, el lloguer com una opció finalista i no la consideren una opció prèvia a la compra, a més una bon part considera que al lloguer com una opció forçada per les circumstàncies actuals.

Objectiu 6: Conèixer si l'opció "Finalitat" obtindrà el percentatge més alt per els enquestats que formen part del règim de lloguer, demostrant d'aquesta manera que no es troben en aquest règim per raons externes, sinó per una raó consentida i desitjada, o pel contrari el percentatge elevat es troba dins de l'opció "Forçada/obligada per la situació actual".

Observem una nova taula construïda a partir de la consideració de lloguer en les quatre possibles opcions anomenades anteriorment. En aquest cas, el que fem és analitzar la resposta triada agrupant-les per el règim de tinença actual de l'habitatge de les persones enquestades.

Gràfic 11. Significat de lloguer en relació als règims de tinença (elaboració pròpia)

En aquest gràfic, relacionat amb els quatre tipus de règim de tinença estudiats, s'observa com, al igual que passava en el gràfic anterior en relació amb els grups d'edat, en tots els règim de tinença, el concepte més relacionat amb el lloguer ha estat "Etapa transitòria" amb un 43,10%, sobre el total. En general, també podríem dir que el concepte "Obligada/Forçada" és el segon més relacionat amb el significat de lloguer, amb un 23,50% en total.

També es pot observar com en els règim de tinença "Propietat totalment pagada" i "Propietat en pagament" el concepte menys relacionat amb el significat de lloguer ha estat "Finalitat", amb un 14,20% i un 9,10% respectivament. És una resposta esperada, doncs no seria molt coherent tenir una propietat pagada o en pagament i tenir com a elecció desitjada el règim de lloguer.

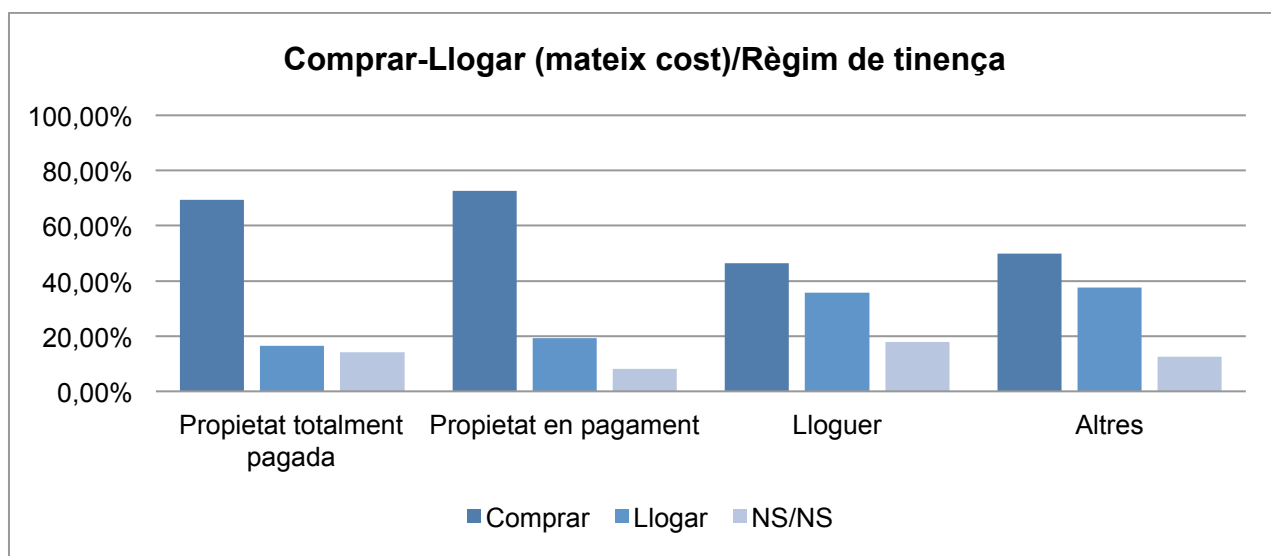
Contràriament, en les persones en règims de tinença "Lloguer" i "Altres" el concepte "Finalitat" té una consideració més elevada, amb un 21,10% i un 25,00% respectivament. Tot i així, i fent referència a la pregunta que ens formulàvem, val a dir que el percentatge de l'opció "Finalitat", en les persones amb règim de lloguer, és d'un 21,00% i no supera el percentatge de l'opció "Obligada/Forçada" amb un 24,20%. Així doncs, amb els resultats obtinguts, podem afirmar que una bona part dels enquestats que es troben en règim de lloguer, hi estan de manera forçada, probablement per les circumstàncies actuals més que per una opció desitjada.

PREGUNTA 5

En la pregunta formulada als enquestats es planteja quina opció de tinença d'habitatge, compra o lloguer, escollirien en cas que el cost mensual del lloguer i de la quota d'una hipoteca fos el mateix.

Objectiu 7: Conèixer si seran els enquestats que es troben dins dels règims de propietat els que hauran escollit en més percentatge l'opció de "Comprar", i contràriament, els enquestats que es troben dins del règim de lloguer hauran optat per l'opció "Llogar", o vist el resultat de la pregunta formulada amb anterioritat (veure gràfic número 11) on veiem com bona part dels qui estan de lloguer hi estan "per força", els enquestats que es troben dins del règim de lloguer optaran per l'opció "Compra".

En termes generals, l'opció "Compra" és la que ha obtingut el percentatge més elevat amb un 61,70% sobre el total, i l'opció "Llogar" només un 24,50% del total.

Gràfic 12. Comprar/Llogar si el cost fos el mateix en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

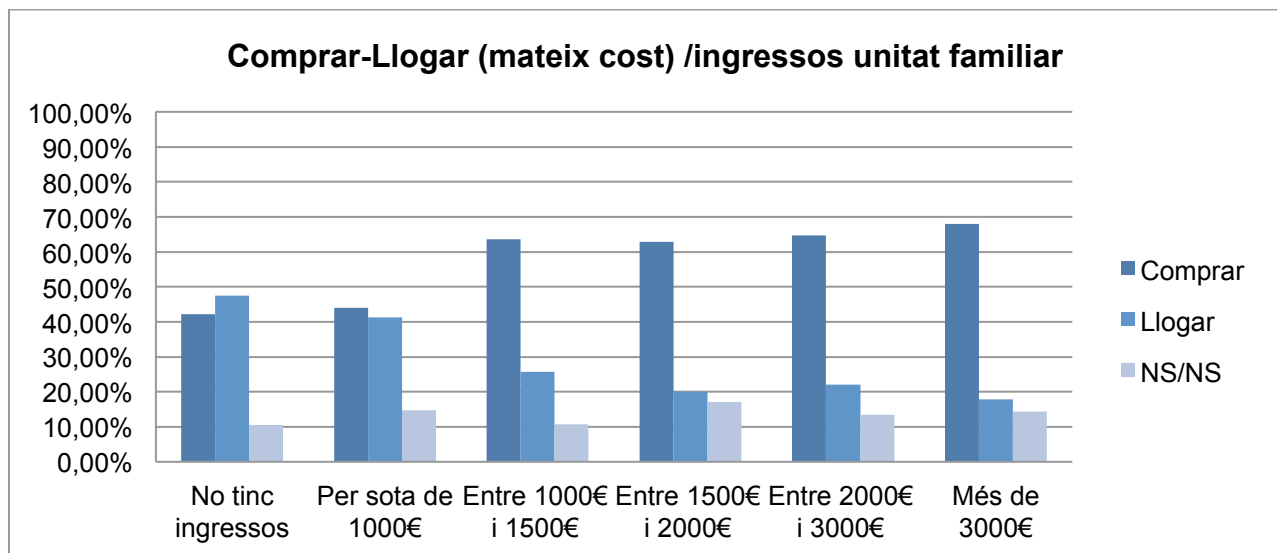
En el gràfic construït podem veure les respostes agrupades pel règim de tinença actual de l'habitatge dels enquestats. Observem com en tots els casos, la opció escollida com a preferent es la de "Comprar", destaquen clarament en l'elecció d'aquesta opció aquelles persones que estan en regim de propietat, estigui pagada o no, doncs en aquests casos aquesta opció representa un 69,30% i un 72,70% respectivament.

En les persones que es troben en règim de "Lloguer" i "Altres", les preferències dels enquestats no tenen tanta diferència i l'opció "Llogar" guanya punts, acostant-se molt a l'opció "Comprar". Així doncs, tot i que l'opció "Comprar" es la triada en primer lloc per les persones en aquests dos règims de tinença amb un 46,5% i un 50% respectivament, aquelles persones que arribat el cas plantejat triarien "Llogar" representen un 35,70% i un 37,50% respectivament.

D'aquesta manera, valorant els resultats obtinguts podem dir en primer lloc, que els enquestats que es troben en els règims de propietat han estat els que han optat en més percentatge per l'opció "Compra", responent afirmativament a part de la pregunta plantejada en el nostre objectiu. D'altra banda, i concordant amb el resultat de la pregunta formulada en l'objectiu número 6 , observem com les respostes de les persones en règim de lloguer, tot i que més igualades que les de la resta de règims, obtenen un percentatge més elevat en l'opció "Compra", que en l'opció "Lloguer". Aquesta resposta ens indica i valida allò que ja havíem detectat en aquella pregunta anterior (*veure gràfic número 11*), que bona part de les persones que estan de lloguer hi estan per força, no es una situació desitjada i preferirien canviar i tenir un habitatge en propietat en les condicions plantejades en aquesta pregunta.

Objectiu 8: Conèixer si els enquestats amb menys ingressos optaran en major percentatge per l'opció "Llogar" al oferir més flexibilitat i facilitat de canvi en cas d'una modificació en els ingressos, i pel contrari, els enquestats amb ingressos més alts optaran pel l'opció "Compra", al poder tenir més facilitats per a fer-ho.

Seguint amb les respostes a la pregunta número cinc, construïm un gràfic agrupant les respostes per franges d'ingressos de les persones enquestades.

Gràfic 13. Compra/Llogar si el cost fos el mateix en relació als ingressos de la unitat familiar (elaboració pròpia)

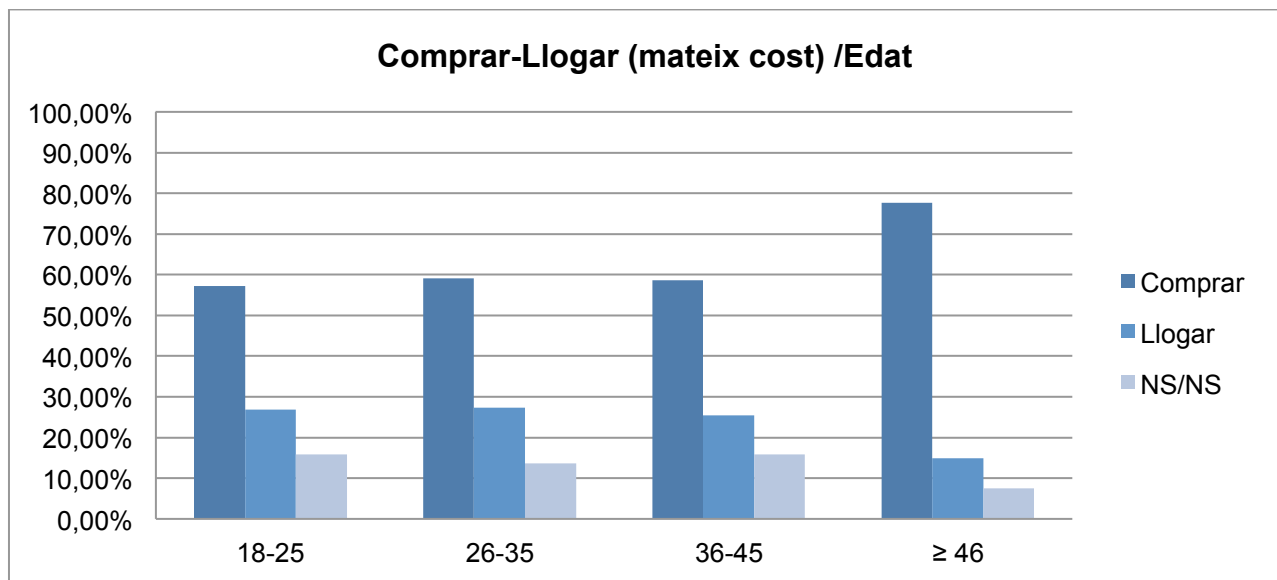
En el gràfic construït observem com l'opció compra és la clarament escollida a mida que els ingressos augmenten. És a partir dels ingressos entre "1000-1500€" on l'opció "Comprar" adquireix un gran percentatge respecte a l'opció "Llogar", i aquest és manté gairebé homogeni en les següents franges d'ingressos estudiades, amb petits augments percentuals a mesura que els

ingressos són més elevats. En quan a les dues franges d'ingressos inferiors a "1000-1500€", s'observa gairebé un equilibri entre les dues opcions.

D'aquesta manera podem dir que la resposta a la pregunta que ens plantejàvem es l'esperada, ja que les persones amb ingressos més elevats han respost majoritàriament que la seva opció seria comprar, i en contraposició, les persones amb ingressos més baixos o sense ingressos han obtingut una relativa igualtat entre les dues opcions principals. Evidenciant, una inseguretats en quan a l'elecció de la tinença, produïda probablement per la inestabilitat dels ingressos de la unitat familiar i generant una elecció del règim basada en la necessitat i les limitacions del moment.

Objectiu 9: Conèixer si seran els enquestats de la franja d'edat més jove els que obtindran els percentatges més elevats dins de l'opció "Llogar", per ser aquesta part de la població la que està prenent el primer contacte de la seva vida amb un regim propi de tinença d'habitatge. Possiblement persones que treballen per primer cop o persones que compaginen els estudis amb una feina, la majoria amb contractes precaris i situats en les franges baixes d'ingressos.

Seguint amb la pregunta número cinc, agrupem les respostes per franges d'edat.

Gràfic 14. Compra/Lloguer si el cost fos el mateix en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

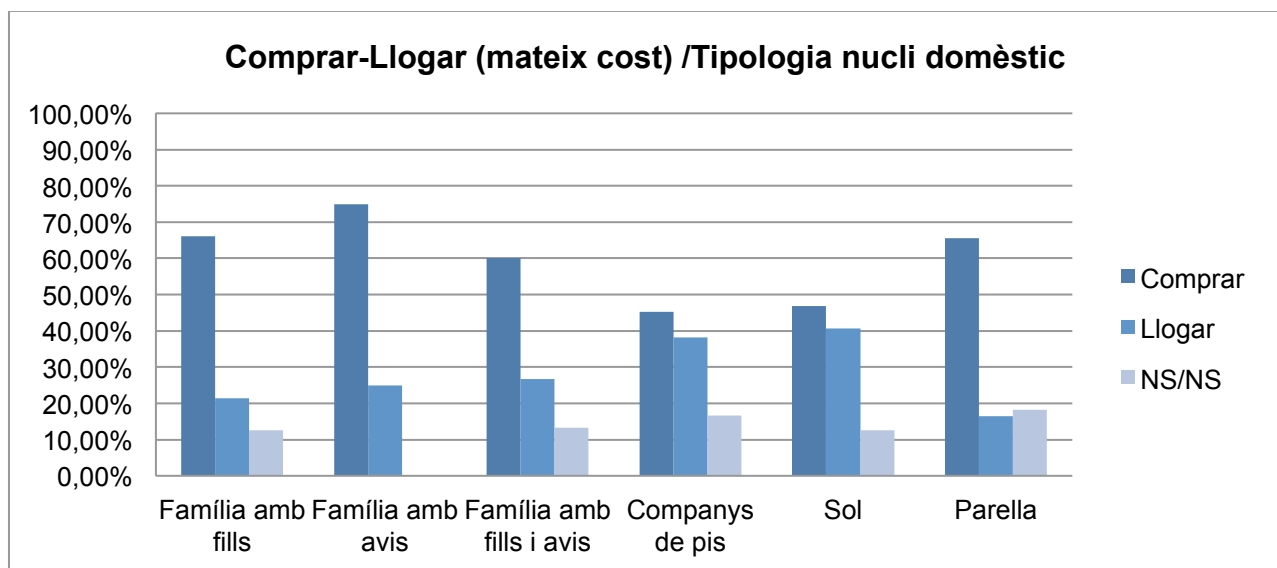
Tot i que els "apriorismes" ens poden fer pensar que els joves tindran respostes diferents a les de les persones amb més edat, veiem com no és així i que les persones situades entre els 18 i els 45 anys, tres de les quatre franges d'edat estudiades, gairebé tenen la mateixa idea en quant a l'opció escollida en la pregunta formulada i només hi ha una variació significativa pel que fa a

l'augment de l'opció "comprar" en la franja dels que tenen 46 anys o més, situant-se en un 77,60%.

Fent referència a la qüestió que ens plantejàvem a l'objectiu, podem dir que no es compleix, doncs tot i que en la franja dels més joves "18-25" es localitza l'escalonat menys pronunciat entre l'opció "Comprar" i la de "Llogar", el percentatge més elevat, i d'una manera significativa, és la de "Comprar". Per tant podem dir que, malgrat la inestabilitat laboral, la precarietat i els sous baixos, les persones més joves s'inclinarien per l'opció de "Comprar" davant de la de "Llogar", sempre segons la premissa inicial formulada en la pregunta quant a igualtat de quotes de lloguer i hipoteca. Una situació sorprenent que sembla no tenir en compte les diferències substancials entre un règim i un altre pel que fa a la poca flexibilitat un cop s'ha optat per la compra i, per tant, en cas de canvis substancials a la baixa en els ingressos, la possibilitat d'entrar en serioses dificultats econòmiques per mantenir l'habitatge comprat.

Objectiu 10: Conèixer si seran els enquestats amb tipologies "Família amb fills, avis o ambdós" els més propensos a escollir l'opció "Comprar", per ser un nucli més estable i consolidat, i per altra banda, els nuclis menys estables o consolidats com "Sol", "Companys de pis" i "Parella", conèixer si seran els més propensos a escollir l'opció "Lloguer", per tal de no comprometre's amb una opció menys flexible i a llarg termini.

Seguim a la cinquena pregunta. En aquest cas, construïm un gràfic agrupant les respostes segons la tipologia familiar.

Gràfic 15. Compra/Lloguer si el cost fos el mateix en relació a la tipologia del nucli domèstic (elaboració pròpia)

En el gràfic construït veiem com l'opció "Comprar" es l'escollida majoritàriament, tot i que en les persones que viuen soles o que viuen amb companys de pis s'igualen molt les opcions escollides.

Pel que fa a la resposta a la pregunta que ens plantejem a l'objectiu, podem dir que es compleix en part, doncs l'opció lloguer guanya força en dues de les tipologies esperades, tot i que segueix per sota de l'opció compra. Ara bé, en el nucli domèstic "Parella" no es compleix en absolut, doncs la diferència de percentatge entre les dues opcions és molt significatiu i a favor de l'opció "Comprar" davant de la de "Llogar", amb un 65,50% i un 16,40% respectivament.

Amb aquests resultats podem afirmar que el nucli domèstic definit com a "Parella" és el que experimenta més desig d'adquirir una propietat, rebutjant majoritàriament l'opció de "Llogar". Podria ser perquè les persones que se situen en aquest nucli, que abans hem considerat com més inestable o menys consolidat, entenen que la seva situació no està en procés de consolidació sinó que es considera un nucli immutable i perdurador, per tant la seva primera opció està en prendre compromisos més rígids i a llarg termini respecte a l'habitatge.

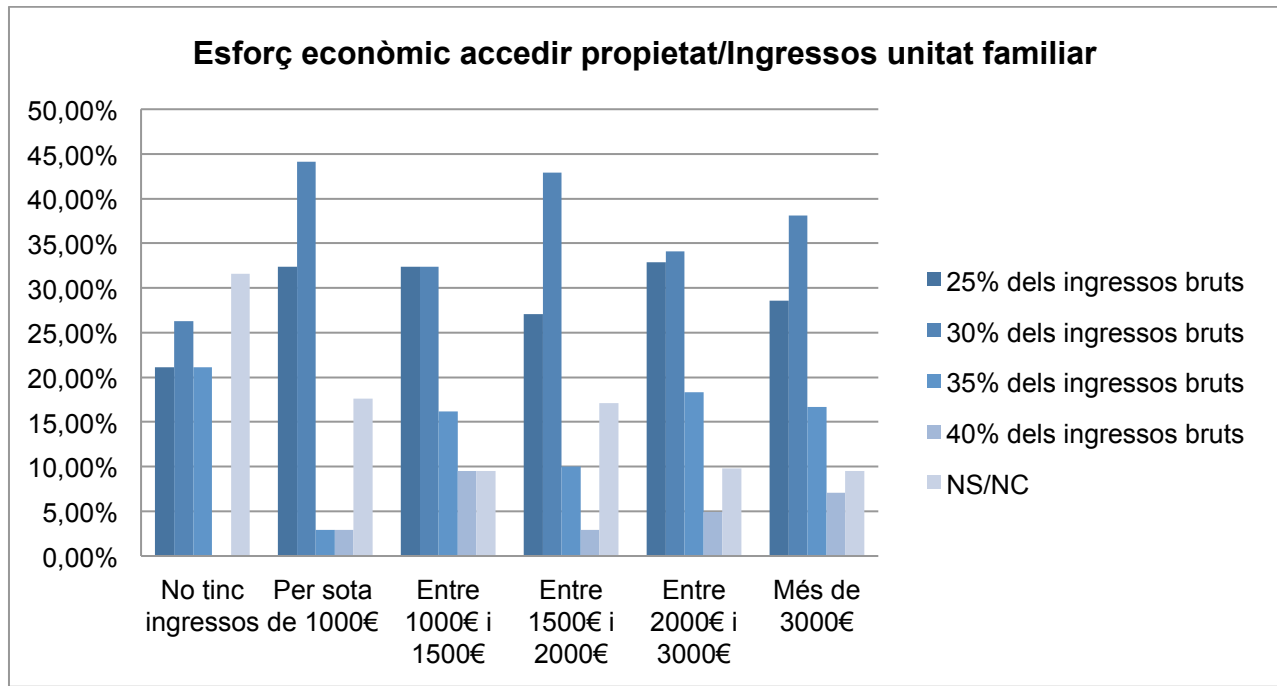
PREGUNTA 6

Es formula una pregunta respecte a l'esforç que les persones enquestades estarien disposades a fer en quant a la destinació d'una part dels seus ingressos destinats a pagar una hipoteca, posant com a condicionants que els preus fossin: fixes, estables i moderats.

Objectiu 11: Amb les dades obtingudes construïm un gràfic agrupant les respostes per grups d'ingressos. Si de les respostes podem:

- 1. Conèixer si l'esforç disposat a fer es baix i per tant la resposta generalitzada serà la més baixa donat que això ens permetria destinar la resta dels ingressos a altres qüestions.**
- 2. Conèixer si els enquestats amb menys ingressos preferirien adquirir una propietat realitzant l'esforç més petit possible, per no tenir que sufragar una despesa inassolible quedant sense diners per altres coses.**
- 3. Conèixer si les persones amb els ingressos més elevats seran les que respondran més heterogèniament, a conseqüència d'una possible "reducció de preocupació" en quan a l'esforç a realitzar, ja que disposen de més ingressos.**

En termes generals, l'opció que ha obtingut el percentatge més elevat ha estat "30% dels ingressos b/m" amb un 36,90% sobre el total, en segon lloc l'opció "25% dels ingressos b/m", amb un 30,00% sobre el total d'enquestats. En les tres opcions restants, cap arriba al 15% dels enquestats.

Gràfic 16. Esforç econòmic per tal d'accedir a la propietat en relació a les franges d'ingressos (elaboració pròpia)

En primer lloc, els percentatges obtinguts en quan a l'esforç econòmic disposat a realitzar per adquirir una propietat, respecte la franja dels ingressos de la unitat familiar estudiats, ordenats de més a menys, han estat els següents: el "30% dels ingressos" amb un 36,90%, el "25% dels ingressos" amb un 30%, el "35% dels ingressos" amb un 14,60% i el "40% dels ingressos" amb un 5,50%.

S'observa una certa heterogeneïtat en les opcions escollides dins de cada franja d'ingressos, tot i així, l'opció que predomina per sobre de les altres es la del "30% dels ingressos bruts". Identifiquem que els enquestats estarien disposats a realitzar un esforç econòmic superior al més baix proposat, per tal de poder accedir a una propietat.

Pel que fa a les respostes segons el grau d'esforç disposats a fer, veiem com el percentatge de respostes més elevat per el "40% dels ingressos", el donen les persones situades en la franja d'ingressos "entre 1000-1500€" amb un 9,50%. Els que responen com a opció preferent la del "25% dels ingressos", són aquelles persones amb uns ingressos "entre 2000-3000€" amb un

32,90%, molt igualats en quant a percentatge en aquesta opció amb els de les franges d'ingressos "Per sota de 1000€" i "Entre 1000 i 1500€". Pel que fa a aquells que estarien disposats a fer un esforç del "35% dels ingressos", són els situats "entre 2000-3000€", molt igualats amb els de les franges "Entre 1000 i 1500€" i "més de 3000€".

Podem concloure que majoritàriament les persones enquestades, independentment dels seus ingressos mensuals, estarien disposades a fer un esforç situat entre el 25% i el 30% dels seus ingressos i, difícilment estarien disposades a fer un esforç més elevat.

Amb els resultats obtinguts, i pel que fa a les qüestions que ens plantejàvem a l'objectiu podem dir que, en primer lloc i generalitzant, l'opció que ha obtingut més percentatge no ha estat la del "25% dels ingressos", sinó la de "30% dels ingressos". D'aquesta manera no es respon afirmativament a la qüestió que ens plantejàvem.

En segon lloc veiem que els enquestats que optarien per realitzar l'esforç menys significatiu es troben dins d'una franja amb ingressos elevats, tot i així, com ja hem dit anteriorment, també tenen aquesta opció amb uns percentatges significatius dues franges d'ingressos les quals sí podríem dir que estan entre els "baixos", malgrat que les persones que estan "per sota de 1000€" han obtingut el percentatge més elevat a l'hora de dir que estarien disposats a fer un esforç del "30% dels ingressos", no donant per bona la qüestió que plantejàvem en segon lloc, doncs és la franja amb ingressos més reduïts i, malgrat tot, estarien disposat a realitzar un gran esforç econòmic per adquirir una propietat. Amb aquest tipus de resultat podríem confirmar les teories que hem vist al marc teòric previ, d'autors com Kemeny (1981, 2005), Trilla i López (2009) i Watson i Webb (2009), els quals argumenten la correlació que existeix entre l'alta taxa d'habitatge en propietat i un Estat del benestar feble.

En tercer lloc, per a l'última qüestió que ens plantejàvem a l'objectiu, cal dir que tampoc es pot formular en els termes que preveiem, doncs els enquestats que estarien disposats a realitzar l'esforç més elevat es troben en la franja dels que tenen ingressos "Entre 1000 i 1500€".

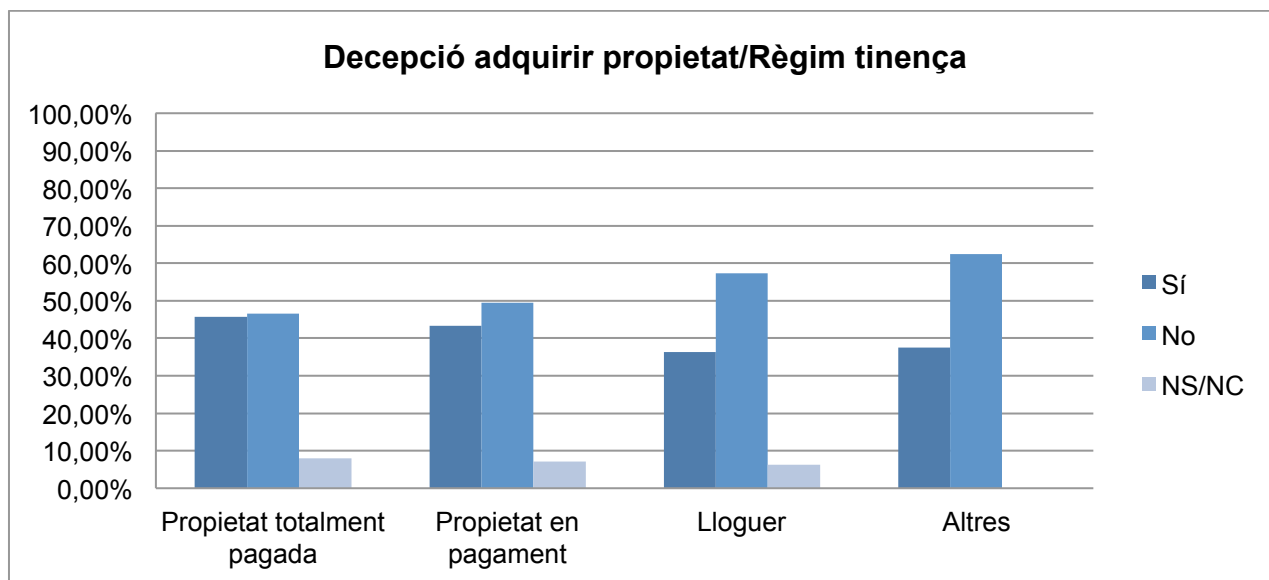
PREGUNTA 7

Es planteja una pregunta sobre el sentiment de frustració davant la impossibilitat de poder accedir a la compra d'un habitatge.

Objectiu 12: Conèixer si els percentatges més elevats de resposta "Sí" es trobaran en les persones amb règims de propietat, ja que sí actualment tenen una propietat, resulta evident

que van optar per la compra i, per tant, si no haguessin pogut accedir-hi és possible que haguessin sentit frustració.

Construïm un gràfic que agrupa les respostes per règim de tinença actual de l'habitatge.

Gràfic 17. Decepció per no poder adquirir una propietat en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

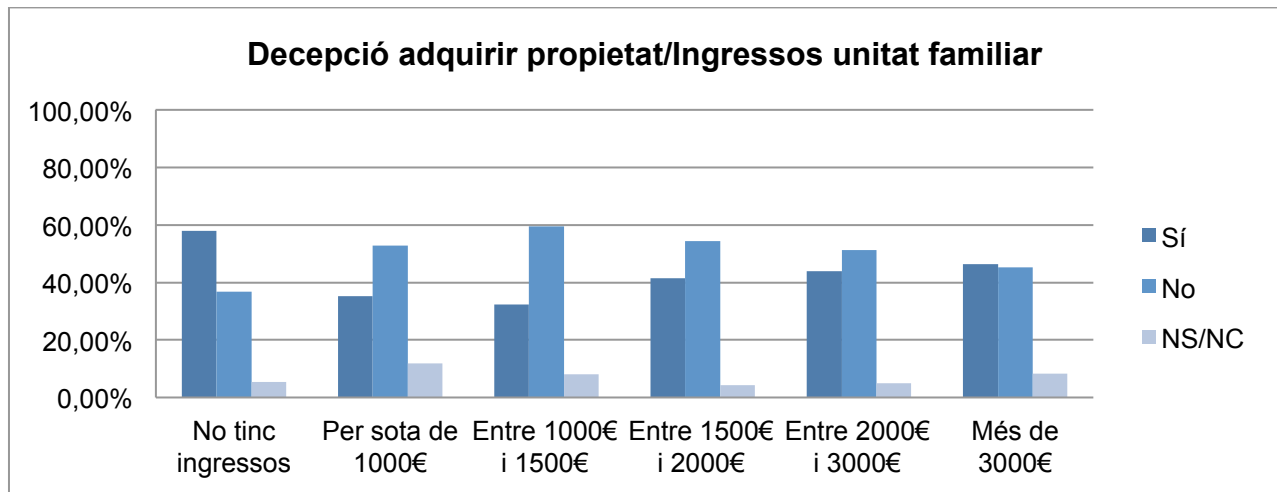
En termes generals, el resultat amb el percentatge més alt és el de l'opció "No" amb un 51,50% sobre el total, tot i així l'opció "Sí" ha estat enregistrada amb el 41,60% del total, només un 10%, sobre el total, de diferència respecte al "No".

D'altra banda, en tots els règims de tinença l'opció predominant és el "No" tot i que és en la de les persones en règim de propietat on s'igualen més els percentatges entre el "Sí" i el "No", especialment entre aquelles persones que ja tenen la propietat pagada on les dues respostes gairebé tenen percentatges iguals. A diferència d'aquests, les persones que estan en règim de "Lloguer" o en "Altres" responen de forma més elevada per l'opció "No", amb un 57,40% i un 62,50% respectivament.

Per tant, en aquest cas sí que la teoria que presentàvem en l'objectiu es pot donar per bona, ja que és justament en els règims en propietat on hi trobem els percentatges més alts de l'opció "Sí", molt possiblement perquè en el seu moment van decidir lliurement optar per la compra ja que era una opció que els satisfia i, en conseqüència, si no hi haguessin tingut accés estarien decebuts o experimentarien cert grau de frustració.

Objectiu 13: Conèixer si els percentatges més elevats de respostes afirmatives les trobarem en les persones amb els nivells d'ingressos més baixos, reflectint d'aquesta manera un "Estat del benestar feble".

Seguint amb la pregunta 7, construïm un gràfic on agrupem les respostes per franges d'ingressos.

Gràfic 17. Decepció per no poder adquirir una propietat en relació a les franges d'ingressos (elaboració pròpia)

En aquest gràfic observem un altre tipus de resultats, tot i que l'opció "No" és la que destaca en general, podem diferenciar dues franges en les que l'opció "Sí" s'eleva per sobre de l'opció "No", es tracta de les persones que estan en el grup de "No tinc ingressos" i les que tenen un ingressos de "Més de 3000€", amb un 57,90% i un 46,40% respectivament, sent el primer percentatge el més elevat significativament, sobre la resta. En la resta de casos, l'opció "No" està clarament per sobre del "Sí", tot i que en les persones que perceben "Entre 2000-3000€" hi ha menys distància del "No" per sobre del "Sí", amb un 51,20% i un 43,90% respectivament.

És estrany veure com les persones que se sentirien més decebudes per no poder adquirir una propietat formen part dels grups oposats en quant a percepció d'ingressos. D'altra banda, les persones que han respost majoritàriament per l'opció "No" formen part de les franges d'ingressos: "Per sota de 1000€" amb un 52,90%, "Entre 1000-1500€" amb un 59,50% i "Entre 1500-2000€" amb un 54,30%.

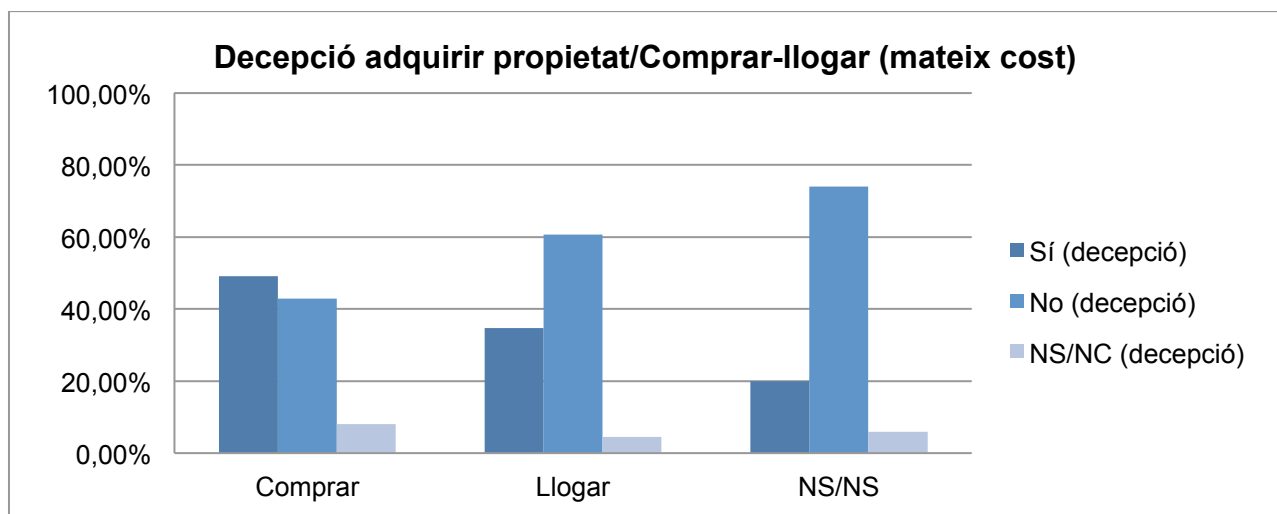
Amb les dades obtingudes podríem donar com a certa la teoria de l'objectiu només en part, ja que el percentatge més elevat de l'opció "Sí" es troba en la franja d'ingressos més baixa, més ben dit "sense ingressos", però per altra banda, el segon percentatge més elevat de respostes afirmatives el trobem en la franja d'ingressos més alta, contradient en certa part la teoria formulada en l'objectiu.

Podríem especular, en certa mesura, que la raó per la qual el percentatge més elevats de l'opció "Sí" es troben en aquestes dues franges d'ingressos, en primer lloc, i en quan a la franja d'ingressos més baixa, per la teoria, exposada prèviament en el marc teòric, sobre l'Estat del benestar feble, en el que les persones en menys recursos, senten el desig d'adquirir una propietat com a protecció durant la bellesa. En segon lloc, en quan a la franja d'ingressos més elevada, podríem dir, que aquest col·lectiu és segurament qui té més consolidada la "cultura de propietat", profunditzada durant les dècades anteriors a la crisi econòmica, on la propietat adquiria valors associats molt positius, sobretot respecte a guanys d'inversió.

En certa mesura, aquest resultat contradiria en part les teories que hem observat d'autors com com Kemeny (1981, 2005), Trilla i López (2009) i Watson i Webb (2009), els quals argumenten la correlació que existeix entre l'alta taxa d'habitatge en propietat i un Estat del benestar feble. Ja que el segon percentatge més elevat correspon a col·lectiu amb ingressos més elevats. Tot i així, no podem oblidar que molts dels elements que coneixíem estables dins de la nostre societat, han estat desestabilitzats per la gran crisi econòmica. Això podria haver creat una gran inseguretat en tota la població, la qual cosa explicaria el perquè els enquestats amb els ingressos més elevats es sentirien decebuts pel fet no poder adquirir una propietat.

Objectiu 14: Conèixer si aquells que han respost com a opció preferent la de "Comprar" seran els que es sentiran més decebuts o frustrats pel que fa a la impossibilitat de fer realitat aquesta compra.

Encara en la pregunta setena, construïm un gràfic en relació a la pregunta número 5, que ens agrupi les respostes segons els enquestats que hagin respost l'opció "Comprar" o "Llogar".

Gràfic 18. Decepció per no poder adquirir una propietat en relació a la pregunta 5 (elaboració pròpia)

Observant el gràfic, que relaciona la pregunta número 7 amb la pregunta número 5, podem identificar com els enquestats que preferirien comprar, si el cost fos el mateix per els dos règims, obtenen el percentatge més elevat de l'opció "Sí", en quan a una possible decepció sinó poguessin adquirir una propietat. Malgrat tot, el percentatge més elevat de l'opció "Sí" amb un 49,10% no queda molt lluny del percentatge atorgat a l'opció "No", doncs queda amb un 42,90%, gairebé igualant-lo.

D'altra banda, és interessant veure, com els enquestats que preferirien llogar, si el cost fos el mateix per els dos règims, obtenen clarament un alt percentatge de l'opció "No", en quan a una possible decepció si no poguessin obtenir una propietat. En aquest cas la diferència entre els percentatge de l'opció "Sí" i l'opció "No" és molt més significativa, deixant prou clar que no existeix una inseguretats en quan a la resposta de la pregunta.

Així doncs, podríem dir en quan a la teoria de l'objectiu plantejat, que resulta ser certa amb reserves, ja que tot i que el percentatge de l'opció "Sí" en aquelles persones que van respondre "Comprar" en la pregunta 5 és el més elevat, no hi ha una diferència molt significativa respecte a l'opció "No".

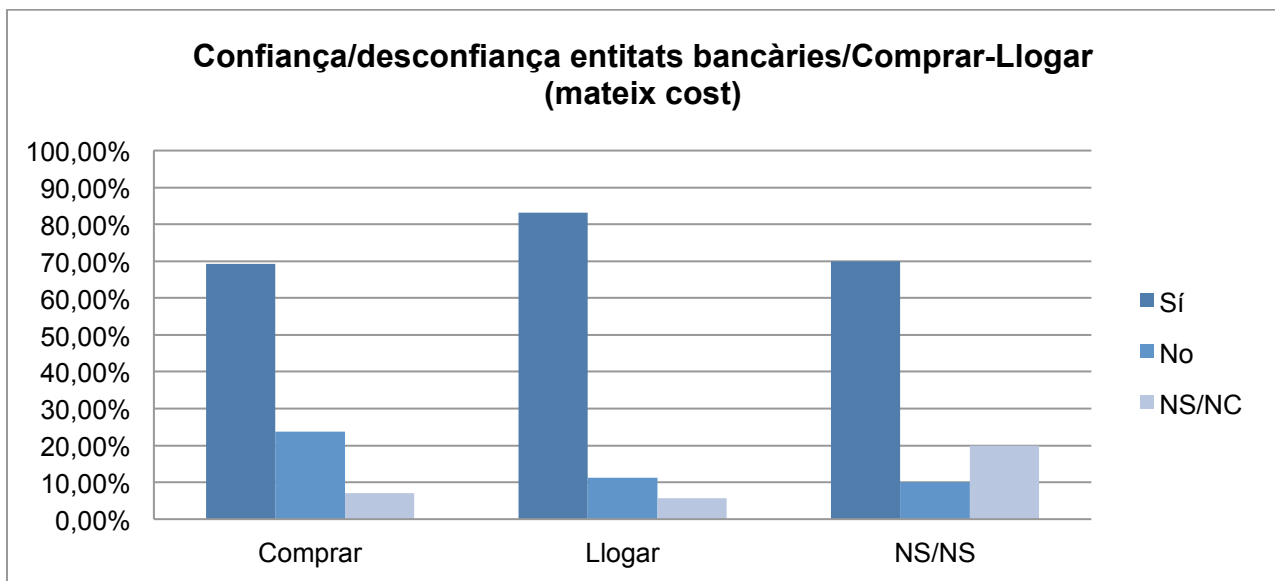
PREGUNTA 8

Es formula una pregunta sobre la confiança cap a les entitats bancàries, de tal manera que si aquesta confiança o desconfiança té un paper rellevant pel que fa a la decisió de comprar un habitatge.

Objectiu 15: *Conèixer si aquelles persones que han escollit l'opció "Comprar" en la pregunta 5, responen en menor percentatge a l'opció "Sí", en referència a la confiança o desconfiança cap als bancs.*

Construïm un gràfic on agrupem les respostes segons els enquestats que han respost l'opció "Comprar" o "Llogar" en la pregunta número 5.

En termes generals l'opció que ha obtingut els percentatges més elevats ha estat l'opció "Sí" amb un 72,70% sobre el total, en segon lloc l'opció del "No" amb un 18,70% del total. Queda clar que pels enquestats la confiança o desconfiança que senten cap als bancs afecta significativament a la seva elecció de comprar.

Gràfic 19. Confiança/desconfiança envers els bancs en relació a la pregunta 5 (elaboració pròpia)

Observant el gràfic, el qual relaciona la pregunta número 5 i la pregunta número 8, podem veure com els enquestats que han escollit l'opció "Comprar" en la pregunta número 5, han donat un percentatge més elevat de respostes afirmatives en la pregunta número 8, és a dir, que en l'alternativa de compra sí hi juga un paper important la seva confiança o desconfiança cap als bancs. Tot i així en aquest mateix grup observem com la resposta negativa es superior en percentatge a la resposta "No" dels altres dos grups. D'altra banda, els enquestats que han escollit l'opció "Llogar" en la pregunta número 5, han escollit en un percentatge més elevat l'opció "Sí" en la pregunta número 8.

Amb els resultats obtinguts podem rebutjar la teoria exposada en l'objectiu, ja que els enquestats que preferirien la compra, a la vegada opinen que juga un paper molt important en la seva decisió la confiança o desconfiança que puguin tenir cap als bancs, per tant es tracta d'una decisió condicionada. Podríem pensar que això a la llarga podria portar complicacions, ja que el procés de compra d'un habitatge es veuria condicionat per la desconfiança cap a l'entitat financera, la qual ens el finança.

D'altra banda les respostes dels enquestats que prefereixen el lloguer, també es posa com a condició per una compra, la confiança que es pugui tenir o no cap a les entitats bancàries, en aquests cas cal relativitzar les respostes, doncs si l'opció principal d'aquest grup es el lloguer, la valoració de les seves respostes cap a una compra potencial queden minimitzades per la seva opció principal, tot i que caldria saber, i aleshores sí que seria molt rellevant, si en la seva decisió de llogar hi té a veure o no una desconfiança cap a les entitats bancàries i han escollit aquella opció per la poca o nul·la intervenció dels bancs en una operació de lloguer.

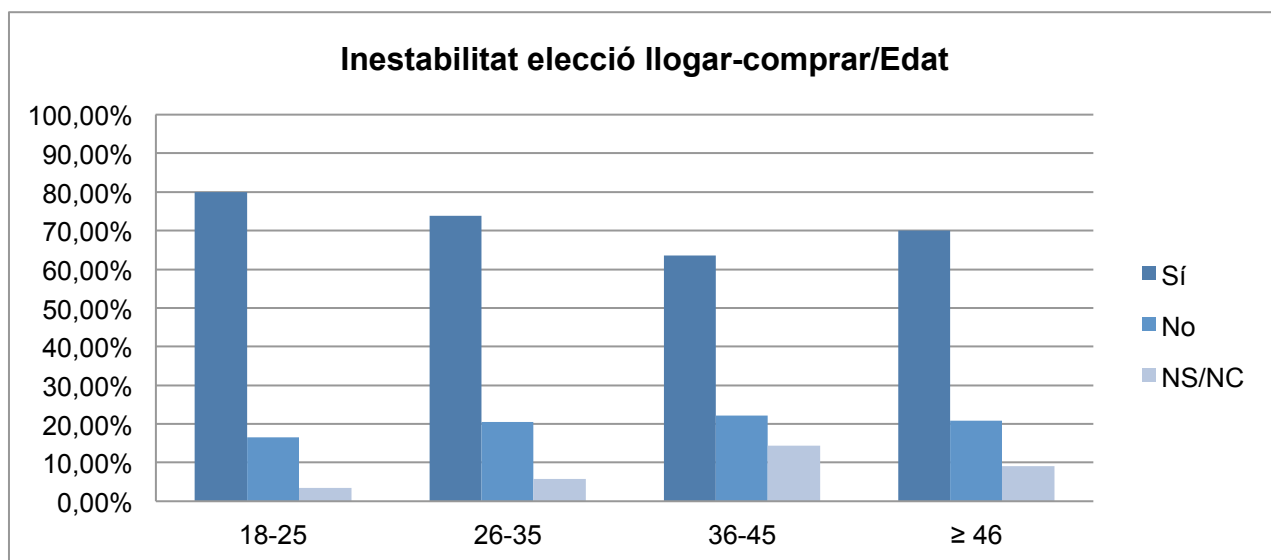
PREGUNTA 9

Formulem una pregunta on es vol vincular la decisió de llogar o comprar a la inestabilitat i inseguretats actuals en diversos àmbits.

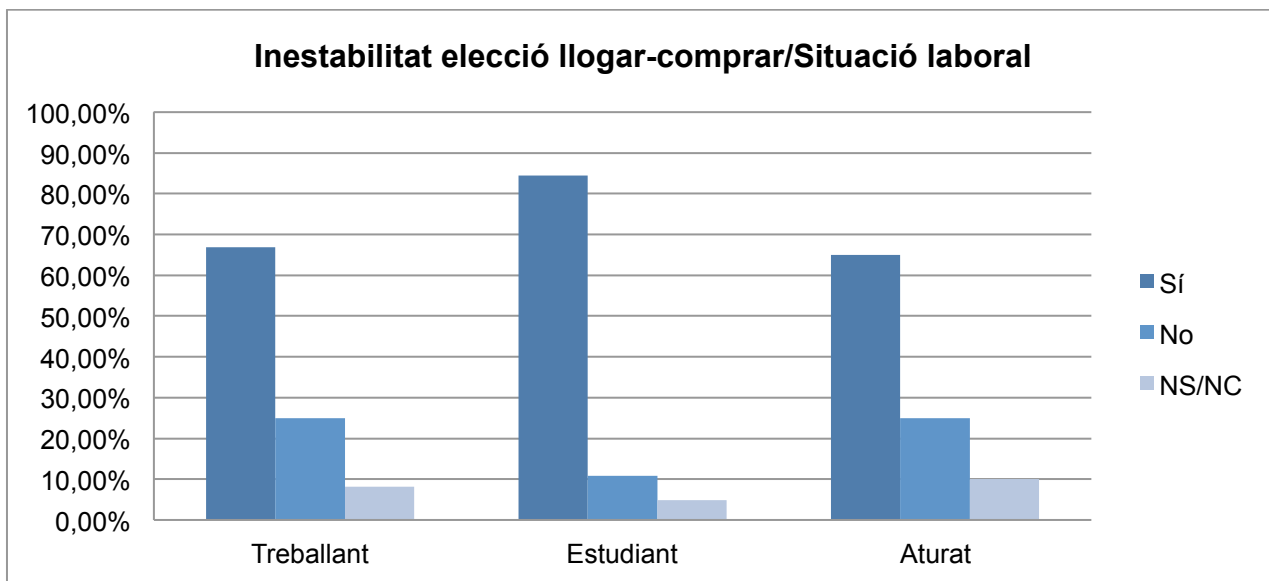
Objectiu 16: *Conèixer si els percentatges més elevats de l'opció "Sí" es trobaran en els enquestats més joves, els quals probablement són estudiants, amb uns ingressos inexistentos o relativament reduïts, i que per tant podrien replantejar-se altres tipus de règims.*

Construïm tres gràfics, en els que agrupem les respostes per franges d'edat, per situació laboral i per ingressos.

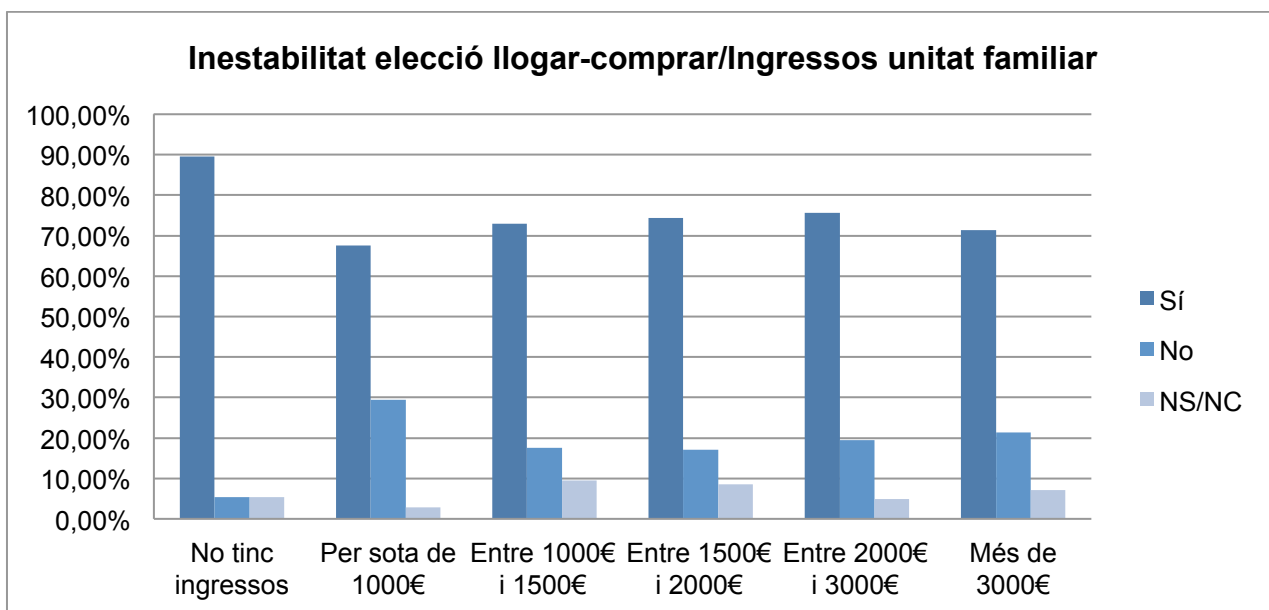
En termes generals l'opció que ha obtingut els percentatges més elevats ha estat l'opció "Sí" amb un 73,80% sobre el total, en segon lloc l'opció del "No" amb un 19,30% del total. Queda clar que pels enquestats la inestabilitat i inseguretats actuals afecten significativament a la seva elecció de comprar o llogar.

Gràfic 20. Inestabilitat actual com a conseqüència de l'elecció del règim de tinença en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Gràfic 21. Inestabilitat actual com a conseqüència de l'elecció del règim de tinença en relació a la situació laboral (elaboració pròpia)

Gràfic 22. Inestabilitat actual com a conseqüència de l'elecció del règim de tinença en relació a les franges d'ingressos (elaboració pròpia)

S'observa en el primer gràfic com els percentatges més elevats de l'opció "Sí" es troben en les franges d'edat més joves, "18-25" i "26-35", amb un 80,00% i un 73,90% respectivament.

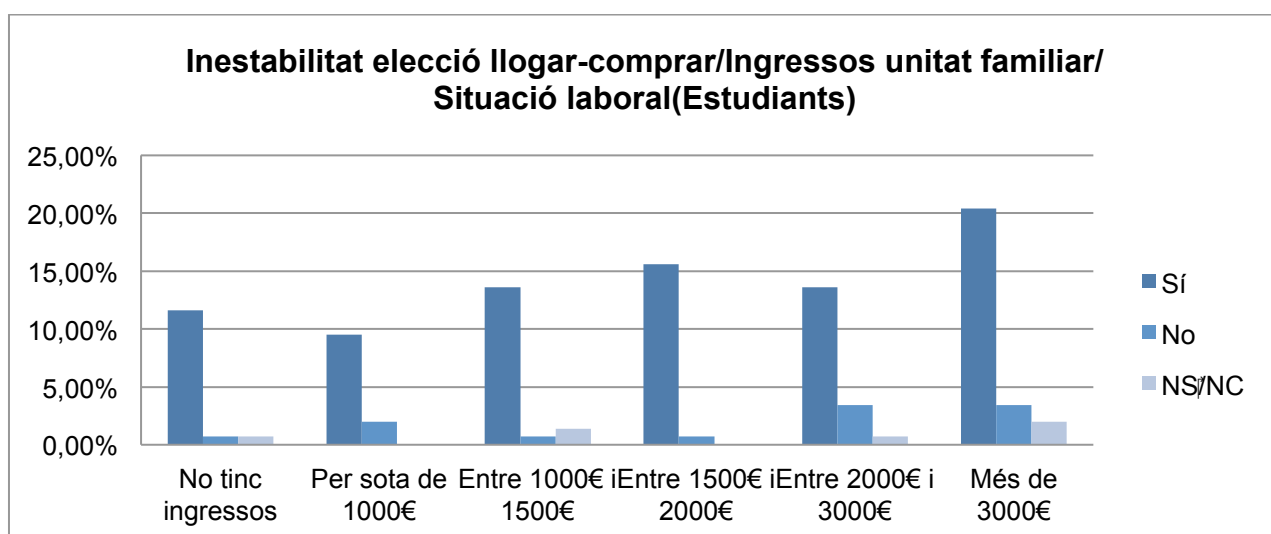
En el segon gràfic també s'aprecia clarament, com el percentatge més elevat de l'opció "Sí" ens la donen els que es defineixen com a "Estudiant" amb un 84,40%.

Pel que fa al tercer gràfic, la franja d'ingressos que ha obtingut el percentatge més alt de l'opció "Sí" ha estat "No tinc ingressos" amb un 89,50%.

D'altra banda però, resulta estrany que el percentatge més baix de respostes de l'opció "Sí" en el tercer gràfic la trobem en la franja dels que tenen els ingressos més baixos "Per sota de 1000€", doncs tot i que té un valor alt ho és menys que en les altres franges d'ingressos. Possiblement aquest grup està format per persones amb contractes laborals precaris, a temps parcial o compaginat estudis i feina, formades per un públic de gent jove amb una situació laboral inestable, el que ens fa més incomprensible que la resposta del "Sí" sigui la més baixa en percentatge de les diverses franges d'ingressos.

De les dades estudiades podem dir que es compleix el plantejament fet a l'objectiu, doncs molts dels requisits veiem que es compleixen, exceptuant els de la franja d'ingressos esmentada en el paràgraf anterior. Per tant, efectivament podem dir que el perfil de persones en les que la inseguretats i inestabilitat juga un paper rellevant en quant a l'elecció de llogar o comprar un habitatge, és el d'una persona de 25 anys o menys, estudiant i sense ingressos. És justament aquest tipus de població qui s'ha d'enfrontar amb els inicis d'una etapa laboral, actualment molt inestable, i amb l'adquisició o lloguer d'una residència, la qual també és torna complicada, no només pels alts preus de l'habitatge, tant en lloguer com en propietat, sinó també per l'escàs parc d'habitatges en lloguer, problemes els quals se li suma la inestabilitat laboral.

En relació als resultats obtinguts, pel que fa al baix percentatge de l'opció "Sí" en les franges d'ingressos "Per sota de 1000€" i "Entre 1000-1500€", cal entrar més a fons en l'anàlisi de les dades per tal de poder veure si l'objectiu plantejat té veracitat. A continuació es mostra un gràfic que relaciona les respostes obtingudes de la pregunta 8 amb les diverses franges d'ingressos, i concretament del col·lectiu d'estudiants.

Gràfic 23. Inestabilitat actual com a conseqüència de l'elecció del règim de tinença en relació a les franges d'ingressos i dins del col·lectiu d'estudiants (elaboració pròpia)

Per a fer-ho, com hem comentat, construïm un gràfic on s'agrupen les respostes per franges d'ingressos només de les persones que es defineixen com a estudiants. Així doncs, amb els resultats a la mà, podem dir que la conclusió de que el col·lectiu d'estudiants que forma part d'aquestes dues franges d'ingressos esmentades anteriorment, podria haver escollit com a resposta l'opció "No" era errònia, ja que gairebé tot el col·lectiu d'estudiants ha donat la seva resposta a l'opció "Sí", en les dues franges d'ingressos esmentades al paràgraf anterior. Així doncs, el que fa disminuir el percentatge de l'opció "Sí" dins d'aquestes franges d'ingressos, és resultat de la resposta donada a l'opció "No" per els altres 2 col·lectius dins de la classificació "Situació laboral" (veure taula número 40 en annex 2).

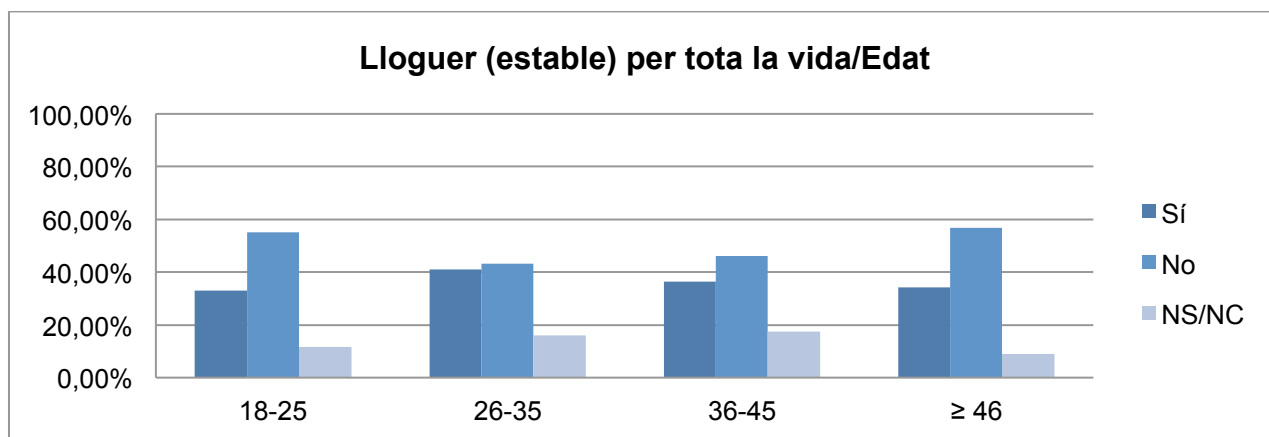
PREGUNTA 10

Es formula una pregunta per relacionar si l'opció de llogar un habitatge seria l'escollida si hi hagués estabilitat i accessibilitat en els preus dels lloguers.

Objectiu 17: Conèixer si seran els més joves els qui donaran un percentatge de respostes afirmatives més elevat, donat que és un col·lectiu que comença o començarà amb la seva primera residència independent, possiblement sense una feina fixa, ni uns ingressos prou elevats per a poder adquirir una propietat.

Construïm un gràfic agrupant les respostes per franges d'edat.

En termes generals l'opció que ha obtingut els percentatges més elevats ha estat l'opció "No" amb un 51,00% sobre el total, en segon lloc l'opció "Sí" amb un 35,80% del total. La diferència de 15 punts entre una i altra opció és significativa, doncs ens orienta cap a la percepció de que hi ha una majoria de persones que malgrat els facilitessin les coses amb lloguers més baixos i estables seguirien instal·lats en l'opció de compra com la més desitjada.

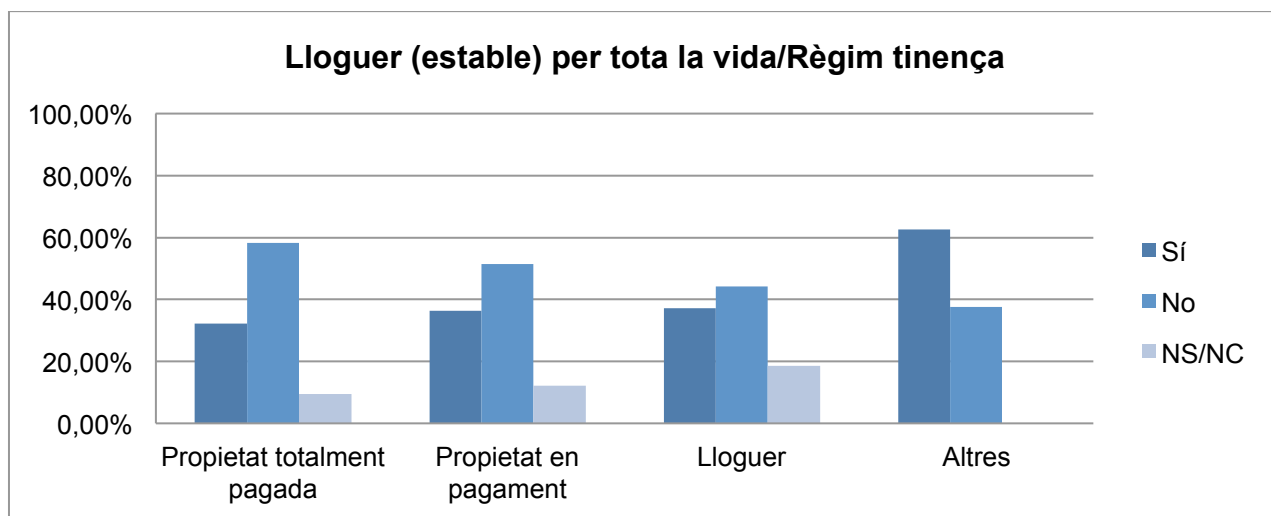
Gràfic 24. Lloguer estable i assequible per a tota la vida en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Pel que fa a la relació de les respostes amb les franges d'edat, veiem que l'opció del "No" ha estat la que més percentatge ha obtingut en cada una de les diverses franges, tot i així podem observar alguns trets significatius. D'una banda, les franges d'edat "18-25" i "≥ 46" són les que han obtingut els percentatges més elevats de l'opció "No", amb un 55,20% i un 56,70% respectivament. Les dues franges d'edat restants, han obtinguts uns percentatges més reduïts de l'opció "No" i a més a més, aquestes dues franges d'edat, també són les que han obtingut els percentatges més elevats de l'opció "Sí" amb un 40,90% l'edat "26-35" i un 36,50% l'edat "36-45", igualant més els percentatges dins d'aquestes dues franges.

És rellevant observar, com justament la franja d'edat del més joves de "18-25" ha estat la que ha obtingut gairebé el percentatge més elevat de l'opció "No", amb un 55,20%. Rebutjant per complert la teoria de l'objectiu inicial. D'altra banda, la franja d'edat que ha obtingut justament el percentatge més reduït en l'opció "No" i a la vegada el percentatge més elevat de l'opció "Sí" ha estat la de "26-35", amb un 43,20% i un 40,90% respectivament. Podríem pensar que són les persones en aquesta franja d'edat, unes de les que probablement han patit més els efectes de la crisi en quan a inestabilitat laboral i per tant, els qui han hagut de replantejar-se l'elecció del règim de tinença.

Objectiu 18: Conèixer si seran els que es troben en règim de lloguer els qui donaran un percentatge de respostes afirmatives més elevat, al ser aquest col·lectiu el que probablement podria haver escollit aquest règim per pensar que és prou estable per tal de fer-ne una opció definitiva.

Construïm un gràfic agrupant les respostes per el diversos règims de tinença.

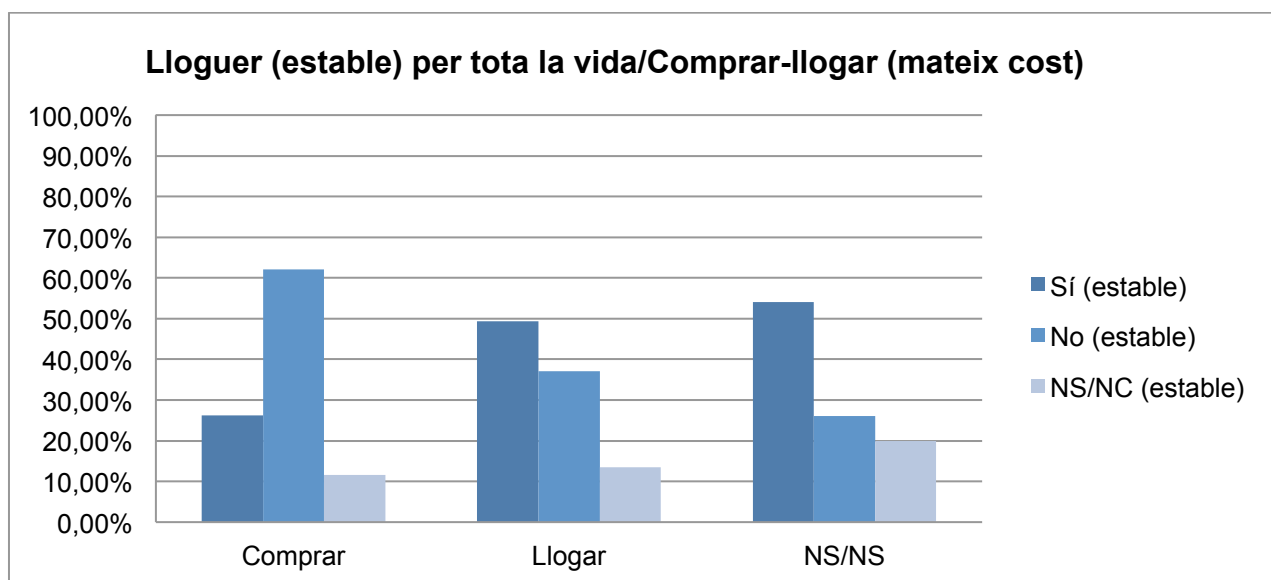
Gràfic 25. Lloguer estable i assequible per a tota la vida en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

En el gràfic on agrupem les respostes per grups de tinença actual de l'habitatge veiem com també és l'opció del "No" la que té els percentatges més alts, a excepció del règim "Altres" en el que les respostes afirmatives han superat clarament les negatives. És aquest últim règim anomenat el que ha obtingut el percentatge més elevat de l'opció "Sí" amb un 62,50%.

Sorprèn en certa mesura, que dins del règim "Lloguer" l'opció més triada ha estat la del "No", tot i que és dins d'aquest règim on s'observa menys diferència entre les dues opcions, amb un 44,20% en l'opció "No" i un 37,20% en l'opció "Sí".

En quan a la teoria de l'objectiu tractat podríem dir que en part podria resultar certa. Tot i que el règim de "Lloguer" no ha estat el que ha obtingut el percentatge més elevat de l'opció "Sí", ja que ha estat el règim "Altres", amb diferència. El règim de "Lloguer" ha obtingut un percentatge de l'opció "Sí" molt igualat amb el de l'opció "No", així doncs, podríem pensar que dins d'aquest col·lectiu si troba un gran percentatge que pensa que és prou estable per tal de fer-ne una opció definitiva i podria ser aquesta una de les raons per la qual aquest col·lectiu es troba dins d'aquest règim.

Objectiu 19: Conèixer si els enquestats que han respost en la pregunta número 5 que preferirien llogar, si el cost fos el mateix per els dos règims principals, obtindran un alt percentatge en l'opció "Sí", i optarien per el règim de lloguer per tota la vida, si aquest fos estable.

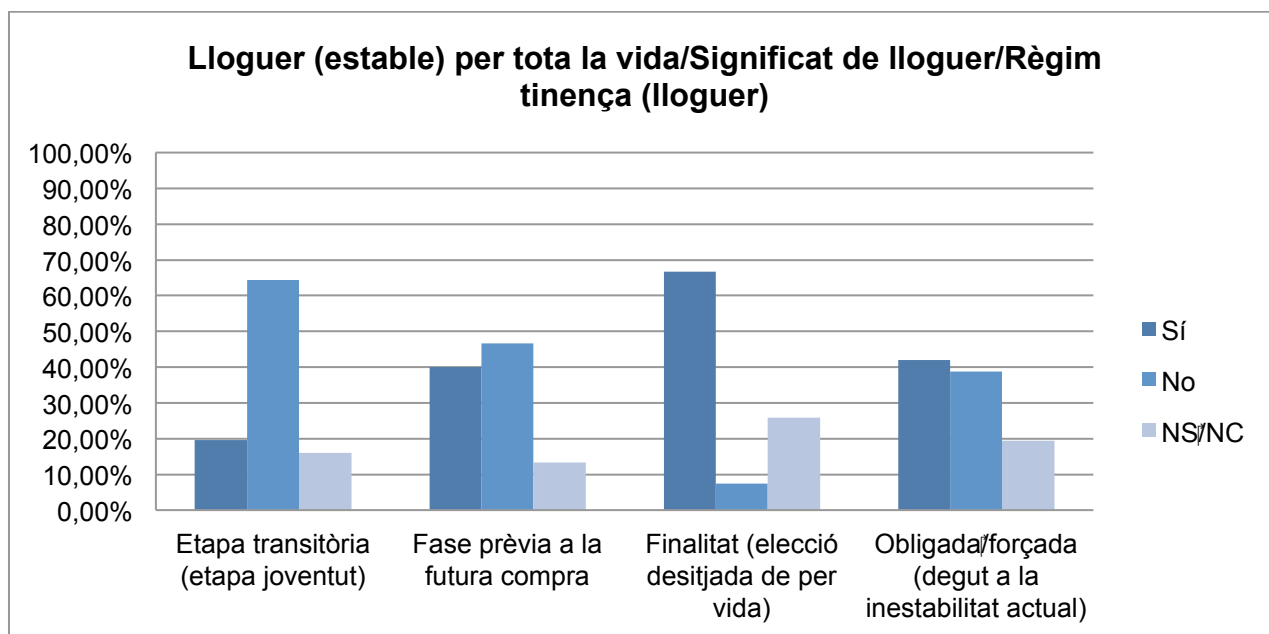
Gràfic 26. Lloguer estable i assequible per a tota la vida en relació a la pregunta 5 (elaboració pròpia)

Observant el gràfic que relaciona la pregunta número 10 amb la pregunta número 5, podem veure com els enquestats que tendirien per el règim de lloguer, obtenen un alt percentatge en l'opció

“Sí”, en quan a que optarien per el règim de lloguer per tota la vida, si fos estable, amb un 49,40%. Tot i així, no és el percentatge més elevat d'aquesta opció. Els que han respost “NS/NC” en la pregunta número 5, són els que han obtingut el percentatge més elevat de l'opció “Sí” dins la pregunta número 10, amb un 54,00%.

D'altra banda, com a fet a ressaltar el percentatge de l'opció “No” dins del que havien dit que preferirien llogar, no és gaire llunyà de l'opció “Sí”, amb un 37,10%. Això fa que ens replantegem la teoria de l'objectiu i no el donem com a vàlid, ja que els resultats no queden prou contrastats com per donar-ne una resposta clara.

Objectiu 20: Conèixer si la part dels enquestat que es troben en règim de lloguer, hi estan per una situació forçada per la inestabilitat actual o per una opció desitjada.

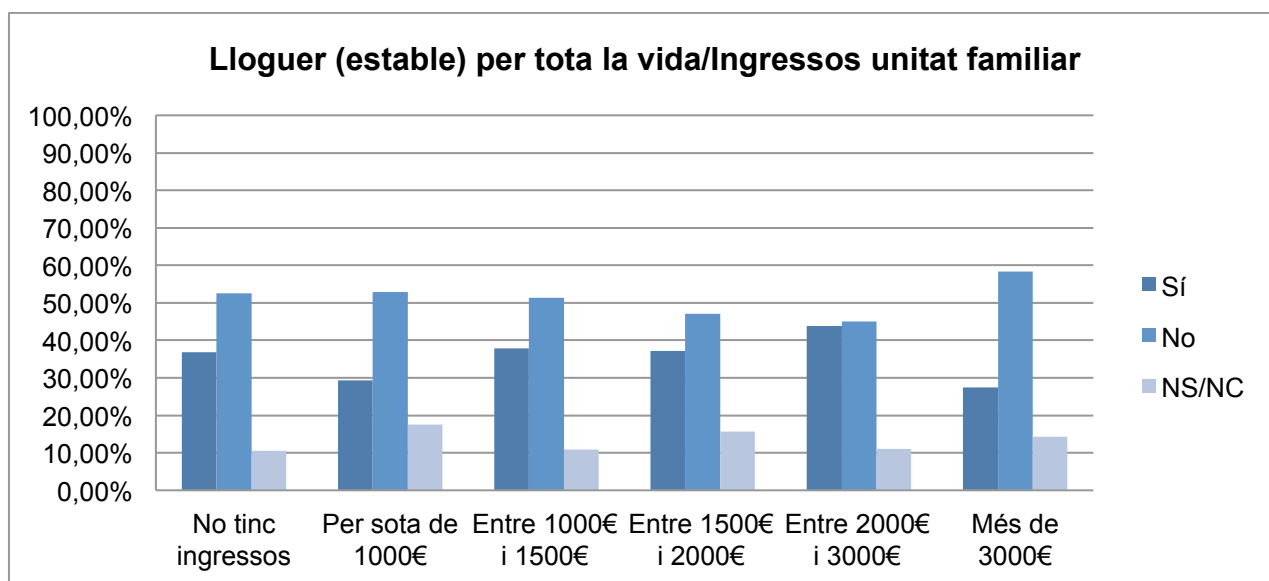
Gràfic 27. Lloguer estable i assequible per a tota la vida en relació a la pregunta 4 i al règim de tinença (elaboració pròpia)

En el gràfic hem relacionat les respostes per la consideració que es dona al lloguer segons la pregunta número quatre, agafant només les respostes de les persones que es troben en règim de lloguer. D'aquesta manera podem tenir més precisió de quina ha estat la resposta dels enquestats que formen part del règim de lloguer i que han anotat en la pregunta número 4 que per ells el lloguer significava “Finalitat(elecció desitjada de per vida)”.

S'observa com aquests han respost en un 66,70% l'opció “Sí” i en un 7,40% l'opció “No”. És una resposta esperada, doncs si aquests enquestats han respost a la pregunta número 4 que per ells

el lloguer era un règim finalista, desitjat i per a la tota la vida, és encara més esperat que ens diguin que efectivament el fet que els preus dels lloguers fossin estables i accessibles farien que la seva opció fos el lloguer.

Objectiu 21: Conèixer si les primeres franges d'ingressos són les que obtindran un percentatge més alt de respostes afirmatives, si fos així probablement podria ser-ho perquè en formen part col·lectius els quals començaran o estan començant amb la seva primera etapa de residència independent, possiblement sense una feina fixa, ni uns ingressos prou elevats per a poder adquirir una propietat.

Gràfic 28. Lloguer estable i assequible per a tota la vida en relació a les franges d'ingressos (elaboració pròpia)

Tal i com hem vist en el gràfic en el que s'estudien les respostes agrupades per franges d'edat, on hem suposat que serien els més joves qui tindrien uns percentatges més alts en l'opció "Sí", en aquest cas també podríem suposar que seran les franges d'ingressos més baixes les que obtindran uns percentatges més elevats de respostes afirmatives, ja que l'opció de lloguer permet una flexibilitat per poder canviar de residència segon el nivell d'ingressos.

S'observa altra cop com l'opció "No" és l'opció preferent en cada una de les franges d'ingressos estudiades. Un fet que podria resultar sorprenent és que els percentatges més alts obtinguts en l'opció "No" han estat en franges d'ingressos oposades, per un costat: "No tinc ingressos" amb un 52,60% i "Per sota de 1000" amb un 52,90% i per l'altre costat: "Més de 3000€" amb un 58,30%. Tot i que no resulta tant sorprenent que la franja d'ingressos més elevada obtingui el percentatge més alt en l'opció "No" ja que aquest col·lectiu sol optar principalment pel règim de propietat (veure Gràfic 13).

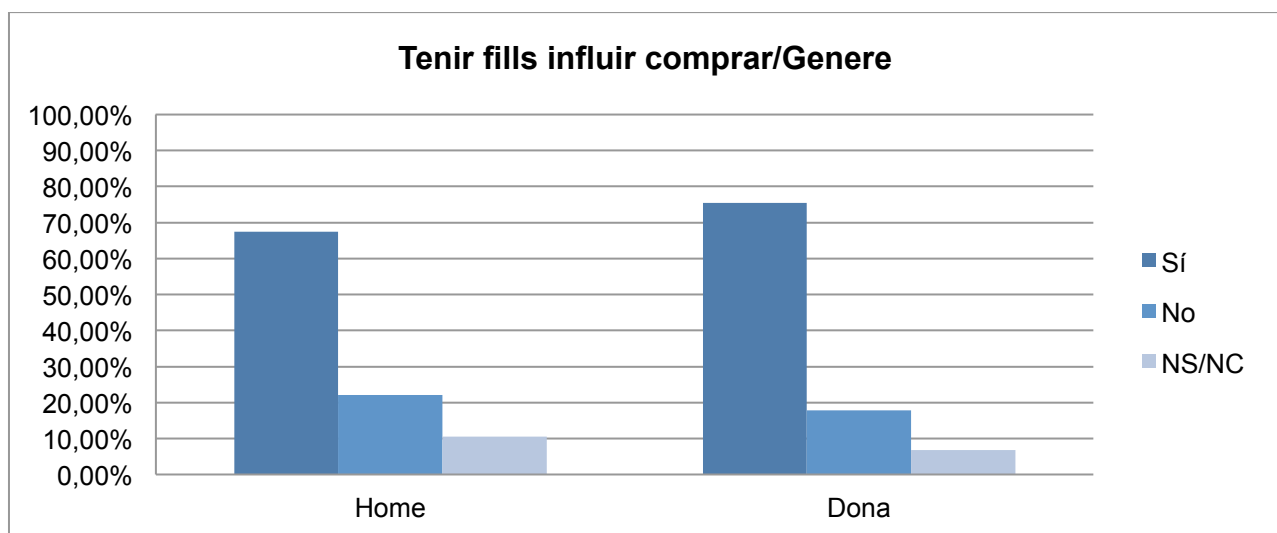
Al igual que en el gràfic estudiat per les diverses franges d'edat (veure Gràfic 24), en el qual s'ha rebutjat completament la teoria de l'objectiu del principi, en aquest gràfic veiem que ens succeeix exactament el mateix, ja que són justament les dues primeres franges d'ingressos, les més reduïdes, les quals tenen un dels percentatges més elevats en l'opció "No".

PREGUNTA 11

Formulem una pregunta per saber si el fet de tenir fills influeix en la decisió de comprar un habitatge.

Objectiu 22: Conèixer si donat que sociològicament es té la percepció de que les famílies amb fills tenen més estabilitat i també es considera la propietat com un concepte més estable i segur que el lloguer, hi haurà una relació entre els qui consideren que tenir fills influeix en la decisió de comprar, pel fet d'aquesta "estabilitat del conjunt".

En termes generals l'opció que ha obtingut els percentatges més elevats ha estat l'opció "Sí" amb un 71,60% sobre el total, en segon lloc l'opció del "No" amb un 19,80% del total. Queda palès doncs, que per els enquestats tenir fills és un fet de molta rellevància alhora de plantejar-se el règim de tinença.

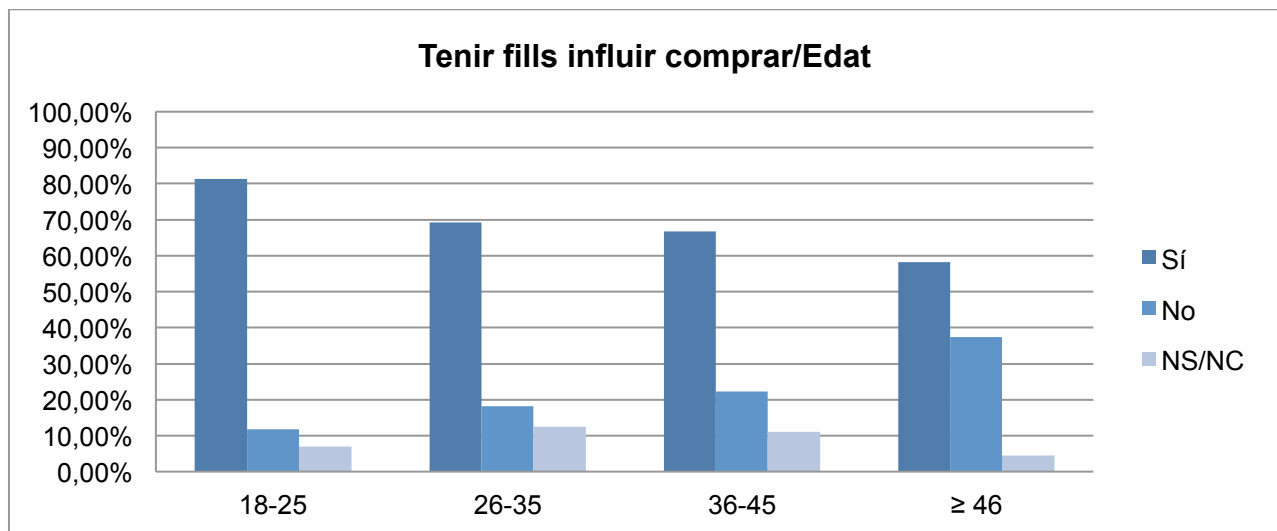
Gràfic 29. Tenir fills com a influència alhora de comprar en relació al gènere (elaboració pròpia)

Com ja s'ha comentat anteriorment, l'opció del "Sí" és significativament elevada per sobre de l'opció "No", dins d'aquest gràfic podem apreciar-ho perfectament. D'altra banda, en quan als gènere dels enquestats, no s'observa un rellevància important. Sí és veritat que en el gènere

“Dona” el percentatge del “Sí” és més elevat, però sense ser significatiu, amb un 75,40%, i el gènere “Home” amb un 67,40%.

Objectiu 23: Conèixer si la resposta negativa serà més elevada en la franja d'edat més jove, donat que en la majoria possiblement no tinguin fills encara i, per tant, no es vegin influïts per aquesta situació.

Es relaciona la resposta amb grups d'edat.

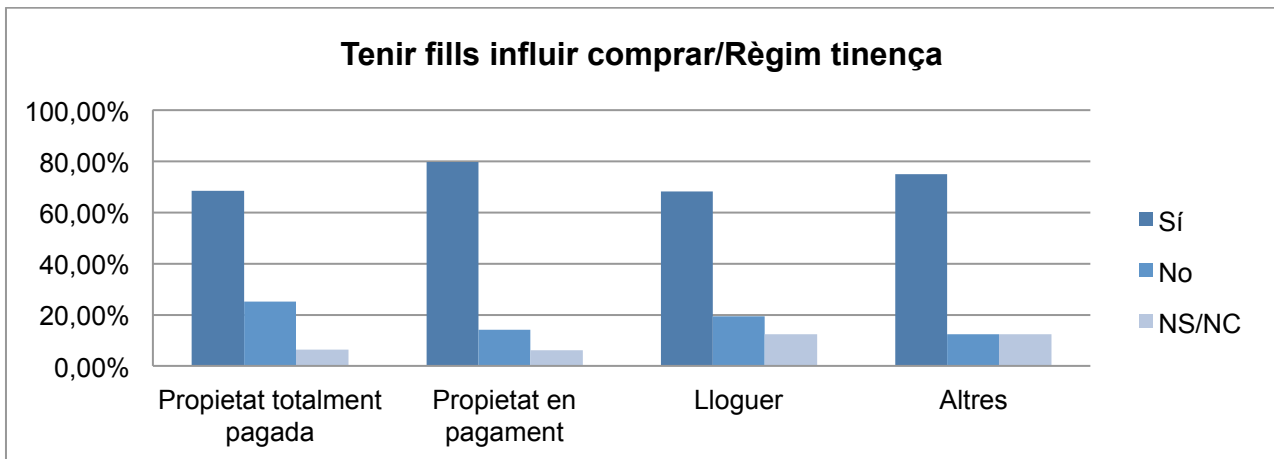

Gràfic 30. Tenir fills com a influència alhora de comprar en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

En l'estudi per edats, podem observar que l'opció “Sí” obté el percentatge més elevat en cada una de les franges, sent el percentatge més elevat del “No” l'obtingut en la franja d'edat de les persones amb 46 anys o més. A diferència de la teoria de l'objectiu plantejat, i que per tant no resulta ser vàlid, veiem com la resposta afirmativa és excepcionalment alta en la franja d'edat dels més joves, amb un 81,40%, per tant són els que consideren que tenir fills és un condicionant molt important a l'hora d'optar per comprar un habitatge.

Objectiu 24: Conèixer si les persones que no estan en règim de propietat donen un nombre elevat de respostes afirmatives, de tal manera que si hi donen importància al fet de tenir fills alhora de plantejar-se l'opció de compra, segurament aquest mateix fet els podria fer pensar en un canvi de règim si els fos possible econòmicament.

Construïm un gràfic on agrupem les respostes per règim de tinença en l'actualitat.

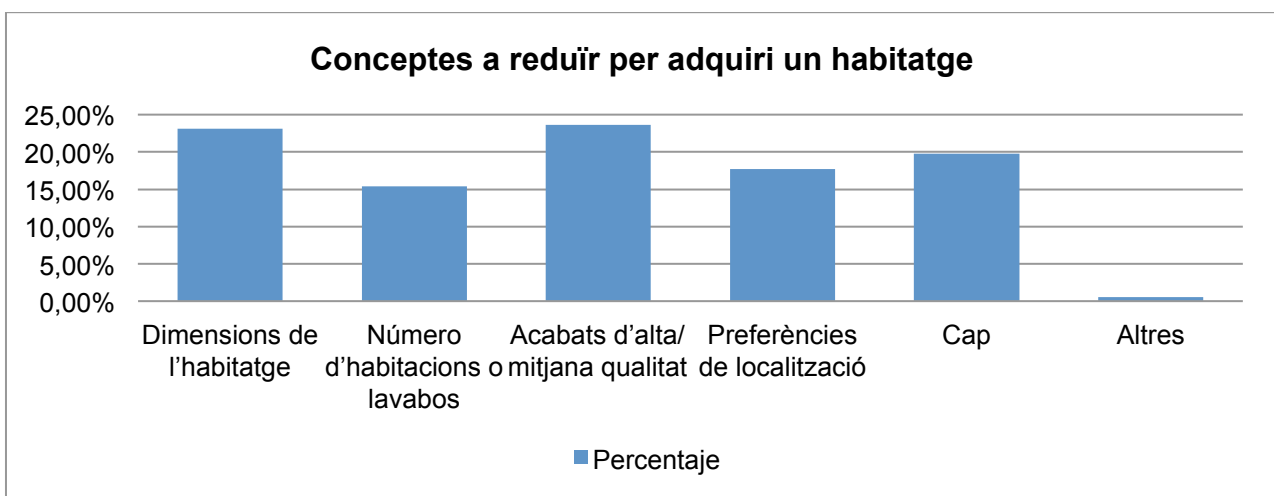
Gràfic 31. Tenir fills com a influència alhora de comprar en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Observant les dades obtingudes veiem com les respostes del enquestats que actualment viuen en règim de "Lloguer", són afirmatives, i molt per sobre de l'opció "No". Aquest fet pot portar-nos a pensar que aquests enquestats podrien replantejar-se el seu règim actual, cap a un règim de propietat, en funció de si tenen o no tenen fills. Per tant considerem vàlid la teoria de l'objectiu plantejat.

PREGUNTA 12

Es pregunta si els enquestats acceptarien modificar a la baixa alguns conceptes per tal de poder accedir a la propietat d'un habitatge.

Objectiu 25: Conèixer si serà l'opció "Cap" la que tingui un percentatge més baix, reflectint d'aquesta manera, que molts dels enquestats estarien disposats a la modificació d'un o més paràmetres per tal d'adquirir un habitatge.

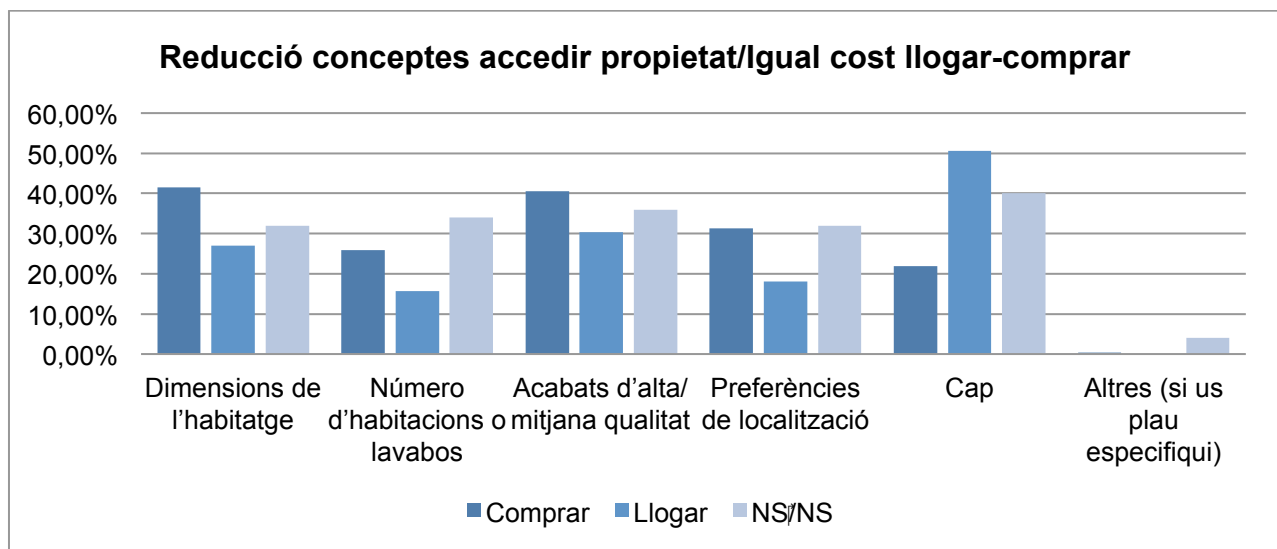
Gràfic 32. Conceptes a reduir per tal d'adquirir una propietat (elaboració pròpia)

Podem apreciar que els conceptes, amb un percentatge més elevat de resposta afirmativa en quan a la seva modificació són: “Acabats d’alta/mitjan qualitat” i “Dimensions de l’habitatge” amb un 23,60% i un 23,20% respectivament. D’altra banda, els enquestats que no estarien disposats a reduir cap dels conceptes anomenats a la taula han reunit el tercer percentatge més elevat amb un 19,80%.

Tot i així, si agrupem els percentatges dels conceptes els quals els enquestats estarien disposats a reduir, sumen un 79,80%, que queda significativament per sobre del percentatge de l’opció “Cap”. D’aquesta manera podríem dir que, en general, els enquestats són capaços de reduir diversos conceptes bàsics d’una residència per tal de poder adquirir-la en propietat.

Objectiu 26: Conèixer si hi haurà una gran quantitat dels enquestats que han respost a la pregunta número 5 que preferiria comprar, i que també estarien disposats a reduir conceptes per tal d’accedir a la propietat.

Objectiu 27: Conèixer si els enquestats que han escollit la opció lloguer, en la pregunta 5, estaran disposats a reduir els conceptes principals d’una residència per tal d’adquirir un habitatge, encara que això no tingués massa sentit, ja que si aquests enquestats han escollit l’opció lloguer, en la pregunta 5, l’opció més lògica, en la pregunta 12, per a ells seria l’opció “Cap”.

Gràfic 33. Conceptes a reduir per tal d’adquirir una propietat en relació a la pregunta 5 (elaboració pròpia)

En primer lloc, en quan als enquestats que han respost a la pregunta número 5 que comprarien, obtenen en la pregunta número 12, els percentatges més elevats dins de cada característica en

quan a la seva reducció, i el percentatge menys elevat en l'opció "Cap". En quan a la possible explicació, per la qual aquest grup d'enquestats han obtingut un percentatge tant reduït per l'opció "Cap", podria ser que aquests enquestats mostren un gran desig per accedir a la propietat de tal manera que per tal d'accedir-hi estarien disposats a reduir diverses característiques de l'habitatge, i coherentment responen en un baix percentatge l'opció "Cap", ja que si no estiguessin disposats a reduir les característiques, probablement, per els alts preus i la inestabilitat actual, no hi podrien accedir.

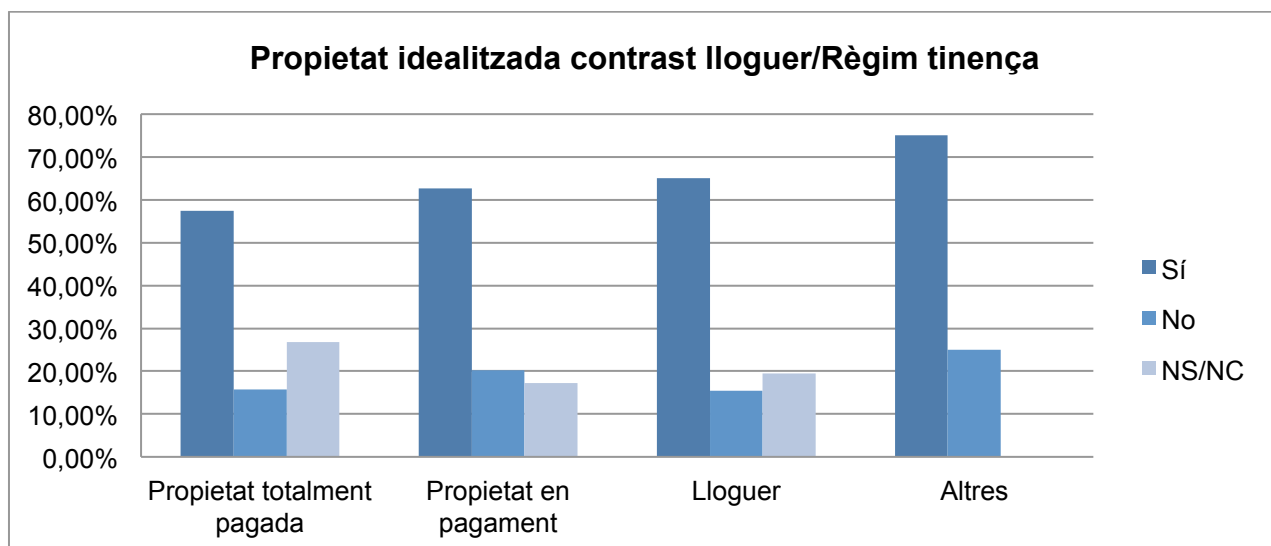
D'altra banda, en quan als enquestats que han respost a la pregunta número 5 que llogarien, obtenen en la pregunta número 12, els percentatges més baixos dins de casa característica en quan a la seva reducció. És a dir, que aquests enquestats són els que estarien menys disposats a reduir les característiques d'un habitatge per tal d'adquirir una propietat. A més a més, s'observa com en l'opció "Cap" aquest enquestats obtenen el percentatge més elevat. Es podria considerar d'alguna manera, que els enquestats són "coherents" en quan a la relació de la pregunta número 5 i número 12, ja que sí la seva primera opció fos el lloguer, no tindria massa sentit que estiguessin disposats a reduir moltes característiques d'una habitatge per tal d'accedir a la propietat.

PREGUNTA 13

Es formula una pregunta sobre si el règim de propietat està idealitzat.

Objectiu 28: *Conèixer si s'obtidran els percentatges més baixos de l'opció "Sí" en les persones dels règims de propietat, dons difícilment tindran aquesta percepció donat que segurament pensaran que per a ells no es una idealització sinó una opció escollida per ser clarament millor que el lloguer.*

En termes generals l'opció que ha obtingut els percentatges més elevats ha estat l'opció "Sí" amb un 62,00% sobre el total, en segon lloc l'opció del "No" amb un 17,10% del total. Queda amb una alta rellevància, que els enquestats pensen que sí que la propietat s'idealitza en contrast amb el lloguer. Com a fet a destacar, s'observa com el percentatge sobre el total de l'opció "Ns/Nc" és superior a l'opció "No", amb d'un 20,90%.

Gràfic 34. Propietat idealitzada en contrast al lloguer, en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

En el gràfic veiem com tots els grups de tinença consideren que la propietat està idealitzada, fins i tot aquells que estan en un règim de propietat, sent les respostes inequívokes, doncs hi ha una gran diferència percentual entre l'opció "Sí" i l'opció "No".

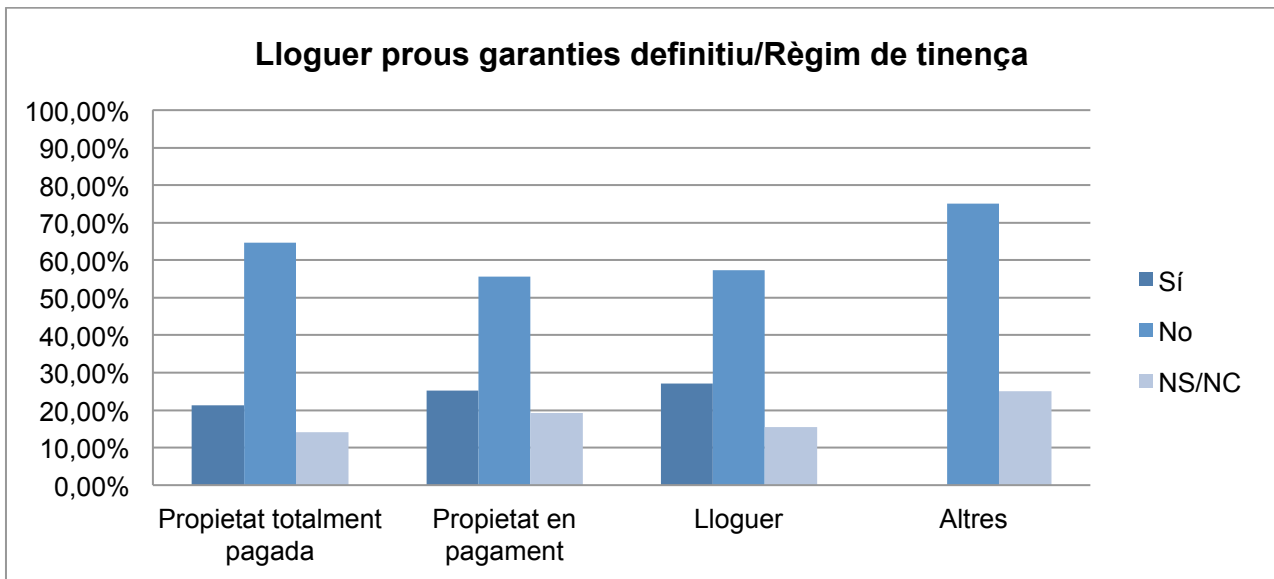
Per tant, considerem que tot i que els percentatges del "Sí" en els grups de tinença en propietat són més baixos que en la resta, la diferència amb el "No" es tan gran que es fa difícil donar la teoria de l'objectiu per bona, doncs fins i tot aquests propietaris diuen que la propietat està idealitzada, per tant podríem extreure la conclusió que ells van optar per aquesta opció no només per considerar-la millor, si no amb una sèrie d'influències que es consideren fruit de la idealització.

PREGUNTA 14

Es formula un pregunta sobre si el mercat de lloguer ofereix prou garanties com per a fer-ne una opció definitiva.

Objectiu 29: Conèixer si serà dins del règim "Lloguer" on trobarem els percentatges més alts de l'opció "Sí", i contràriament els més reduïts de l'opció "No", per ser justament aquesta població qui pot tenir aquest pensament, ja que es troben en règim de lloguer.

En termes generals l'opció que ha obtingut els percentatges més elevat ha estat l'opció "No" amb un 59,80% sobre el total, en segon lloc l'opció "Sí" amb un 24,00% sobre el total. Queda remarcable doncs, quina és l'opinió general del enquestat, els quals pensen que el lloguer avui en dia encara no ofereix prou garanties per esdevenir una opció definitiva com a tinença.

Gràfic 35. Lloguer amb prou garanties per a tota la vida en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Observem com en els diversos règims de tinença, es repeteix gairebé el mateix escalonat en cada una de les diverses franges. Però que l'opció "Sí" va augmentant en percentatge quan s'acosta al règim de "Lloguer", sent aquest el que obté el major percentatge de l'opció "Sí" amb un 27,10%.

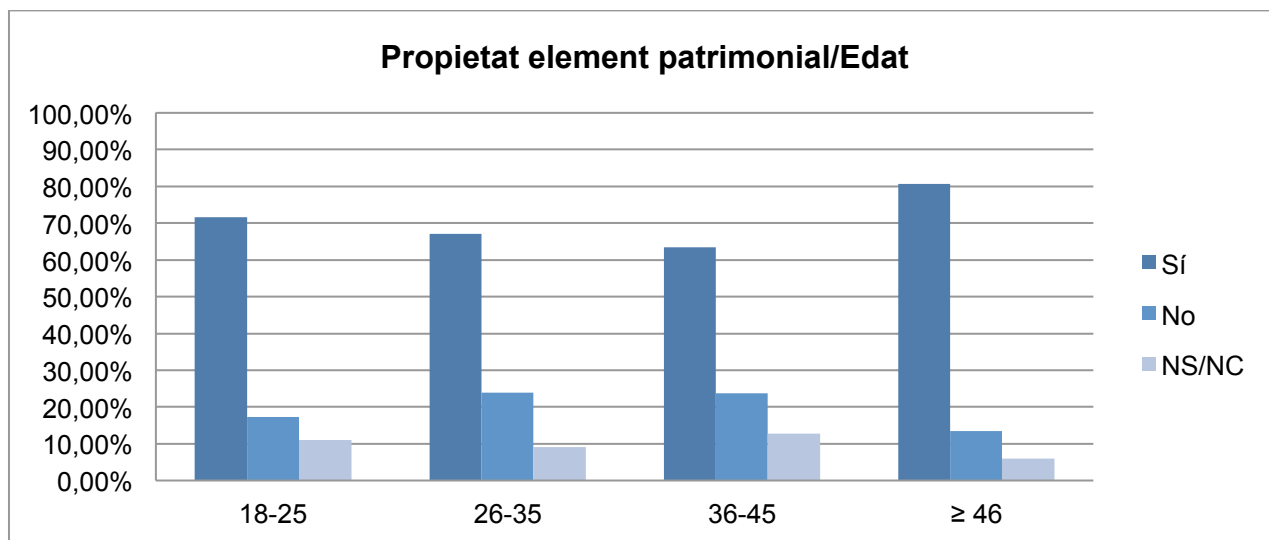
Què el règim "Lloguer" obtingui el més alt percentatge de l'opció "Sí" no resulta estrany, ja que justament les persones que es troben en aquest tipus de règim, també ho fan perquè hi deuen veure certes avantatges. Tot i així, sí resulta curiós que dins d'aquest mateix règim, l'opció del "No" resulta ser prou elevada, no sent l'inferior del gràfic en aquesta opció, amb un 57,40%. Podríem pensar, que això pot ser degut a que els enquestats, que actualment formen part del règim de "Lloguer", consideren per la seva experiència que aquest no els hi ofereix suficients garanties o no les garanties que voldrien.

PREGUNTA 15

Es formula una pregunta respecte a l'opció de la propietat per tal de poder transmetre patrimoni als descendents.

Objectiu 30: Conèixer si el percentatge més elevat de l'opció "Sí" es trobarà en la franja d'edat dels més grans, per ser probablement una generació que ha d'ajudar a les generacions posteriors, les quals poden ser les més afectades per les complicacions de la inestabilitat actual.

En termes generals l'opció que ha obtingut els percentatges més elevats ha estat l'opció "Sí" amb un 70,80% sobre el total, en segon lloc l'opció "No" amb un 19,30% sobre el total. S'observa una diferència molt marcada d'una resposta per sobre l'altra, una diferència prou clara per poder dir que els enquestats pensen en la propietat com un element de transmissió per les futures generacions, i per tant com un element important en l'àmbit familiar.

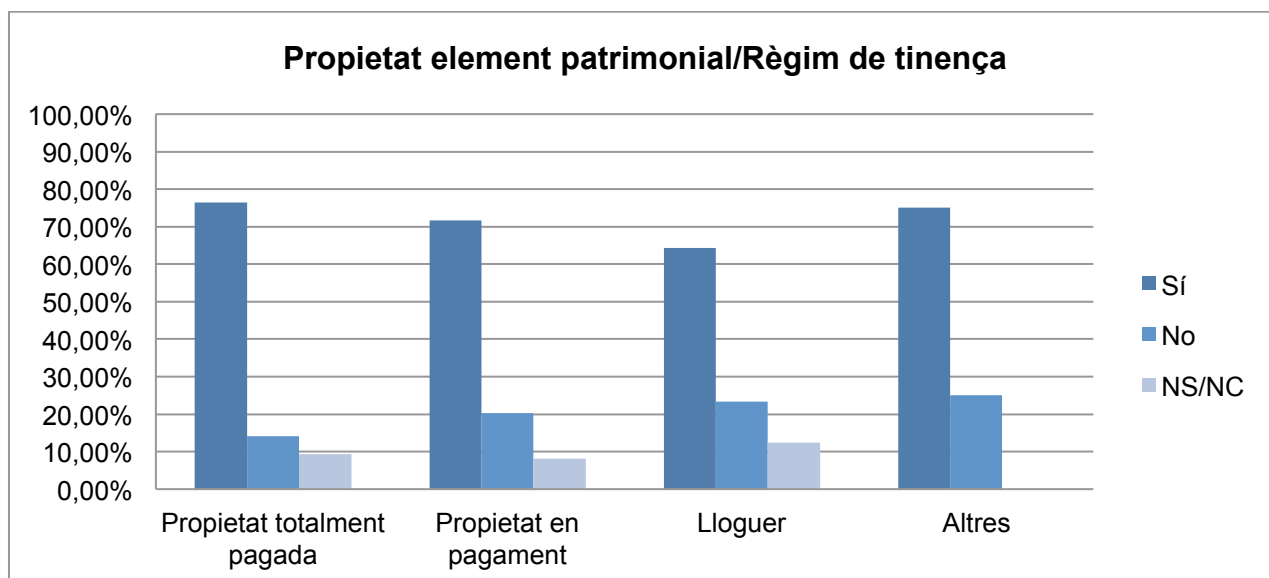

Gràfic 36. Propietat com element patrimonial en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Si estudiem la pregunta amb relació a les diverses franges d'edat, podem veure com l'escalonat és molt similar en cada una, però que en la primer franja i la última, "18-25" i "≥46" respectivament, és on s'aprecia una diferència més pronunciada entres les possibles respostes. Sent el percentatges més alts de l'opció "Sí": un 80,60% en la franja d'edat "≥46" i un 71,70% en la franja d'edat "18-25".

Una de les raons que podrien explicar el per què el percentatge més elevat de l'opció "Sí" es troba en la franja d'edat més alta, podria explicar-se en que els enquestats d'aquesta franja és molt probable que ja tinguin fills i d'una edat jove-adulta. Aquests últims formarien part de la població que actualment té més dificultats per afrontar el futur en quan a treball i habitatge. Aquesta podria ser una de les raons, per la qual els seus pares, enquestats de la franja d'edat "≥46" podrien pensar en la propietat com un element important a l'hora de transmetre estabilitat i seguretat a la família, també a les futures generacions.

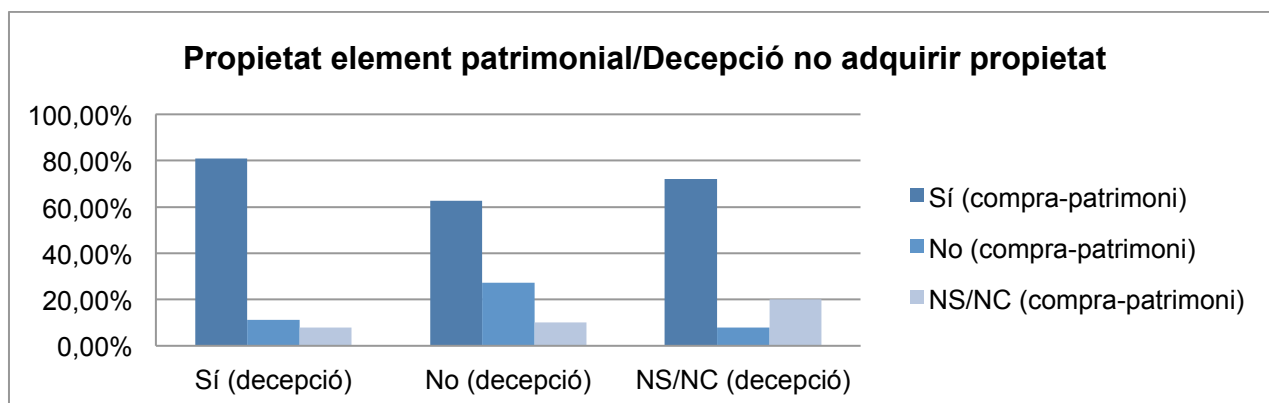
Objectiu 31: Conèixer si els percentatges més elevats de l'opció "Sí" es trobaran en els règims de tinença en propietat, reafirmant un dels avantatges clars del règim en propietat, en aquest cas com un element patrimonial per a les futures generacions.

Gràfic 37. Propietat com element patrimonial en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Per una banda sí que es pot observar com els percentatges més elevats de l'opció "Sí" es troben en els règims de propietat. Però malgrat que el règim de lloguer té el percentatge més reduït en aquesta opció, no podem deixar de banda que es tracta d'un percentatge molt elevat, gairebé igualant els règims en propietat. D'aquesta manera és rebutjaria la teoria de l'objectiu inicial en certa proporció, ja que no era d'esperar que els enquestats que es troben dins del règim de lloguer optessin en tant alt percentatge per l'opció del "Sí", ja que això fa denotar que segurament aquests no es troben dins d'aquest règim per un desig voluntari, sinó més aviat per una situació forçada del moment actual, ja que el règim de lloguer, no ofereix aquest tipus d'avantatges.

Objectiu 32: Conèixer si els enquestats que han respost en la pregunta número 7 que es sentirien decebutos si no poguessin adquirir una propietat, tindran en compte amb un alt percentatge l'opció de la propietat com un element de transmissió patrimonial per a les futures generacions.

Gràfic 38. Propietat com element patrimonial en relació a la pregunta 7 (elaboració pròpia)

Observant el gràfic que relaciona la pregunta número 15 amb la pregunta número 7, podem apreciar com els enquestats que havien respost en la pregunta número 7 que es sentirien frustrats si no poguessin adquirir una propietat, han obtingut un alt percentatge en que optarien per la propietat per tal de transmetre un element patrimonial a les futures generacions, amb el percentatge més elevat entre les diverses opcions, amb un 80,80%. Aquestes mateix enquestats han obtingut el percentatge més reduït de l'opció "No", amb un 7,90%.

Tot i així, s'observa com els percentatges de l'opció "Sí" dins dels que han respost que no es sentirien frustrats si no poguessin adquirir una propietat, és relativament significatiu, amb un 62,60%. Tot i que és el percentatge més reduït de tots, no deixa de ser elevat.

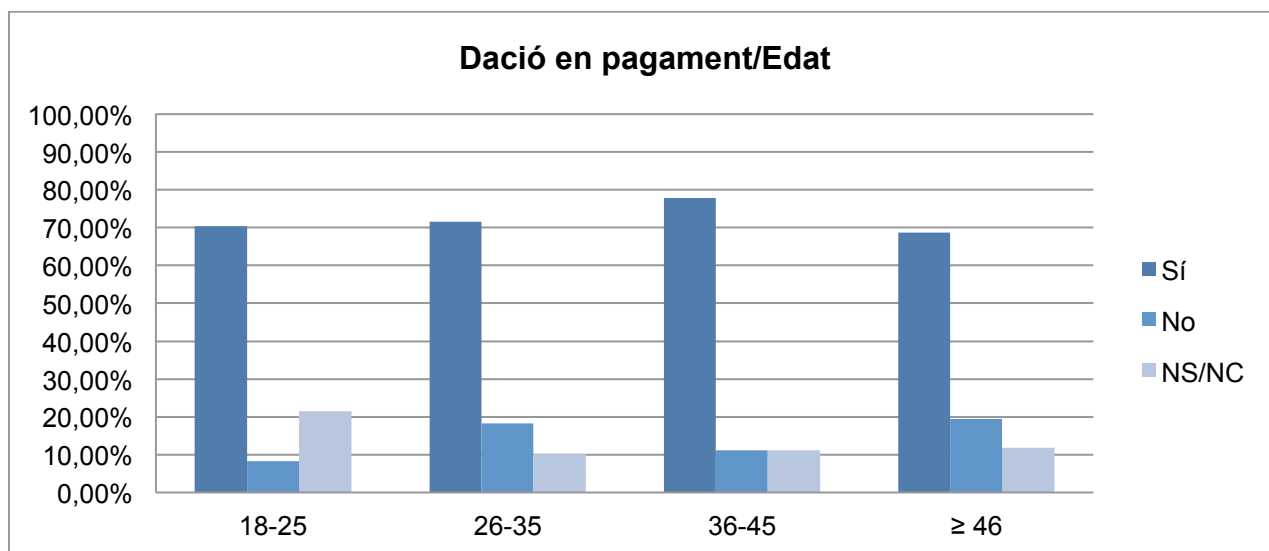
En quan a la teoria de l'objectiu formulat, podem donar-la com a vàlida, ja que els resultats obtinguts concorden amb allò exposat a la teoria de l'objectiu d'una manera clara amb uns percentatges que denoten unes opcions gens ambigües.

PREGUNTA 16

Es formula una pregunta que té com a objectiu analitzar si pels enquestats és un fet rellevant a l'hora de decidir la compra d'un habitatge amb finançament, el fet que es pogués optar per la dació en pagament en cas de no poder pagar la hipoteca.

Objectiu 33: Conèixer si els percentatges de les dues franges d'edat intermèdies obtindran els percentatges més alts de l'opció "Sí", per tractar-se probablement de dos col·lectius que han de dur a terme el pagament de la hipoteca, i que degut a la inestabilitat actual, possiblement tenen més dificultats que fa uns anys enrere.

En termes generals l'opció que ha obtingut els percentatges més elevats ha estat l'opció "Sí" amb un 71,60% sobre el total, en segon lloc l'opció "No" amb un 13,20% sobre el total. S'observa una diferència prou clara entre les dues opcions principals, quedant significativament remarcada quina és l'opinió general dels enquestats, els quals pensen que si estès legalitzada la dació en pagament, seria un fet rellevant per a decidir-se per la compra d'un habitatge. Com un fet a destacar, s'observa com el percentatge sobre el total de l'opció "Ns/Nc" és superior a l'opció "No", sent d'un 15,20%. Aquest tipus de resultat, entre aquestes dues opcions, podria explicar-se en quant al desconeixement que poden tenir una part dels enquestats de què significa aquesta opció, malgrat es dona una petita explicació en la pregunta de l'enquesta.

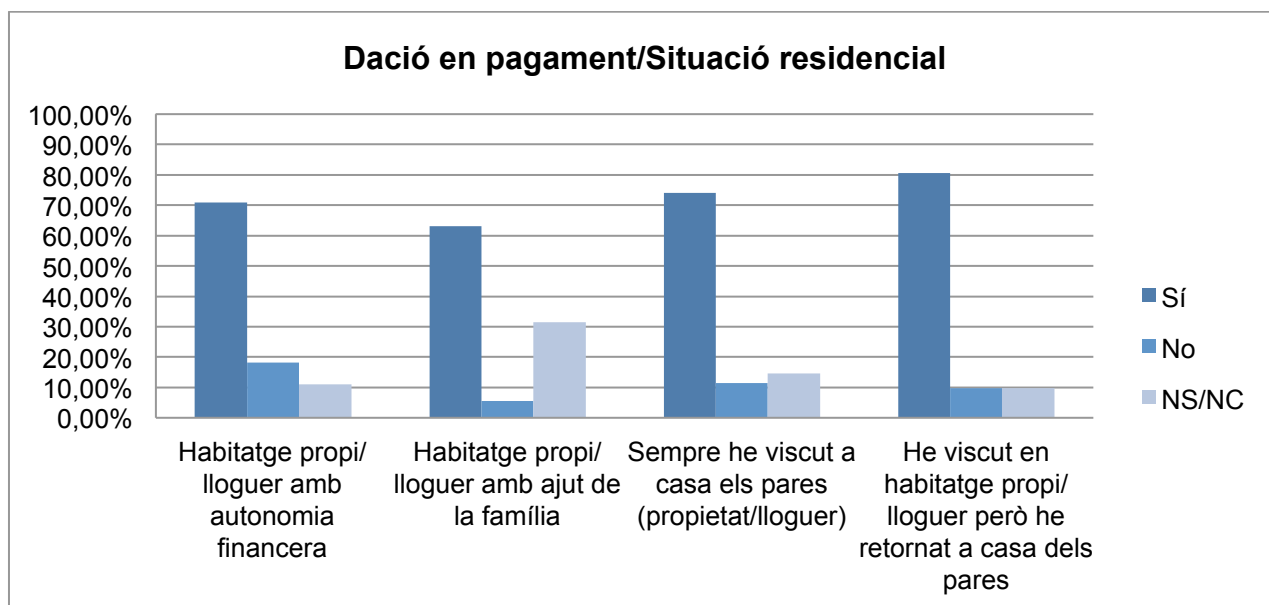
Gràfic 39. La dació en pagament en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Si ens centrem amb l'estudi en relació a les diverses franges d'edat, podem observar un patró que es repeteix en cada una d'aquestes. Sent l'opció més elevada i significativa per damunt de les altres, l'opció del "Sí".

S'observa com a punt a destacar, que en la franja d'edat dels més joves "18-25" el percentatge de l'opció "Ns/Nc" és significativament més elevada que l'opció "No", amb un 21,40% i un 8,3% respectivament. Podríem pensar que això pot esdevenir a falta d'informació en quan matèria d'habitatge, per part de la població més jove. Aquesta falta d'informació podria haver dut a l'enquestat a respondre en un alt percentatge l'opció "Ns/Nc".

En quan a la teoria de l'objectiu formulat, podríem donar-la com a vàlida amb reserves, ja que les dues franges intermèdies són les que han obtingut els percentatges més elevats de l'opció "Sí" amb un 71,60% dins la franja "26-35" i amb un 77,80% dins franja "36-45". Malgrat això, no s'observa gairebé diferència entre les altres franges d'edat en el percentatges de l'opció "Sí", ja que es gairebé homogeni en totes les diverses franges d'edat.

Objectiu 34: Conèixer si el percentatge de l'opció "Sí" serà més elevat en els enquestats en una situació residencial "He viscut en habitatge propi/lloguer, però he retornat a casa els pares", ja que dins d'aquests enquestats s'hi podria trobar gent, la qual si fos legalitzada la dació en pagament també hauria d'haver retornat a l'habitatge parental, però sense deutes de l'habitatge anterior.

Gràfic 40. La dació en pagament en relació a la situació residencial (elaboració pròpia)

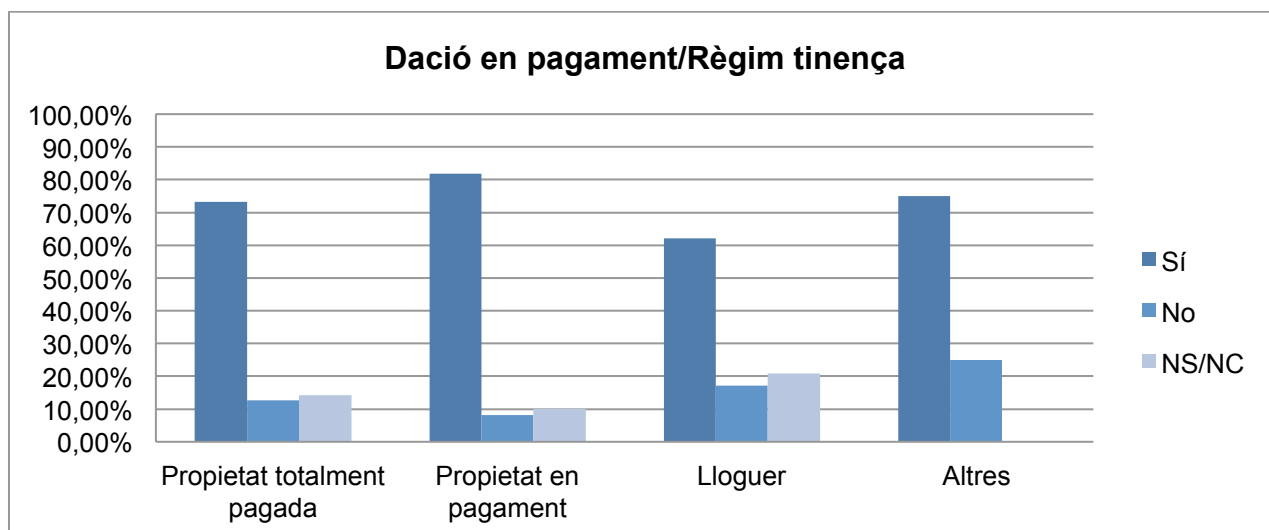
En quan a la relació amb les diverses situacions residencials dels enquestats, podem observar diversos punt característics.

En primer lloc, s'aprecia com el percentatge més alt de l'opció "Sí" és troba en la situació residencial "He viscut en habitatge propi/lloguer, però he retornat a casa els pares" amb un 80,60%. Per tant, podríem donar validesa a la teoria de l'objectiu plantejada al principi.

En segon lloc, podem veure com el percentatge més baix de l'opció "Sí" es troba en la situació residencial "Habitatge propi/lloguer amb ajut de la família", amb un 63,00%. D'altra banda resulta estrany que dins d'aquesta mateixa situació residencial s'hi trobi un percentatge tant elevat de l'opció "Ns/Nc", amb un 31,50%. En tot cas, podríem pensar que això també es donat a una falta d'informació sobre aquesta matèria, i podria haver dut a l'enquestat a respondre en un alt percentatge l'opció "Ns/Nc".

Objectiu 35: Conèixer si els percentatges més alts en l'opció "Sí" es trobaran en els règims de propietat, ja que la dació en pagament podria resultar un punt de "relaxació" per la gent que està pagant una hipoteca i actualment pogués tenir problemes econòmics.

Objectiu 36: Conèixer si el percentatge més baix de l'opció "Sí" es trobarà en el règim de "Lloguer", ja que part dels enquestats que formen part d'aquest règim no només hi podrien ser per una situació forçada per l'actualitat, sinó per un desig conscient i per tant, la dació en pagament no afectaria en la seva elecció, ja que no es plantejarien la compra d'un habitatge.

Gràfic 41. La dació en pagament en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

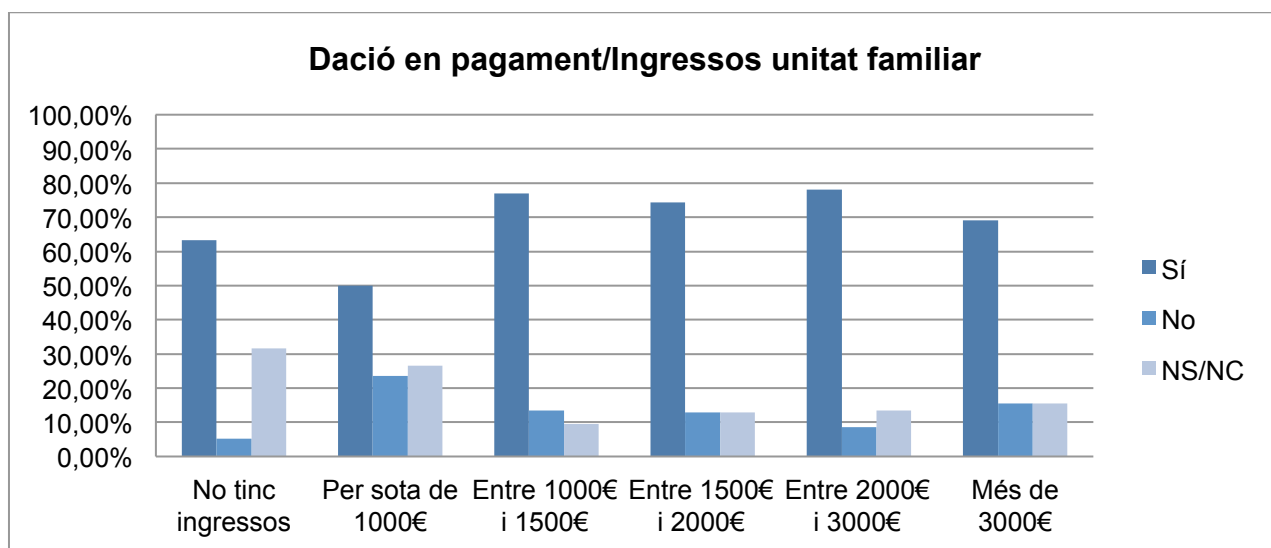
Observant el gràfic veiem com el percentatge de l'opció "Sí" més elevat es troba en el règim "Propietat en pagament" amb un 81,80%. Per altra banda el percentatge més reduït d'aquesta mateixa opció és troba en el règim "Lloguer" amb un 62,00%.

D'aquesta manera podríem donar per bona part de la teoria de l'objectiu inicial, ja que el percentatge més elevat sí es troba dins dels règims de propietat, concretament en el de "Propietat en pagament", la qual cosa no resulta estranya, ja que és dins d'aquest règim on es poden trobar les persones que actualment poden tenir problemes per pagar la hipoteca i que per tant, la dació en pagament podria resultar un punt de "tranquil·litat" per a ells.

Tanmateix l'altre part de la teoria de l'objectiu qüestionada també es podria donar com a certa però només en certa part, ja que el percentatge no deixa de ser molt elevat. En part es donaria com a certa ja que el percentatge menys elevat de l'opció "Sí" es troba en els que estan en règim de "Lloguer". La raó d'això podria ser la que s'ha comentat prèviament a la teoria de l'objectiu: part dels enquestats que formen part d'aquest règim no només hi podrien ser per una situació forçada per l'actualitat, sinó per un desig conscient i per tant, la dació en pagament no afectaria en la seva elecció, ja que no es plantejarien la compra d'un habitatge. Tot i així, com ja hem comentat, el percentatge de l'opció "Sí" dins del règim de lloguer no deixa de ser molt elevat, d'aquesta manera podríem pensar que gran part dels enquestats que es troben dins d'aquest règim poden trobar-s'hi per la inestabilitat del moment i no per un desig voluntari, podríem pensar que probablement l'opció de la dació en pagament podria fer replantejar-se l'elecció del règim de tinença d'aquests enquestat cap al règim en propietat.

Objectiu 37: Conèixer si els resultats més elevats de l'opció "Sí" es trobaran en les franges d'ingressos més reduïts, probablement per tenir més dificultats d'ingressos, i per tant la dació en pagament podria resultar una bona sortida si finalment no poguessin arribar a efectuar el pagament de la hipoteca.

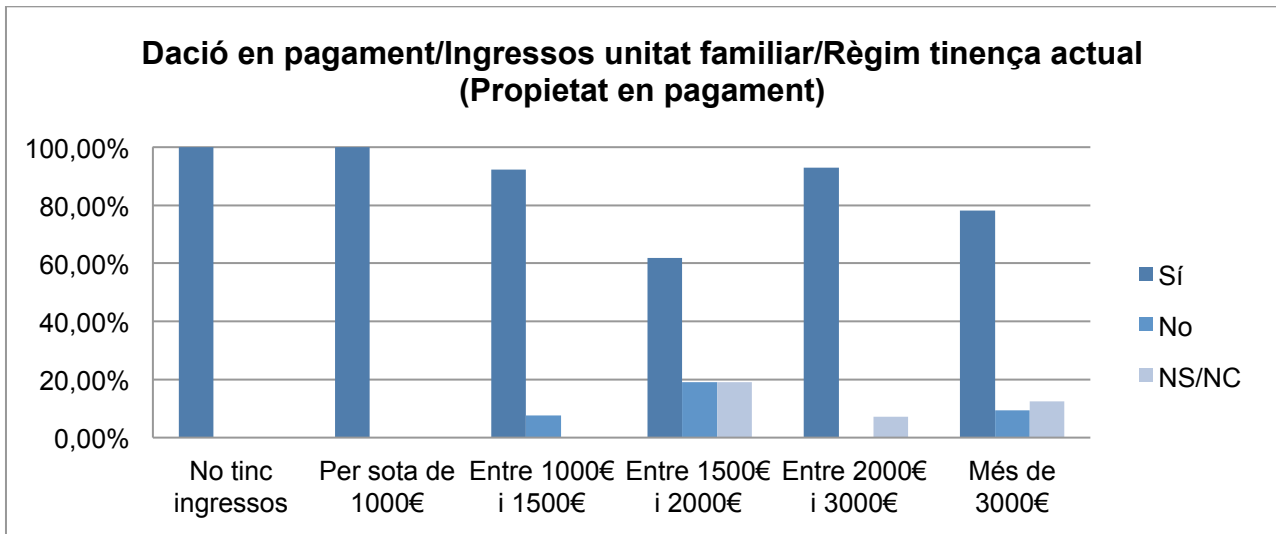
Objectiu 38: Conèixer si els percentatges més alts es trobaran dins de les franges d'ingressos més elevats, al ser probablement aquest tipus de població la que podria tenir menys dificultats per afrontar els pagaments de la hipoteca.

Gràfic 42. La dació en pagament en relació a les franges d'ingressos (elaboració pròpia)

Observant el gràfic podem veure com els percentatges més elevats de l'opció "Sí" es troben en franges d'ingressos elevats, com: "Entre 2000-3000€", "Entre 1000-1500€" i "Entre 1500-2000€", amb un 78,00%, un 77,00% i 74,30% respectivament. Contràriament, els percentatges menys elevats de l'opció "Sí" es troben en les franges d'ingressos més reduïdes, sent: "Per sota de 1000€" i "No tinc ingressos", amb un 50,00% i 63,20% respectivament. Amb l'obtenció d'aquest resultat, es rebutja completament la teoria de l'objectiu que havíem descrit al principi, ja que es dona gairebé el cas contrari del que havíem previst.

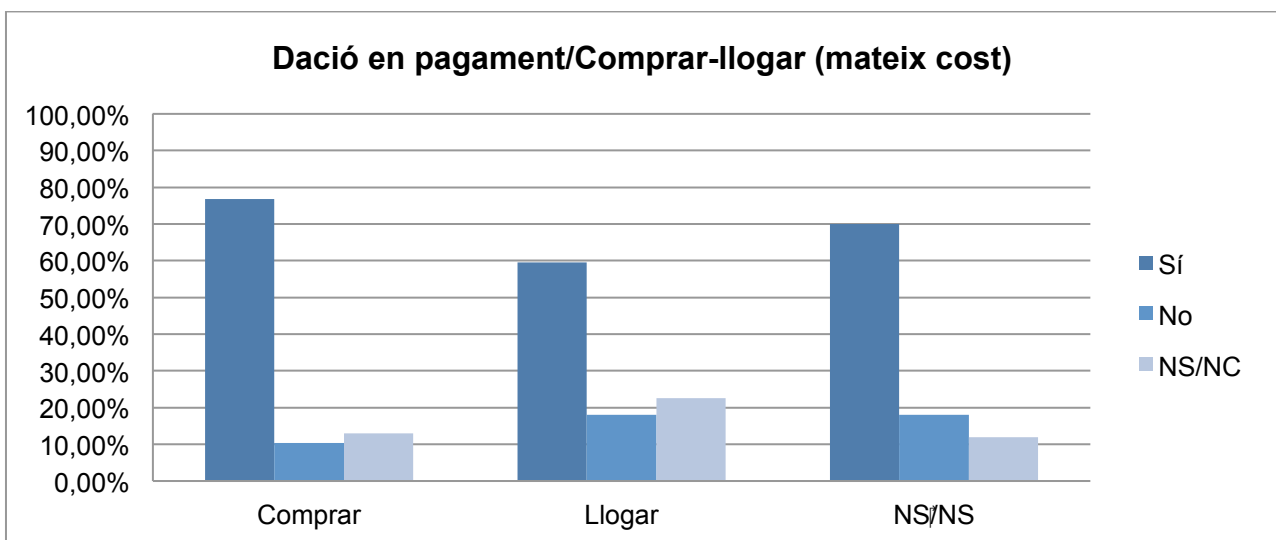
Per examinar més a fons quina pot ser la causa de l'obtenció d'aquests percentatges tant reduïts de l'opció "Sí" en les franges d'ingressos més baixos, estudiarem un altre gràfic, on es relaciona la pregunta número 16, els ingressos de la unitat familiar i dins del règim de tinença "Propietat en pagament". D'aquesta manera poder veure quants dels enquestats que formen part de les franges dels ingressos més elevats i que estan pagant actualment l'habitatge, consideren que per ells no seria un punt a tenir en compte, en quan a la dació en pagament. D'aquesta manera podrem veure si els resultats han sortit dispersos per altres tipus de qüestions o no.

Gràfic 43. La dació en pagament en relació a les franges d'ingressos i el règim de tinença concret: Propietat en pagament (elaboració pròpia)

Observant el gràfic podem veure com gairebé la totalitat del enquestats que actualment està efectuant el pagament de l'habitatge ha respost l'opció "Sí". Per tant, podríem donar per certa la teoria de l'objectiu inicial, ja que com es pot observar en la **taula 60 de l'annex 2** els resultats que resultaven ser contradictoris han estat conseqüència de l'alt grup d'enquestats que forma part del règim lloguer i obtenen un ingressos dins de les dues primeres franges.

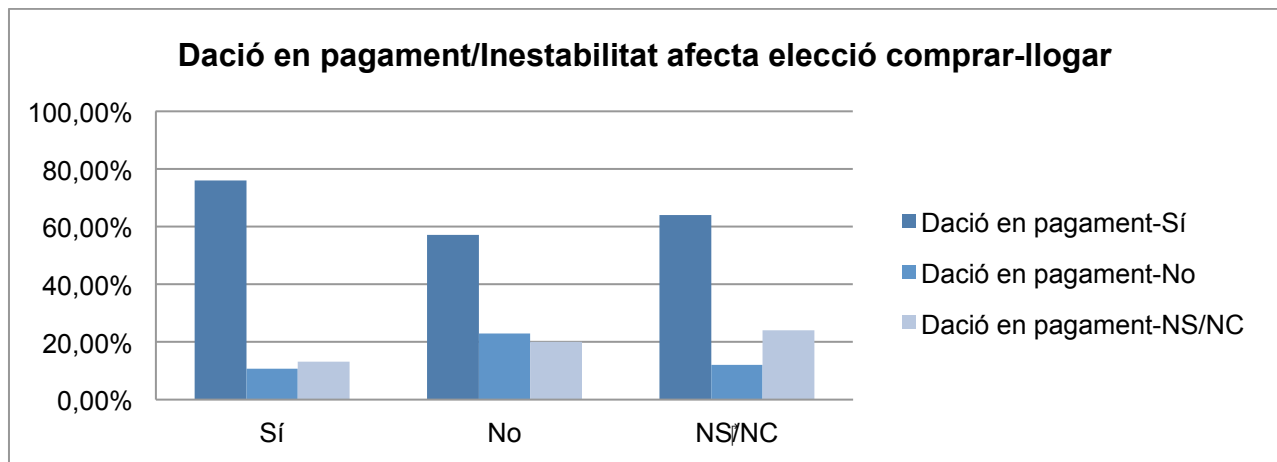
Objectiu 39: Conèixer si és molt elevat el percentatge d'enquestats que han respost en la pregunta número 5 que preferirien comprar, i al mateix temps, en la pregunta número 16, per a ells fos rellevant que es pogués optar per la dació en pagament.

Gràfic 44. La dació en pagament en relació a la pregunta 5 (elaboració pròpia)

Observant el gràfic podem afirmar que sí a l'objectiu, ja que els enquestats que en la pregunta número 5 han respost que preferirien comprar, han obtingut en la pregunta número 16 el percentatge més alt de l'opció "Sí", per tant podem extreure'n que per els enquestats la dació en pagament seria un element molt important a tenir en compte alhora de plantejar-se el règim de tinença.

Objectiu 40: Conèixer si pels enquestats que han respost a la pregunta número 9 l'opció "Sí" en quan a que la inestabilitat i inseguretat actual afecta a la seva elecció del règim de tinença, per a ells és rellevant la dació en pagament.

Gràfic 45. La dació en pagament en relació a la pregunta 9 (elaboració pròpia)

Observant el gràfic podem afirmar que sí, ja que els enquestats que havien respost "Sí" en la pregunta número 9 han obtingut el percentatge més alt en l'opció "Sí", en quan a la rellevància de la dació en pagament. Podríem extreure'n doncs, que pels enquestats que es senten més afectats per la inestabilitat actual, alhora d'escollir el règim de tinença, la dació en pagament hi podria jugar un paper important alhora de fer-los decantar cap a una opció o altre.

CAPÍTOL 4. CONCLUSIONS

4.1. Reflexions i conclusions

4.1.1. Significació dels règims

En quan a les significacions del règims, podem veure com en certa manera, no han resultat prou trencadores. Esperàvem que la inestabilitat actual hauria pogut canviar les significacions dels dos règims principals d'habitatge, que havien adquirit en les últimes dècades. Malgrat això pensem que els resultats han seguit una línia molt conservadora.

En primer lloc, els conceptes classificats de “favorables”, han estat molt més relacionats amb el règim de propietat, que no pas amb el règim de lloguer. Concretament, els significats “Patrimoni familiar”, “Estabilitat familiar” i “Tranquil·lilitat” han estat els associats al terme “Propietat”, molt per sobre de les dues altres opcions (lloguer i cap).

Els propietaris són els que han relacionat en més percentatge aquests significats més “favorables” amb la propietat, tot i que els llogaters no s’han quedat enrere, també amb percentatges molt elevats. A més a més, els llogaters han estat els que han associat amb el percentatge més elevat el significat “Establir-se en la vida adulta” i “Patrimoni familiar” (amb el segon percentatge més elevat), amb el terme “Propietat”. Aquests resultats ens fan replantejar certes coses en quan als llogaters, doncs si per ells la propietat és significat de “Establir-se en la vida adulta”, probablement és que segueixen tenint el desig d’adquirir una propietat, i probablement només utilitzin el lloguer com un habitatge de trànsit cap aquest objectiu, o s’hagin vist forçats a causa de la crisi econòmica.

Per altra banda, els significats de “Flexibilitat” i “Llibertat” han estat associats amb el règim de lloguer, d’una manera molt diferenciada entre les altres dues opcions. Un resultat que, probablement, esperàvem que fos així, doncs el lloguer es considera més adaptable a les incerteses laboral i econòmiques.

En quan als significats que podem classificar com a més “desfavorables”, no s’han associat majoritàriament ni a la compra ni al lloguer i els enquestes han respost “cap” en major percentatge. En segon lloc, han estat associats amb el terme “Lloguer”, independentment del tipus de règim en que es troben els enquestats en l’actualitat, tot i que de manera heterogènia segons el concepte. Els conceptes “Desprotecció”, “Inestabilitat” i “Llençar els diners”, han estat relacionats amb el “Lloguer”, en un elevat percentatge. Aquests resultats ens porten a afirmar que, avui per avui, el règim de lloguer no transmet seguretat ni garantia d’estabilitat. Sigui com sigui, malgrat el lloguer ofereix uns tipus d’avantatges que la propietat no pot oferir, sembla que

provoqui cert rebuig per part de la nostra societat, i que per tant no s'assimili a una opció equitativa a la compra.

Podem veure doncs, com els resultats han resultat ser molt "conservadors". Pensàvem, que els que més podien haver canviat la seva manera de veure les coses podrien haver estat els llogaters, però no ha estat així, és més, els llogaters atribueixen molts dels significats que hem classificat com a "favorables", a la propietat i no pas al lloguer. Aquest fet podria denotar una falta de seguretat i garanties amb el règim de lloguer, com si el lloguer fos una opció "per força", però que en realitat el que busquen és la satisfacció d'uns significats que només pensen trobaran en el règim de propietat.

4.1.2. Demanda de lloguer conjuntural

Tot i que inicialment podíem haver pensat que els significats respecte el règims de tinença podrien estar canviant, hem obtingut de nou un resultat molt "conservador". En quan al significat que han atorgat els enquestats al règim de lloguer, el resultat ha estat igual de "conservador": "Etapa transitòria". Aquest resultat ha estat el més relacionat pels enquestat i amb una claredat molt significativa, respecte a les altres possibles opcions. Podem pensar doncs, que pels enquestats el règim de lloguer, resulta ser un règim necessari per l'etapa d'emancipació, tot i així a Espanya, aquest reuneix un parc molt reduït d'habitatges, els quals estan fixats a un preus molt elevats per l'escassa oferta i una demanda en creixement.

D'altra banda, el segon significat més relacionat pels enquestat, ha estat el de: "Obligada/Forçada per la inestabilitat actual". Observem altre cop, com gran part dels enquestats no pensen amb el règim de lloguer com una opció alternativa a la compra, sinó gairebé com una obligació circumstancial, ja que és molt alt el percentatge d'enquestats que pensen que aquest règim està ocupat per una part de la població que s'ha vist obligada a fer-ho a causa de la inestabilitat del moment, es a dir, com a últim recurs. A més a més, els llogaters, han estat els que han relacionat, amb el segon percentatge més alt, l'opció "Obligada/Forçada per la inestabilitat actual". Això ens porta un cop més a intuir que, probablement, els llogaters no es senten satisfets amb el règim en el qual estan vivint i que hi són, probablement, perquè no poden accedir a un habitatge en propietat.

Davant la pregunta de si considerarien el lloguer com una opció de per vida, si aquests fos més assequible i estable, els enquestats han respost que no, concretament el 51,00% dels enquestats. Només el 35,80% dels enquestats han respost afirmativament. S'ha observat com les franges

d'edat que s'inclinen més per la resposta afirmativa, han estat les centrals ("26-35" i "36-45"). Tot i que inicialment havíem pensat que seria la franja dels més joves els que podien inclinar-se més cap a l'opció afirmativa, ja que probablement pot ser aquest col·lectiu qui més s'haurà d'enfrontar a un mercat laboral i d'habitatge hostils, no ha estat així. Malgrat això, tampoc són molt estranys el resultats obtinguts, doncs les dues franges d'edat centrals són les que, probablement, hagin experimentat i patit grans canvis tant en el treball com en l'habitatge, i són, possiblement, més conscients del que ha comportat la crisi econòmica, que no pas les persones més joves. Per tant, l'experiència de les dificultats pot ser els fa valorar més l'opció de lloguer.

D'altra banda, han estat els llogaters, els que han donat més respostes afirmatives, malgrat això, aquestes han estat molt igualades per les respostes negatives. Altre cop, tal i com hem pogut observar en d'altres resultats, gran quantitat dels llogaters ens fan percebre que no es senten a gust amb el seu règim, i tot i que aquest règim els hi pogués oferir preus més assequibles i estables, no veurien en el lloguer una opció de per vida.

Hem pogut observar que els col·lectius de les franges d'edat "26-35" i "36-45" s'inclinarien cap a l'opció de lloguer, per a tota la vida, si aquest fos de preus més assequibles i estables. El lloguer se'ls hi apareix com una opció més adaptable a la realitat del moment, no només com una etapa de transit cap a una futura compra, sinó com a una elecció de per vida, ja que la inestabilitat a hores d'ara sembla ser indefinida. Tot i així, no podem donar aquesta visió generalitzada a tots els grups socials, ja que només ha estat un grup minoritari el que s'ha expressat en aquests termes. Així doncs, no podem expressar que el lloguer emergeixi com una demanda no conjuntural, doncs a dia d'avui la majoria dels enquestats semblen tenir una sola preferència de règim, la propietat.

Així mateix, un gran nombre d'enquestat, concretament el 59,80%, pensen que el lloguer, actualment, no ofereix suficients garanties per tal de fer-ne una opció definitiva. Només el 24,00% han respost afirmativament. Han estat els llogaters, els quals han donat més respostes afirmatives, tot i així la resposta negativa ha estat molt significativa, també entre els llogaters. Tornem a observar, com gran part de les persones que actualment viuen en règim de lloguer no se senten satisfetes, com a mínim, pel que fa a garanties i estabilitat.

4.1.3. Esforç econòmic i propietat com a garantia pel futur

Malgrat esperàvem uns resultats més equiparats entre la demanda de lloguer i la de compra, degut a que en la inestabilitat actual el lloguer ofereix avantatges clares, que no pot oferir la propietat, la decisió dels enquestat ha estat ferma i clara, se segueixen inclinat pel règim de propietat. Doncs si el cost mensual del pagament d'una hipoteca i el cost d'un lloguer fossin igual,

els enquestats es decantarien per l'opció de la compra, amb un 61,70%. L'opció de lloguer, només ha estat contemplada per el 24,50% dels enquestats. S'observa com l'opció de compra es troba clarament diferenciada per sobre de l'opció de lloguer.

A més a més, a través dels gràfics hem pogut observar com gran part dels llogaters, preferirien optar pel règim de propietat. Altra cop, intuïm com els llogaters no se senten satisfets i, d'alguna manera, també podríem atribuir aquesta falta de satisfacció a partir dels resultats de la pregunta 14, és a dir, a la percepció de falta d'estabilitat i garanties per part del règim de lloguer, ja que han estat molts els llogaters que responst negativament a la qüestió que se'ls hi plantejava. Així doncs, malgrat la crisi que vivim avui en dia, la població segueix escollint la propietat com a subministradora de seguretat ontològica en tots els grups socials estudiats.

A partir dels resultats, en relació als diversos nuclis familiars, hem pogut observar que el nucli "Parella" és el que més optaria per la compra i contràriament pel règim de lloguer. Aquest resultat podria ser la voluntat d'una reafirmació i consolidació com a nucli a través del règim de propietat, ja que com hem pogut veure amb anterioritat, la propietat ha estat altament relacionada amb el significat "Establir-se en la vida adulta". Concloem que la recerca d'estabilitat "familiar" condueix al règim de propietat, sobretot entre les franges d'edat més altes i entre aquells que tenen un projecte de futur familiar.

Pel que fa a l'esforç econòmic que estan disposats a fer, els enquestats no han responst l'opció més baixa, sinó que la majoria va respondre el "30% dels ingressos bruts/mensuals", aquesta opció era la segona més elevada, per tant, observem com els enquestats estarien disposats a realitzar un esforç relativament elevat per tal d'accedir a una propietat. Aquests resultats un cop més ens porten a pensar que part de la població és capaç de realitzar un esforç considerable, per tal d'obtenir una cobertura davant l'etapa de vellesa. Tot i que aquest esforç, avui en dia, pot derivar en conseqüències fatals. D'altra banda, resulten ser els grups socials amb els ingressos més reduïts, els que estarien disposat a realitzar l'esforç econòmic més alt per tal d'accedir a la propietat.

Aquests resultats ens confirmen les teories que hem estudiat al marc teòric previ, d'autors com Kemeny (1981, 2005), Trilla i López (2009) i Watson i Webb (2009), els quals argumenten la correlació que existeix entre l'alta taxa d'habitatge en propietat i un Estat del benestar feble.

A més a més, la majoria dels enquestats estarien disposats a reduir una o més característiques d'un habitatge per tal de poder-lo adquirir. Tan sols el 19,80% dels enquestats han responst que no estarien disposats a reduir cap característica. La majoria dels que estarien disposats a reduir

alguna característica, pertanyen en bona part als que han respost que optarien per la compra d'un habitatge si el cost fos el mateix que el d'un lloguer (veure pregunta 5). S'observa com d'alguna manera, aquests enquestats tenen el desig d'adquirir una habitatge en propietat, i per tal d'aconseguir-ho no els importaria reduir moltes de les característiques bàsiques d'un habitatge.

Respecte a la possible decepció o frustració pel fet de no poder adquirir una propietat, el percentatge de respostes afirmatives ha estat del 41,60%, inferior a les respostes negatives, amb un 51,50%. Malgrat més de la meitat dels enquestats diuen que no se sentirien decebuts pel fet de no poder adquirir un habitatge, el percentatge és molt similar al de la resposta negativa. D'altra banda, els qui se sentirien decebuts, formen part en gran majoria del col·lectiu dels propietaris, més que dels llogaters. Tot i així, en aquests últims s'ha observat un percentatge prou elevat per definir-lo de significatiu. D'aquests resultats, tornem a observar, tal i com hem vist anteriorment, que els llogaters no estan satisfets amb el seu règim actual, i segurament no ha estat un desig voluntari, sinó més a viat una obligació del moment actual. Aquests enquestats reflecteixen clarament com el seu desig de règim, es troba en el règim de propietat.

4.1.4. Transmissió dels significats i la família

En quan a la transmissió dels significats dels règims entre generacions, s'observa en els resultats com la franja d'edat dels més joves (18-25) i la franja d'edat dels més grans (≥ 46), obtenen uns resultats molts similars. Aquests atorguen major relació als significats que hem classificat de "favorables" amb el terme "Propietat". Per altra banda, són aquestes dues franges d'edat, les que també associen en més percentatge els significats més "desfavorables" com: "Desprotecció", "Inestabilitat" i "Llençar els diners" amb el terme "Lloguer". En aquest cas podríem parlar, d'una possible influència de la família, doncs dins la franja d'edat dels més joves, són molts els que viuen amb els pares, un 61,40%, per tant, poden tenir una visió influenciada per una transmissió de significats per part dels pares.

D'altra banda, el 71,60% dels enquestats pensen que tenir fills influeix alhora de comprar, sobretot el col·lectiu dels més joves. Tan sols el 19,80% pesen que tenir fills no influeix en la decisió de comprar un habitatge. En quan als diversos règims, tots han optat per l'opció afirmativa, fins hi tot els llogaters, amb un 68,20%. Això ens pot portar a pensar, que aquests enquestats, en el cas que tinguessin fills, es podrien plantejar un canvi de règim, i decantar-se per l'opció de compra.

També es té molt en compte la propietat com element patrimonial per transmetre a les següents generacions, concretament pel 70,80% dels enquestats. Només el 19,30% han respost negativament. Els qui han respost amb més alt percentatge, han estat les franges d'edat dels més joves i la dels més grans. Per altra banda, en quan als diversos tipus de règim, han estat els propietaris, els qui més han respost afirmativament, reafirmant d'aquesta manera una de les clares característiques del règim en propietat. Tot i així, els llogaters, també han respost amb més percentatge de respostes afirmatives (64,30%) que negatives. Tornem a observar signes, els quals ens fan pensar que gran part dels llogaters no es troben dins del règim que voldrien, ja que el règim de lloguer no ofereix aquest tipus de característiques.

4.1.5. Inestabilitat i desconfiança

S'observa la necessitat d'obtenir una seguretat en altres àmbits de la vida social abans de l'accés a la propietat, doncs no existeix una diferència rellevant alhora d'escollir les tres condicions més necessàries per tal d'accedir a la propietat, però les opcions més destacades han estat: "Situació laboral sòlida", "Disposar d'estalvis" i "Voluntat de romandre en un mateix lloc", conceptes que denoten una gran necessitat d'estabilitat global, la qual podrà donar accés al règim de propietat.

En general s'aprecia com la inestabilitat actual, sí és un referent alhora d'escollir el règim de tinença, concretament pel 73,80% dels enquestats, per sobre del 19,30% dels enquestats que han respost negativament. Sobretot, resulta ser rellevant la inestabilitat del moment alhora d'escollir el règim de tinença per aquells enquestats amb un perfil de: estudiant, sense ingressos i entre els "18-25" o "26-35". No resulta estrany, doncs aquest perfil de població, són els que actualment s'hauran o han d'enfrontar-se amb un mercat laboral incert i molt inestable, a més a més dels riscos associats a la compra d'un habitatge.

Un dels factors que ha contribuït a la visió d'inseguretat envers la compra, han estat molts dels desnonaments que s'han produït al llarg dels últims anys. Aquests venen causat per una llei favorable als interessos de la banca, en contra de la persona endeutada que no es capaç d'afrontar el deute, en aquests cassos l'habitatge és retirat i l'entitat bancària pot exigir el pagament del deute. Una resposta a la incertesa i inseguretat envers el règim en propietat podria ser la dació en pagament, doncs la majoria dels enquestats, consideren que la dació en pagament seria un fet rellevant alhora de decidir-se pel règim en propietat, concretament el 71,60% dels enquestats. Tan sol els 13,20% dels enquestats han respost negativament. Sobretot els enquestats que havien viscut en un habitatge propi o de lloguer però van tenir que retornar a l'habitatge dels pares, són els que més respostes afirmatives ha donat. No resulta estrany, doncs podria ser que part d'aquestes persones no només s'hagin quedat sense habitatge sinó que

encara tinguin part del deute hipotecari assumit en el seu moment. L'opció afirmativa també ha estat molt valorada pels propietaris que estan efectuant el pagament de la hipoteca, tampoc resulta estrany, doncs si aquest grup d'enquestats es trobessin amb alguna inestabilitat econòmica, podrien perdre l'habitatge, a més a més del deute de la hipoteca. Tanmateix, els llogaters, els quals no s'han expressat tant significativament cap a la resposta afirmativa, aquesta ha resultat ser més elevada que la negativa. Això ens porta a pensar que probablement, aquest grup d'enquestats, hagin escollit el règim de lloguer forçadament per la inestabilitat actual, i que si la dació en pagament s'implantés, podria desencadenar que molts d'aquests llogaters es replantegessin un canvi de règim cap a la propietat.

En aquest context, tots aquells enquestats que es decantarien per la compra i que la inestabilitat del moment afecta en la seva elecció en quan al règim de tinença, la gran majoria d'aquest enquestats consideren que la dació en pagament seria rellevant per tal de decidir-se per la compra d'un habitatge. Per tant, veiem un cop més, com la gran majoria de la gent segueix buscant el seu règim desitjat en el règim de propietat, però aquest es veu aturat, actualment, per les dificultats que suposa accedir-hi, no només perquè requereix un pagament inicial, sinó perquè les quotes hipotecaries són inestables, i una inestabilitat laboral i per tant d'ingressos, podria suposar unes conseqüències nefastes: la pèrdua de l'habitatge i seguir arrossegant una part del deute.

Finalment, és un gran nombre dels enquestats els qui pensen que la propietat s'idealitza en contrast amb el lloguer, concretament un 62,00% dels enquestats. Els enquestats de tots els règims de tinença han respost majoritàriament de manera afirmativa, fins i tot les persones que estan vivint en règim de propietat, pagada o no, al contrari del que es podria pensar a priori, doncs per aquestes persones, donat que han triat la compra en comptes del lloguer, hauríem d'esperar que no fos una idealització sinó la opció escollida per ser objectivament millor.

Els resultats són en certa mesura sorprenents, doncs els propietaris sí consideren la propietat està idealitzada, això ens fa pensar que en el seu moment van optar per aquesta opció no només per considerar-la millor, sinó amb una sèrie d'influències que es consideren fruit de la idealització i, avui, ja amb la propietat i amb la reflexió fruit de l'experiència, consideren que efectivament la propietat està idealitzada, tot i que això no vol dir que no segueixin considerant-la com a millor opció, però sense tants avantatges com semblaria.

CAPÍTOL 5. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

5.1. Bibliografía

Alaminos Chica, A., & Castejón Costa, J.L. (2006). *Elaboración, análisis e interpretación de encuestas, cuestionarios y escalas de opinión*. Alicante: Marfil, S.A.

Amérigo, M. (1995). *Satisfacción residencial. Un análisis psicológico de la vivienda y su entorno*. Madrid: Alianza Universidad.

Aramburu Otazu, M. (2010). *La resignificació de la tinença de l'habitatge a Catalunya davant la crisi econòmica: una aproximació a través de grups de discussió*. Generalitat de Catalunya.

Cebrián Fernández, N. (2013). *Consumo de cannabis en universitarios: Etapas de adquisición*. Universitat de Girona.

Centre d'Estudis Demogràfics (CED), en el marc del PTSHC. (2010). *Projeccions de llars i de necessitats residencials a Catalunya 2007-2017*. Generalitat de Catalunya.

Del Rio, O. (2011). *El proceso de investigación: etapas y planificación de la investigación, en Vilches*. Barcelona: Gedisa.

Díaz de Rada Igúzquiza, V. (2002). *Tipos de encuestas y diseños de investigación*. Pamplona: Universidad Pública de Navarra.

García Montalvo, J. (2010). Las expectativas de los compradores de vivienda en la consolidación de la recuperación inmobiliaria. *Cuadernos de Información Económica* (216), 15-23.

García, J. A., & Hernández, J. E. (2005). Un modelo logit multinomial mixto de tenencia de vivienda. *Revista de Economía Aplicada*, XIII (38), 5-27.

Generalitat de Catalunya Departament de Medi Ambient i Habitatge Secretaria d'Habitatge. (2010). *Decret 13/2010 del Pla per al dret a l'habitatge del 2009-2012*. Generalitat de Catalunya.

Hyman, H. (1997). *Diseño y análisis de las encuestas sociales*. Buenos Aires.

Jurado Guerrero, T. (2003). La vivienda como determinante de la formación familiar en España desde una perspectiva comparada. *Revista Española de Investigación Sociológicas*, 113-157.

Martí Martí, J. (2009). *La Propiedad inmobiliaria: guía jurídica para la compra, tenencia, alquiler y venta de pisos y locales*. Madrid.

Morón Bécquer, P. (2007). Inversión en vivienda: revalorización, alquileres y viviendas vacías. *CLM. Economía* (11), 37-56.

Módenes, A., Fernández Carro, C., & López Colás, J. (2013). La formación de hogares y la tenencia de vivienda de los jóvenes en la reconfiguración de los sistemas residenciales europeos. *Scripta Nova. Revista Electrónica de Geografía y Ciencias Sociales*, 20.

Rodríguez Hernández, J., & Barrios García, J. (2006). Elección de tenencia y localización de vivienda: un modelo logit mixto para España. *Estadística Española*, 48 (163), 463-492.

Rodríguez Hernández, J., & Barrios García, J. (2013). España, Una estimación del efecto de la forma de tenencia de la vivienda sobre el empleo en. *Estadística Española*, 55 (181), 187-212.

Rodríguez, J. E., & Barrios, J. A. (2004). Política fiscal de vivienda en España y forma de tenencia de la vivienda habitual: una valoración empírica a nivel provincial. *Estudios Económicos Regionales y Sectoriales*, 85-116.

Sánchez, M. R. (2012). Vivienda en alquiler versus vivienda en propiedad: teoría y evidencia. *Revista Galega de Economía*, 21.

Taltavull de La Paz, P. (2007). Los jóvenes y la accesibilidad a la vivienda. *ACE. Architecture, City and Environment* .

Tissier-Desbordes, E. (2008). Cultura, materialismo y la actitud hacia el arrendamiento en Europa. *Esic-Market* (129), 51-66.

Trilla Bellart, C., & López Oller, J. (2005). El acceso de los jóvenes a la vivienda: una cuestión todavía no resuelta. *Documentación social* (138), 191-206.

5.2. Webgrafia

Excel. (2014). *Eurostat European Commission*. Recuperat el 30 de Maig de 2014, de Eurostat: <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/eurostat/home/>

Statistics Explained. (2012). Recuperat el 5 de Juny de 2012, de Eurostat: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/Housing_statistics/es

CAPÍTOL 6. ANNEXES

ANNEX 1: Qüestionari

QÜESTIONARI

Sóc una estudiant de la Universitat de Girona i elaboro el següent qüestionari per a recopilar informació sobre les preferències en quan a l'ús i propietat de l'habitatge. Si us plau, responeu amb tota sinceritat. Les vostres respostes són anònimes. Moltes gràcies per la vostra col·laboració.

Per començar marqueu en les següents caselles el que s'ajusti al vostre perfil. Assenyaleu **una** sola resposta per a cada concepte:

Sexe Home Dona

Edat

- 18-25 36-45
 26-35 ≥ 46

Situació laboral (assenyala l'activitat més important)

- Treballant Aturat
 Estudiant

Situació residencial

- Habitatge propi/lloguer amb autonomia financera
 Habitatge propi/lloguer amb ajut de la família
 Sempre he viscut a casa els pares (propietat/lloguer)
 He viscut en habitatge propi/lloguer però he retornat a casa dels pares

Règim de tinença

- Propietat totalment pagada
 Propietat en pagament
 Lloguer
 Altres

Nucli domèstic (indiqueu el nombre total de membres de la llar _____ i la seva tipologia)

- Família amb fills Companys de pis
 Família amb avis Sol
 Família amb fills i avis Parella

Nivell d'ingressos bruts mensuals de la unitat familiar

- No tinc ingressos Entre 1500€ i 2000 €
 Per sota de 1000 € Entre 2000€ i 3000 €
 Entre 1000 € i 1500€ Més de 3000 €

Últims estudis acabats

- Sense estudis o Bàsics Batxillerat
 ESO FP. Grau superior
 FP. Grau mitjà Estudis Universitaris

Responen cada punt assenyalant **UNA** o **VÀRIES** de les opcions possibles, segons s'indiqui:

1. Assenyaleu per a cada un dels conceptes de la columna de l'esquerra a quina opció (propietat o lloguer) s'ajusta més segons la vostra opinió. Marqueu amb una **creu** la casella que correspongui.

Conceptes	Habitatge en propietat	Habitatge en lloguer	Cap
Tranquil·litat			
Estabilitat familiar			
Establir-se en la vida adulta			
Prestigi social (estatus)			
Inversió (expectatives de revalorització)			
Patrimoni familiar			
Flexibilitat			
Llibertat			
Desprotecció			
Fracàs			
Llençar els diners			
Inestabilitat			

2. Expressau el vostre grau d'acord o desacord, en relació a les següents afirmacions (desacord total 1, acord total 7). Feu un **cercle** al número que correspongui.

Conceptes	Grau d'acord/desacord
Comprar un habitatge és una bona opció d'inversió	1 2 3 4 5 6 7
El lloguer és millor ja que permet més mobilitat laboral	1 2 3 4 5 6 7
Comprar un habitatge és un esclavatge per a tota la vida	1 2 3 4 5 6 7
Llogar és millor ja que pots canviar fàcilment d'entorn	1 2 3 4 5 6 7
Comprar un pis està passat de moda	1 2 3 4 5 6 7
Compraria un pis si en trobés un d'ideal	1 2 3 4 5 6 7
El lloguer em permet més facilitat de canvi d'habitatge en cas d'una variació d'ingressos	1 2 3 4 5 6 7

3. Si la vostra decisió fos comprar un habitatge quines d'aquestes condicions us semblen més necessàries? Assenyaleu només **3** conceptes. (Si fos necessari un concepte no anomenat en la taula, escriviu-lo en la casella "Altres").

Conceptes	X
Situació laboral sòlida	
Parella sòlida (amb o sense fills)	
Voluntat de romandre en un mateix lloc	
Poder pagar el mateix preu d'hipoteca que de lloguer	
Disposar d'estalvis	
Ajut familiar	
Altres (si us plau especifiqueu)	

4. Quin significat li doneu a l'opció de lloguer? Feu **una** creu a la casella que correspongui.

Conceptes	X
Etapa transitòria (etapa joventut)	
Fase prèvia a la futura compra	
Finalitat (elecció desitjada de per vida)	
Obligada/Forçada (degut a la inestabilitat actual)	

5. Si actualment el cost econòmic mensual del lloguer i d'una hipoteca fos el mateix, per quina opció us decantaríeu? Escolliu **una** de les següents opcions.

- Comprar
- Llogar
- Ns/Nc

6. Si el preus de les hipoteques fossin fixes, estables i moderats, quin esforç econòmic estaríeu disposat a realitzar? Escolliu **una** de les següents opcions.

- 25% dels ingressos bruts
- 30% dels ingressos bruts
- 35% dels ingressos bruts
- 40% dels ingressos bruts
- Ns/Nc

7. Us sentiríeu decebut o frustrat davant la impossibilitat d'adquirir una propietat? Escolliu **una** de les següents opcions.

- Sí
- No
- Ns/Nc

8. En l'alternativa de compra hi juga un paper important la vostra confiança o desconfiança en les entitats bancàries? Escolliu **una** de les següents opcions.

- Sí
- No
- Ns/Nc

9. La inestabilitat i inseguretat actual (en diversos àmbits) afecta a la vostre elecció de llogar o comprar? Escolliu **una** de les següents opcions.

- Sí
- No
- Ns/Nc

10. Si els preus del lloguer fossin estables i més accessibles, us decantaríeu per l'opció del lloguer, com a elecció per a tota la vida? Escolliu **una** de les següents opcions.

- Sí
- No
- Ns/Nc

11. Tenir fills pot influir a l'hora de comprar? Escolliu **una** de les següents opcions.

- Sí
- No
- Ns/Nc

12. Per accedir a un habitatge de propietat acceptaríeu modificar a la baixa alguns dels següents conceptes? Feu una **creu** a la casella que correspongui. (Si fos necessari un concepte no anomenat en la taula, escriviu-lo en la casella "Altres").

Conceptes	X
Dimensions de l'habitatge	
Número d'habitacions o lavabos	
Acabats d'alta/mitjana qualitat	
Preferències de localització	
Cap	
Altres (si us plau especifiqueu).....	

13. Opineu que el règim de propietat s'idealitza en contrast amb el lloguer? Escolliu **una** de les següents opcions.

- Sí
- No
- Ns/Nc

14. Penseu que el mercat de lloguer ofereix actualment prou garanties d'estabilitat per tal de fer-ne una opció definitiva? Escolliu **una** de les següents opcions.

- Sí
- No
- Ns/Nc

15. Optaríeu per la propietat per a poder transmetre un element patrimonial als vostres descendents? Escolliu **una** de les següents opcions.

- Sí
- No
- Ns/Nc

16. En cas que estés legalitzada la dació en pagament, seria un fet rellevant per a decidir-vos per la compra d'un habitatge? Es a dir, que en el cas de no poder pagar les quotes de la hipoteca tinguéssiu l'opció de tornar l'habitatge i així saldar el deute. Escolliu **una** de les següents opcions.

- Sí
- No
- Ns/Nc

ANNEX 2: Taules de resultats

Taules de classificació

Gènere

		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Valido	Home	172	47,4	47,4	47,4
	Dona	191	52,6	52,6	100,0
	Total	363	100,0	100,0	

Taula 1. Gènere

Edat

		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Válido	18-25	145	39,9	39,9	39,9
	26-35	88	24,2	24,2	64,2
	36-45	63	17,4	17,4	81,5
	≥ 46	67	18,5	18,5	100,0
	Total	363	100,0	100,0	

Taula 2. Edat

Situació laboral

		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Válido	Treballant	196	54,0	54,0	54,0
	Estudiant	147	40,5	40,5	94,5
	Aturat	20	5,5	5,5	100,0
	Total	363	100,0	100,0	

Taula 3. Situació laboral

Situació Residencial

		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Vàlid	Habitatge propi/lloguer amb autonomia financera	155	42,7	42,7	42,7
	Habitatge propi/lloguer amb ajut de la família	54	14,9	14,9	57,6

Sempre he viscut a casa els pares (propietat/lloguer)	123	33,9	33,9	91,5
He viscut en habitatge propi/lloguer però he retornat a casa dels pares	31	8,5	8,5	100,0
Total	363	100,0	100,0	

Taula 4. Situació Residencial

Règim de tinença

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Vàlid Propietat totalment pagada	127	35,0	35,0	35,0
Propietat en pagament	99	27,3	27,3	62,3
Lloguer	129	35,5	35,5	97,8
Altres	8	2,2	2,2	100,0
Total	363	100,0	100,0	

Taula 5. Règim de tinença

Tipologia del nucli domèstic

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Vàlid Família amb fills	215	59,2	59,2	59,2
Família amb avis	4	1,1	1,1	60,3
Família amb fills i avis	15	4,1	4,1	64,5
Companys de pis	42	11,6	11,6	76,0
Sol	32	8,8	8,8	84,8
Parella	55	15,2	15,2	100,0
Total	363	100,0	100,0	

Taula 6. Tipologia del nucli domèstic

Ingressos b/m unitat familiar

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Vàlid No tinc ingressos	19	5,2	5,2	5,2
Per sota de 1000€	34	9,4	9,4	14,6
Entre 1000€ i 1500€	74	20,4	20,4	35,0

Entre 1500€ i 2000€	70	19,3	19,3	54,3
Entre 2000€ i 3000€	82	22,6	22,6	76,9
Més de 3000€	84	23,1	23,1	100,0
Total	363	100,0	100,0	

Taula 7. Ingressos bruts/mensuals de la unitat familiar

Últims estudis finalitzats

		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Vàlid	Sense estudis o Bàsics	10	2,8	2,8	2,8
	ESO	20	5,5	5,5	8,3
	FP. Grau mitjà	18	5,0	5,0	13,2
	Batxillerat	104	28,7	28,7	41,9
	FP. Grau superior	63	17,4	17,4	59,2
	Estudis Universitaris	148	40,8	40,8	100,0
	Total	363	100,0	100,0	

Taula 8. Últims estudis realitzats

Taules pregunta 1

\$rc_1*Edat tabulació creuada

			Edat				Total
			18-25	26-35	36-45	≥ 46	
Relació conceptes ^a	Tranquil·litat	Recompte	116	50	42	53	261
		% dins de Edat	80,0%	58,1%	68,9%	81,5%	
	Estabilitat familiar	Recompte	128	68	45	52	293
		% dins de Edat	88,3%	79,1%	73,8%	80,0%	
	Establir-se en la vida adulta	Recompte	84	44	32	37	197
		% dins de Edat	57,9%	51,2%	52,5%	56,9%	
	Prestigi social (estatus)	Recompte	111	57	38	43	249
		% dins de Edat	76,6%	66,3%	62,3%	66,2%	
	Inversió (expectatives de revalorització)	Recompte	102	62	43	49	256
		% dins de Edat	70,3%	72,1%	70,5%	75,4%	
	Patrimoni familiar	Recompte	132	79	54	61	326
		% dins de Edat	91,0%	91,9%	88,5%	93,8%	
	Flexibilitat	Recompte	25	12	7	11	55
		% dins de Edat	17,2%	14,0%	11,5%	16,9%	
	Llibertat	Recompte	47	16	15	14	92

	% dins de Edat	32,4%	18,6%	24,6%	21,5%	
Desprotecció	Recompte	13	11	10	6	40
	% dins de Edat	9,0%	12,8%	16,4%	9,2%	
Fracàs	Recompte	22	14	9	1	46
	% dins de Edat	15,2%	16,3%	14,8%	1,5%	
Llençar els diners	Recompte	7	5	5	1	18
	% dins de Edat	4,8%	5,8%	8,2%	1,5%	
Inestabilitat	Recompte	6	7	6	2	21
	% dins de Edat	4,1%	8,1%	9,8%	3,1%	
Total	Recompte	145	86	61	65	357

Els percentatges i els totals es basen en els enquestats.

a. Grup de dicotomia tabulat en el valor 1.

Taula 9. Relació de conceptes amb el valor propietat, en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

\$rc_2*Edat tabulació creuada

			Edat				Total
			18-25	26-35	36-45	≥ 46	
Relació conceptes ^a	Tranquil·litat	Recompte	15	24	13	6	58
		% dins de Edat	10,7%	28,2%	21,0%	9,2%	
	Estabilitat familiar	Recompte	3	8	8	4	23
		% dins de Edat	2,1%	9,4%	12,9%	6,2%	
	Establir-se en la vida adulta	Recompte	47	31	18	17	113
		% dins de Edat	33,6%	36,5%	29,0%	26,2%	
	Prestigi social (estatus)	Recompte	3	3	9	2	17
		% dins de Edat	2,1%	3,5%	14,5%	3,1%	
	Inversió (expectatives de revalorització)	Recompte	17	4	8	1	30
		% dins de Edat	12,1%	4,7%	12,9%	1,5%	
	Patrimoni familiar	Recompte	4	2	2	0	8
		% dins de Edat	2,9%	2,4%	3,2%	0,0%	
	Flexibilitat	Recompte	110	71	53	43	277
		% dins de Edat	78,6%	83,5%	85,5%	66,2%	
	Llibertat	Recompte	84	60	40	38	222
		% dins de Edat	60,0%	70,6%	64,5%	58,5%	
	Desprotecció	Recompte	74	33	18	25	150
		% dins de Edat	52,9%	38,8%	29,0%	38,5%	
	Fracàs	Recompte	27	9	8	11	55
		% dins de Edat	19,3%	10,6%	12,9%	16,9%	

	Llençar els diners	Recompte	54	29	25	27	135
		% dins de Edat	38,6%	34,1%	40,3%	41,5%	
	Inestabilitat	Recompte	69	30	19	25	143
		% dins de Edat	49,3%	35,3%	30,6%	38,5%	
Total		Recompte	140	85	62	65	352

Els percentatges i els totals es basen en els enquestats.

a. Grup de dicotomia tabulat en el valor 2.

Taula 10. Relació de conceptes amb el valor lloguer, en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

\$rc_3*Edat tabulació creuada

			Edat				Total
			18-25	26-35	36-45	≥ 46	
Relació conceptes ^a	Tranquil·litat	Recompte	14	13	8	8	43
		% dins de Edat	11,3%	17,1%	14,5%	13,1%	
	Estabilitat familiar	Recompte	14	12	10	11	47
		% dins de Edat	11,3%	15,8%	18,2%	18,0%	
	Establir-se en la vida adulta	Recompte	14	13	13	13	53
		% dins de Edat	11,3%	17,1%	23,6%	21,3%	
	Prestigi social (estatus)	Recompte	31	28	16	22	97
		% dins de Edat	25,0%	36,8%	29,1%	36,1%	
	Inversió (expectatives de revalorització)	Recompte	26	22	12	17	77
		% dins de Edat	21,0%	28,9%	21,8%	27,9%	
	Patrimoni familiar	Recompte	9	7	7	6	29
		% dins de Edat	7,3%	9,2%	12,7%	9,8%	
	Flexibilitat	Recompte	10	5	3	13	31
		% dins de Edat	8,1%	6,6%	5,5%	21,3%	
	Llibertat	Recompte	14	12	8	15	49
		% dins de Edat	11,3%	15,8%	14,5%	24,6%	
	Desprotecció	Recompte	58	44	35	35	172
		% dins de Edat	46,8%	57,9%	63,6%	57,4%	
	Fracàs	Recompte	96	65	46	54	261
		% dins de Edat	77,4%	85,5%	83,6%	88,5%	
	Llençar els diners	Recompte	84	54	33	38	209
		% dins de Edat	67,7%	71,1%	60,0%	62,3%	
	Inestabilitat	Recompte	70	51	38	39	198
		% dins de Edat	56,5%	67,1%	69,1%	63,9%	
Total		Recompte	124	76	55	61	316

Els percentatges i els totals es basen en els enquestats.

a. Grup de dicotomia tabulat en el valor 3.

Taula 11. Relació de conceptes amb el valor cap, en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Situació Residencial*Edat tabulació creuada

			Edat				Total
			18-25	26-35	36-45	≥ 46	
Situació Residencial	Habitatge propi/lloguer amb autonomia financera	Recompte % dins de Edat	6 4,1%	37 42,0%	47 74,6%	65 97,0%	155 42,7%
	Habitatge propi/lloguer amb ajut de la família	Recompte % dins de Edat	34 23,4%	9 10,2%	10 15,9%	1 1,5%	54 14,9%
	Sempre he viscut a casa els pares (propietat/lloguer)	Recompte % dins de Edat	89 61,4%	31 35,2%	3 4,8%	0 0,0%	123 33,9%
	He viscut en habitatge propi/lloguer però he retornat a casa dels pares	Recompte % dins de Edat	16 11,0%	11 12,5%	3 4,8%	1 1,5%	31 8,5%
Total		Recompte % dins de Edat	145 100,0%	88 100,0%	63 100,0%	67 100,0%	363 100,0%

Taula 12. Relació entre la situació residencial i les franges d'edat (elaboració pròpia)

\$rc_1*Regim tabulació creuada

			Règim de tinença actual				Total
			Propietat totalment pagada	Propietat en pagament	Lloguer	Altres	
Relació conceptes ^a	Tranquil·litat	Recompte % dins Règim	107 84,3%	77 78,6%	72 58,1%	5 62,5%	261
	Estabilitat familiar	Recompte % dins Règim	110 86,6%	87 88,8%	90 72,6%	6 75,0%	293
	Establir-se en la vida adulta	Recompte % dins Règim	67 52,8%	54 55,1%	72 58,1%	4 50,0%	197
	Prestigi social (estatus)	Recompte % dins Règim	89 70,1%	68 69,4%	85 68,5%	7 87,5%	249
	Inversió	Recompte	92	69	88	7	256

(expectatives de revalorització)	% dins Règim	72,4%	70,4%	71,0%	87,5%	
Patrimoni familiar	Recompte	122	86	111	7	326
	% dins Règim	96,1%	87,8%	89,5%	87,5%	
Flexibilitat	Recompte	20	17	16	2	55
	% dins Règim	15,7%	17,3%	12,9%	25,0%	
Llibertat	Recompte	42	20	27	3	92
	% dins Règim	33,1%	20,4%	21,8%	37,5%	
Desprotecció	Recompte	10	14	15	1	40
	% dins Règim	7,9%	14,3%	12,1%	12,5%	
Fracàs	Recompte	12	9	23	2	46
	% dins Règim	9,4%	9,2%	18,5%	25,0%	
Llençar els diners	Recompte	2	4	11	1	18
	% dins Règim	1,6%	4,1%	8,9%	12,5%	
Inestabilitat	Recompte	6	5	10	0	21
	% dins Règim	4,7%	5,1%	8,1%	0,0%	
Total	Recompte	127	98	124	8	357

Els percentatges i els totals es basen en els enquestats.

a. Grup de dicotomia tabulat en el valor 1.

Taula 13. Relació de conceptes amb el valor propietat, en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

\$rc_2*Regim tabulació creuada

			Règim de tinença actual				Total
			Propietat totalment pagada	Propietat en pagament	Lloguer	Altres	
Relació conceptes ^a	Tranquil·litat	Recompte	12	9	37	0	58
		% dins Règim	9,8%	9,4%	29,4%	0,0%	
	Estabilitat familiar	Recompte	0	3	20	0	23
		% dins Règim	0,0%	3,1%	15,9%	0,0%	
	Establir-se en la vida adulta	Recompte	40	32	39	2	113
		% dins Règim	32,8%	33,3%	31,0%	25,0%	
	Prestigi social (estatus)	Recompte	2	5	10	0	17
% dins Règim		1,6%	5,2%	7,9%	0,0%		
Inversió (expectatives de revalorització)	Recompte	9	12	9	0	30	
	% dins Règim	7,4%	12,5%	7,1%	0,0%		
Patrimoni	Recompte	1	3	4	0	8	

familiar	% dins Règim	0,8%	3,1%	3,2%	0,0%	
Flexibilitat	Recompte	95	74	102	6	277
	% dins Règim	77,9%	77,1%	81,0%	75,0%	
Llibertat	Recompte	65	65	88	4	222
	% dins Règim	53,3%	67,7%	69,8%	50,0%	
Desprotecció	Recompte	51	39	54	6	150
	% dins Règim	41,8%	40,6%	42,9%	75,0%	
Fracàs	Recompte	25	12	16	2	55
	% dins Règim	20,5%	12,5%	12,7%	25,0%	
Llençar els diners	Recompte	52	30	50	3	135
	% dins Règim	42,6%	31,3%	39,7%	37,5%	
Inestabilitat	Recompte	48	41	48	6	143
	% dins Règim	39,3%	42,7%	38,1%	75,0%	
Total	Recompte	122	96	126	8	352

Els percentatges i els totals es basen en els enquestats.

a. Grup de dicotomia tabulat en el valor 2.

Taula 14. Relació de conceptes amb el valor lloguer, en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

\$rc_3*Regim tabulació creuada

			Règim de tinença actual				Total
			Propietat totalment pagada	Propietat en pagament	Lloguer	Altres	
Relació conceptes ^a	Tranquil·litat	Recompte	8	12	20	3	43
		% dins Règim	7,1%	13,8%	17,9%	60,0%	
	Estabilitat familiar	Recompte	17	9	19	2	47
		% dins Règim	15,2%	10,3%	17,0%	40,0%	
	Establir-se en la vida adulta	Recompte	20	13	18	2	53
		% dins Règim	17,9%	14,9%	16,1%	40,0%	
	Prestigi social (estatus)	Recompte	36	26	34	1	97
		% dins Règim	32,1%	29,9%	30,4%	20,0%	
	Inversió (expectatives de revalorització)	Recompte	26	18	32	1	77
		% dins Règim	23,2%	20,7%	28,6%	20,0%	
	Patrimoni familiar	Recompte	4	10	14	1	29
		% dins Règim	3,6%	11,5%	12,5%	20,0%	
	Flexibilitat	Recompte	12	8	11	0	31
		% dins Règim	10,7%	9,2%	9,8%	0,0%	

Llibertat	Recompte	20	14	14	1	49
	% dins Règim	17,9%	16,1%	12,5%	20,0%	
Desprotecció	Recompte	66	46	59	1	172
	% dins Règim	58,9%	52,9%	52,7%	20,0%	
Fracàs	Recompte	90	78	89	4	261
	% dins Règim	80,4%	89,7%	79,5%	80,0%	
Llençar els diners	Recompte	73	65	67	4	209
	% dins Règim	65,2%	74,7%	59,8%	80,0%	
Inestabilitat	Recompte	73	53	70	2	198
	% dins Règim	65,2%	60,9%	62,5%	40,0%	
Total	Recompte	112	87	112	5	316

Els percentatges i els totals es basen en els enquestats.

a. Grup de dicotomia tabulat en el valor 3.

Taula 15. Relació de conceptes amb el valor cap, en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Taules pregunta 2

\$ad_1 freqüències

		Respostes		Percentatge de casos
		N	Percentatge	
acord	Comprar un habitatge és una bona opció d'inversió	19	8,7%	12,7%
desacord ^a	El lloguer és millor ja que permet més mobilitat laboral	7	3,2%	4,7%
	Comprar un habitatge és un esclavatge per a tota la vida	37	17,0%	24,7%
	Llogar és millor ja que pots canviar fàcilment d'entorn	10	4,6%	6,7%
	Comprar un pis està passat de moda	118	54,1%	78,7%
	Compraria un pis si en trobés un d'ideal	19	8,7%	12,7%
	El lloguer em permet més facilitat de canvi d'habitatge en cas d'una variació d'ingressos	8	3,7%	5,3%
Total		218	100,0%	145,3%

a. Grupo de dicotomia tabulat en el valor 1.

Taula 16. Relació de conceptes amb el valor 1 (elaboració pròpia)

\$ad_2 freqüències

		Respostes		Percentatge de casos
		N	Percentatge	
acord	Comprar un habitatge és una bona opció d'inversió	23	10,8%	15,2%

desacord ^a	El lloguer és millor ja que permet més mobilitat laboral	24	11,3%	15,9%
	Comprar un habitatge és un esclavatge per a tota la vida	57	26,9%	37,7%
	Llogar és millor ja que pots canviar fàcilment d'entorn	19	9,0%	12,6%
	Comprar un pis està passat de moda	55	25,9%	36,4%
	Compraria un pis si en trobés un d'ideal	26	12,3%	17,2%
	El lloguer em permet més facilitat de canvi d'habitatge en cas d'una variació d'ingressos	8	3,8%	5,3%
Total		212	100,0%	140,4%

a. Grupo de dicotomia tabulat en el valor 2.

Taula 17. Relació de conceptes amb el valor 2 (elaboració pròpia)

\$ad_3 freqüències

		Respostes		Percentatge de casos
		N	Percentatge	
acord	Comprar un habitatge és una bona opció d'inversió	41	13,5%	22,0%
desacord ^a	El lloguer és millor ja que permet més mobilitat laboral	46	15,1%	24,7%
	Comprar un habitatge és un esclavatge per a tota la vida	54	17,8%	29,0%
	Llogar és millor ja que pots canviar fàcilment d'entorn	47	15,5%	25,3%
	Comprar un pis està passat de moda	52	17,1%	28,0%
	Compraria un pis si en trobés un d'ideal	39	12,8%	21,0%
	El lloguer em permet més facilitat de canvi d'habitatge en cas d'una variació d'ingressos	25	8,2%	13,4%
Total		304	100,0%	163,4%

a. Grupo de dicotomia tabulat en el valor 3.

Taula 18. Relació de conceptes amb el valor 3 (elaboració pròpia)

\$ad_4 freqüències

		Respostes		Percentatge de casos
		N	Percentatge	
acord	Comprar un habitatge és una bona opció d'inversió	82	17,7%	33,2%
desacord ^a	El lloguer és millor ja que permet més mobilitat laboral	66	14,3%	26,7%
	Comprar un habitatge és un esclavatge per a tota la vida	68	14,7%	27,5%
	Llogar és millor ja que pots canviar fàcilment d'entorn	83	17,9%	33,6%

	Comprar un pis està passat de moda	64	13,8%	25,9%
	Compraria un pis si en trobés un d'ideal	51	11,0%	20,6%
	El lloguer em permet més facilitat de canvi d'habitatge en cas d'una variació d'ingressos	49	10,6%	19,8%
Total		463	100,0%	187,4%

a. Grupo de dicotomia tabulat en el valor 4.

Taula 19. Relació de conceptes amb el valor 4 (elaboració pròpia)

\$ad_5 freqüències

		Respostes		Percentatge de casos
		N	Percentatge	
acord	Comprar un habitatge és una bona opció d'inversió	71	16,9%	30,0%
desacord ^a	El lloguer és millor ja que permet més mobilitat laboral	69	16,4%	29,1%
	Comprar un habitatge és un esclavatge per a tota la vida	48	11,4%	20,3%
	Llogar és millor ja que pots canviar fàcilment d'entorn	72	17,1%	30,4%
	Comprar un pis està passat de moda	43	10,2%	18,1%
	Compraria un pis si en trobés un d'ideal	65	15,5%	27,4%
	El lloguer em permet més facilitat de canvi d'habitatge en cas d'una variació d'ingressos	52	12,4%	21,9%
Total		420	100,0%	177,2%

a. Grupo de dicotomia tabulat en el valor 5.

Taula 20. Relació de conceptes amb el valor 5 (elaboració pròpia)

\$ad_6 freqüències

		Respostes		Percentatge de casos
		N	Percentatge	
acord	Comprar un habitatge és una bona opció d'inversió	44	10,0%	18,3%
desacord ^a	El lloguer és millor ja que permet més mobilitat laboral	79	17,9%	32,8%
	Comprar un habitatge és un esclavatge per a tota la vida	46	10,4%	19,1%
	Llogar és millor ja que pots canviar fàcilment d'entorn	76	17,2%	31,5%
	Comprar un pis està passat de moda	17	3,8%	7,1%
	Compraria un pis si en trobés un d'ideal	82	18,6%	34,0%
	El lloguer em permet més facilitat de canvi d'habitatge en cas d'una variació d'ingressos	98	22,2%	40,7%
Total		442	100,0%	183,4%

a. Grupo de dicotomia tabulat en el valor 6.

Taula 21. Relació de conceptes amb el valor 6 (elaboració pròpia)

\$ad_7 freqüències

		Respostes		Percentatge de casos
		N	Percentatge	
acord	Comprar un habitatge és una bona opció d'inversió	83	17,2%	35,3%
desacord ^a	El lloguer és millor ja que permet més mobilitat laboral	72	14,9%	30,6%
	Comprar un habitatge és un esclavatge per a tota la vida	53	11,0%	22,6%
	Llogar és millor ja que pots canviar fàcilment d'entorn	56	11,6%	23,8%
	Comprar un pis està passat de moda	14	2,9%	6,0%
	Compraria un pis si en trobés un d'ideal	81	16,8%	34,5%
	El lloguer em permet més facilitat de canvi d'habitatge en cas d'una variació d'ingressos	123	25,5%	52,3%
Total		482	100,0%	205,1%

a. Grupo de dicotomia tabulat en el valor 7.

Taula 22. Relació de conceptes amb el valor 7 (elaboració pròpia)

Acord/Desacorda	Mitjana
Comprar un habitatge és una bona opció d'inversió	4,065
El lloguer és millor ja que permet més mobilitat laboral	4,22
Comprar un habitatge és un esclavatge per a tota la vida	3,794
Llogar és millor ja que pots canviar fàcilment d'entorn	4,106
Comprar un pis està passat de moda	3,065
Compraria un pis si en trobés un d'ideal	4,224
El lloguer em permet més facilitat de canvi d'habitatge en cas d'una variació d'ingressos	4,52

Taula 23. Mitjana dels valors de tabulació (elaboració pròpia)

Taules pregunta 3

\$Conceptes_1 freqüències

		Respostes		Percentatge de casos
		N	Percentatge	
Conceptes necessaris per comprar ^a	Situació laboral sòlida	341	31,9%	93,9%
	Parella sòlida (amb o sense fills)	101	9,5%	27,8%
	Voluntat de romandre en un mateix lloc	203	19,0%	55,9%

	Poder pagar el mateix preu d'hipoteca que de lloguer	145	13,6%	39,9%
	Disposar d'estalvis	244	22,8%	67,2%
	Ajut familiar	19	1,8%	5,2%
	Altres (si us plau especifiqueu)	15	1,4%	4,1%
Total		1068	100,0%	294,2%

a. Grupo de dicotomía tabulado en el valor 1.

Taula 24. Conceptes necessaris per tal de decidir-se a comprar, resultats globals (elaboració pròpia)

§CC_1*Edat tabulació creuada

			Edat				Total
			18-25	26-35	36-45	≥ 46	
Condicions per comprar ^a	Situació laboral sòlida	Recompte	140	78	58	64	341
		% dins de Edat	96,6%	88,6%	93,5%	95,5%	
	Parella sòlida (amb o sense fills)	Recompte	50	19	15	17	101
		% dins de Edat	34,5%	21,6%	24,2%	25,4%	
	Voluntat de romandre en un mateix lloc	Recompte	81	51	34	36	202
		% dins de Edat	55,9%	58,0%	54,8%	53,7%	
	Poder pagar el mateix preu d'hipoteca que de lloguer	Recompte	38	41	33	32	144
		% dins de Edat	26,2%	46,6%	53,2%	47,8%	
	Disposar d'estalvis	Recompte	108	59	35	42	244
		% dins de Edat	74,5%	67,0%	56,5%	62,7%	
	Ajut familiar	Recompte	8	4	5	2	19
		% dins de Edat	5,5%	4,5%	8,1%	3,0%	
	Altres (si us plau especifiqueu)	Recompte	0	8	2	5	15
		% dins de Edat	0,0%	9,1%	3,2%	7,5%	
Total		Recompte	145	88	62	67	362

Els percentatges i els totals es basen en els enquestats.

a. Grup de dicotomia tabulat en el valor 1.

Taula 25. Conceptes necessaris per tal de decidir-se a comprar, en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Taules pregunta 4

Edat*Significat de lloguer tabulació creuada

			Significat de lloguer				Total
			Etapa transitòria (etapa joventut)	Fase prèvia a la futura compra	Finalitat (elecció desitjada de per vida)	Obligada/forçada (degut a la inestabilitat actual)	
Edat 18-25	Recompte		74	22	17	32	145
	% dins de Edat		51,0%	15,2%	11,7%	22,1%	100,0%
26-35	Recompte		38	20	14	16	88
	% dins de Edat		43,2%	22,7%	15,9%	18,2%	100,0%
36-45	Recompte		21	7	16	18	62
	% dins de Edat		33,9%	11,3%	25,8%	29,0%	100,0%
≥ 46	Recompte		23	16	9	19	67
	% dins de Edat		34,3%	23,9%	13,4%	28,4%	100,0%
Total	Recompte		156	65	56	85	362
	% dins de Edat		43,1%	18,0%	15,5%	23,5%	100,0%

Taula 26. El significat de lloguer en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Significat de lloguer*Règim de tinença actual tabulació creuada

			Règim de tinença actual				Total
			Propietat totalment pagada	Propietat en pagament	Lloguer	Altres	
Significat de lloguer	Etapa transitòria (etapa joventut)	Recompte	53	44	56	3	156
		% dins Règim	41,7%	44,4%	43,8%	37,5%	43,1%
	Fase prèvia a la futura compra	Recompte	26	25	14	0	65
		% dins Règim	20,5%	25,3%	10,9%	0,0%	18,0%
	Finalitat (elecció desitjada de per vida)	Recompte	18	9	27	2	56
		% dins Règim	14,2%	9,1%	21,1%	25,0%	15,5%
	Obligada/forçada (degut a la inestabilitat actual)	Recompte	30	21	31	3	85
		% dins Règim	23,6%	21,2%	24,2%	37,5%	23,5%
Total		Recompte	127	99	128	8	362

% dins Règim	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
--------------	--------	--------	--------	--------	--------

Taula 27. El significat de lloguer en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Taules pregunta 5

Compra o lloguer si el cost fos el mateix*Règim de tinença actual tabulació creuada

			Règim de tinença actual				Total
			Propietat totalment pagada	Propietat en pagament	Lloguer	Altres	
Propietat o lloguer si el cost fos el mateix	Comprar	Recompte	88	72	60	4	224
		% dins de Règim tinença	69,3%	72,7%	46,5%	50,0%	61,7%
	Llogar	Recompte	21	19	46	3	89
		% dins de Règim tinença	16,5%	19,2%	35,7%	37,5%	24,5%
	NS/NS	Recompte	18	8	23	1	50
		% dins de Règim tinença	14,2%	8,1%	17,8%	12,5%	13,8%
Total		Recompte	127	99	129	8	363
		% dins de Règim tinença	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 28. Compra/Lloguer si el cost fos el mateix en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Compra o lloguer si el cost fos el mateix*Ingressos b/m unitat familiar tabulació creuada

			Ingressos b/m unitat familiar					Total	
			No tinc ingressos	Per sota de 1000€	Entre 1000€ i 1500€	Entre 1500€ i 2000€	Entre 2000€ i 3000€		Més de 3000€
Propietat o lloguer si el cost fos el mateix	Comprar	Recompte	8	15	47	44	53	57	224
		% dins de Ingressos unitat fam	42,1%	44,1%	63,5%	62,9%	64,6%	67,9%	61,7%
	Llogar	Recompte	9	14	19	14	18	15	89
		% dins de Ingressos unitat fam	47,4%	41,2%	25,7%	20,0%	22,0%	17,9%	24,5%
	NS/NS	Recompte	2	5	8	12	11	12	50

	% dins de Ingressos unitat fam	10,5%	14,7%	10,8%	17,1%	13,4%	14,3%	13,8%
Total	Recompte	19	34	74	70	82	84	363
	% dins de Ingressos unitat fam	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 29. Compra/Lloguer si el cost fos el mateix en relació a les franges d'ingressos (elaboració pròpia)

Compra o lloguer si el cost fos el mateix*Edat tabulació creuada

			Edat				Total
			18-25	26-35	36-45	≥ 46	
Propietat o lloguer si el cost fos el mateix	Comprar	Recompte	83	52	37	52	224
		% dins de Edat	57,2%	59,1%	58,7%	77,6%	61,7%
	Llogar	Recompte	39	24	16	10	89
		% dins de Edat	26,9%	27,3%	25,4%	14,9%	24,5%
	NS/NS	Recompte	23	12	10	5	50
		% dins de Edat	15,9%	13,6%	15,9%	7,5%	13,8%
Total	Recompte	145	88	63	67	363	
	% dins de Edat	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	

Taula 30. Compra/Lloguer si el cost fos el mateix en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Compra o lloguer si el cost fos el mateix*Tipologia del nucli domèstic tabulació creuada

			Tipologia del nucli domèstic					Total	
			Família amb fills	Família amb avis	Família amb fills i avis	Companys de pis	Sol		Parella
Propietat o lloguer si el cost fos el mateix	Comprar	Recompte	142	3	9	19	15	36	224
		% dins de Tipologia del nucli domèstic	66,0%	75,0%	60,0%	45,2%	46,9%	65,5%	61,7%
	Llogar	Recompte	46	1	4	16	13	9	89
		% dins de Tipologia del nucli domèstic	21,4%	25,0%	26,7%	38,1%	40,6%	16,4%	24,5%
	NS/NS	Recompte	27	0	2	7	4	10	50
		% dins de Tipologia del nucli domèstic							

	% dins de Tipologia del nucli domèstic	12,6%	0,0%	13,3%	16,7%	12,5%	18,2%	13,8%
Total	Recompte	215	4	15	42	32	55	363
	% dins de Tipologia del nucli domèstic	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 31. Compra/Lloguer si el cost fos el mateix en relació al nucli domèstic (elaboració pròpia)

Taula pregunta 6

Esforz econòmic per accedir a la propietat*Ingressos b/m unitat familiar tabulació creuada

			Ingressos b/m unitat familiar						Total
			No tinc ingressos	Per sota de 1000€	Entre 1000€ i 1500€	Entre 1500€ i 2000€	Entre 2000€ i 3000€	Més de 3000€	
Esforz econòmic per accedir a la propietat	25% dels ingressos bruts	Recompte % dins de Ingressos unitat fa	4 21,1%	11 32,4%	24 32,4%	19 27,1%	27 32,9%	24 28,6%	109 30,0%
	30% dels ingressos bruts	Recompte % dins de Ingressos unitat fa	5 26,3%	15 44,1%	24 32,4%	30 42,9%	28 34,1%	32 38,1%	134 36,9%
	35% dels ingressos bruts	Recompte % dins de Ingressos unitat fa	4 21,1%	1 2,9%	12 16,2%	7 10,0%	15 18,3%	14 16,7%	53 14,6%
	40% dels ingressos bruts	Recompte % dins de Ingressos unitat fa	0 0,0%	1 2,9%	7 9,5%	2 2,9%	4 4,9%	6 7,1%	20 5,5%
	NS/NC	Recompte % dins de Ingressos unitat fa	6 31,6%	6 17,6%	7 9,5%	12 17,1%	8 9,8%	8 9,5%	47 12,9%
Total	Recompte	19	34	74	70	82	84	363	

% dins de Ingressos unitat fa	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
-------------------------------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------

Taula 32. Esforç econòmic per tal d'accedir a la propietat en relació a les franges d'ingressos (elaboració pròpia)

Taules pregunta 7

Decepció no adquirir una propietat* Règim de tinença actual tabulació creuada

			Règim de tinença actual				Total
			Propietat totalment pagada	Propietat en pagament	Lloguer	Altres	
Decepció no adquirir una propietat	Sí	Recompte	58	43	47	3	151
		% dins de Règim de tinença	45,7%	43,4%	36,4%	37,5%	41,6%
	No	Recompte	59	49	74	5	187
		% dins de Règim de tinença	46,5%	49,5%	57,4%	62,5%	51,5%
	NS/NC	Recompte	10	7	8	0	25
		% dins de Règim de tinença	7,9%	7,1%	6,2%	0,0%	6,9%
Total		Recompte	127	99	129	8	363
		% dins de Règim de tinença	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 33. Decepció per no poder adquirir una propietat en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Decepció no adquirir una propietat* Ingressos b/m unitat familiar tabulació creuada

			Ingressos b/m unitat familiar					Total	
			No tinc ingressos	Per sota de 1000€	Entre 1000€ i 1500€	Entre 1500€ i 2000€	Entre 2000€ i 3000€		Més de 3000€
Decepció no adquirir una propietat	Sí	Recompte	11	12	24	29	36	39	151
		% dins de Ingressos unitat fam	57,9%	35,3%	32,4%	41,4%	43,9%	46,4%	41,6%
	No	Recompte	7	18	44	38	42	38	187
		% dins de Ingressos unitat fam	36,8%	52,9%	59,5%	54,3%	51,2%	45,2%	51,5%

NS/NC	Recompte	1	4	6	3	4	7	25
	% dins de Ingressos unitat fam	5,3%	11,8%	8,1%	4,3%	4,9%	8,3%	6,9%
Total	Recompte	19	34	74	70	82	84	363
	% dins de Ingressos unitat fam	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 34. Decepció per no poder adquirir una propietat en relació a les franges d'ingressos (elaboració pròpia)

Decepció no adquirir una propietat*Propietat o lloguer si el cost fos el mateix tabulació creuada

			Propietat o lloguer si el cost fos el mateix			Total
			Comprar	Llogar	NS/NS	
Decepció no adquirir una propietat	Sí	Recompte	110	31	10	151
		% dins de Pregunta 5	49,1%	34,8%	20,0%	41,6%
	No	Recompte	96	54	37	187
	% dins de Pregunta 5	42,9%	60,7%	74,0%	51,5%	
	NS/NC	Recompte	18	4	3	25
	% dins de Pregunta 5	8,0%	4,5%	6,0%	6,9%	
Total		Recompte	224	89	50	363
		% dins de Pregunta 5	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 35. Decepció per no poder adquirir una propietat en relació a la pregunta 5 (elaboració pròpia)

Taula pregunta 8

Confiança o desconfiança en les entitats bancàries*Propietat o lloguer si el cost fos el mateix tabulació creuada

			Propietat o lloguer si el cost fos el mateix			Total
			Comprar	Llogar	NS/NS	
Confiança o desconfiança en les entitats bancàries	Sí	Recompte	155	74	35	264
		% dins de pregunta 5	69,2%	83,1%	70,0%	72,7%
	No	Recompte	53	10	5	68
	% dins de pregunta 5	23,7%	11,2%	10,0%	18,7%	

	NS/NC	Recompte	16	5	10	31
		% dins de pregunta 5	7,1%	5,6%	20,0%	8,5%
Total		Recompte	224	89	50	363
		% dins de pregunta 5	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 36. Confiança/desconfiança envers els bancs en relació a la pregunta 5 (elaboració pròpia)

Taules pregunta 9

La inestabilitat afecta l'elecció de llogar o comprar*Edat tabulació creuada

			Edat				Total
			18-25	26-35	36-45	≥ 46	
La inestabilitat afecta l'elecció de llogar o comprar	Sí	Recompte	116	65	40	47	268
		% dins de Edat	80,0%	73,9%	63,5%	70,1%	73,8%
	No	Recompte	24	18	14	14	70
		% dins de Edat	16,6%	20,5%	22,2%	20,9%	19,3%
	NS/NC	Recompte	5	5	9	6	25
		% dins de Edat	3,4%	5,7%	14,3%	9,0%	6,9%
Total		Recompte	145	88	63	67	363
		% dins de Edat	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 37. Inestabilitat actual com a conseqüència de l'elecció del règim de tinença en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

La inestabilitat afecta l'elecció de llogar o comprar*Situació laboral tabulació creuada

			Situació laboral			Total
			Treballant	Estudiant	Aturat	
La inestabilitat afecta l'elecció de llogar o comprar	Sí	Recompte	131	124	13	268
		% dins de Situació laboral	66,8%	84,4%	65,0%	73,8%
	No	Recompte	49	16	5	70
		% dins de Situació laboral	25,0%	10,9%	25,0%	19,3%
	NS/NC	Recompte	16	7	2	25
		% dins de Situació laboral	8,2%	4,8%	10,0%	6,9%
Total		Recompte	196	147	20	363
		% dins de Situació laboral	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 38. Inestabilitat actual com a conseqüència de l'elecció del règim de tinença en relació a la situació laboral (elaboració pròpia)

La inestabilitat afecta l'elecció de llogar o comprar*Ingressos b/m unitat familiar tabulació creuada

			Ingressos b/m unitat familiar					Total	
			No tinc ingressos	Per sota de 1000€	Entre 1000€ i 1500€	Entre 1500€ i 2000€	Entre 2000€ i 3000€		Més de 3000€
La inestabilitat afecta l'elecció de llogar o comprar	Sí	Recompte	17	23	54	52	62	60	268
		% dins de Ingressos unitat fam	89,5%	67,6%	73,0%	74,3%	75,6%	71,4%	73,8%
	No	Recompte	1	10	13	12	16	18	70
		% dins de Ingressos unitat fam	5,3%	29,4%	17,6%	17,1%	19,5%	21,4%	19,3%
	NS/NC	Recompte	1	1	7	6	4	6	25
		% dins de Ingressos unitat fam	5,3%	2,9%	9,5%	8,6%	4,9%	7,1%	6,9%
Total		Recompte	19	34	74	70	82	84	363
		% dins de Ingressos unitat fam	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 39. Inestabilitat actual com a conseqüència de l'elecció del règim de tinença en relació a les franges d'ingressos (elaboració pròpia)

La inestabilitat afecta l'elecció de llogar o comprar*Ingressos b/m unitat familiar*Situació laboral tabulació creuada

				Ingressos b/m unitat familiar					Total
				No tinc ingressos	Per sota de 1000€	Entre 1000€ i 1500€	Entre 1500€ i 2000€	Entre 2000€ i 3000€	
Situació laboral	Treballant	Sí	Recompte	6	30	26	39	30	131
			% del total	3,1%	15,3%	13,3%	19,9%	15,3%	66,8%
	afecta l'elecció de llogar o comprar	No	Recompte	6	10	11	9	13	49
			% del total	3,1%	5,1%	5,6%	4,6%	6,6%	25,0%
	NS/NC	Recompte	0	4	6	3	3	16	
		% del total	0,0%	2,0%	3,1%	1,5%	1,5%	8,2%	
Total		Recompte		12	44	43	51	46	196

				% del total		6,1%	22,4%	21,9%	26,0%	23,5%	100,0%
Estudiant	La inestabilitat afecta l'elecció de llogar o comprar	Sí	Recompte	17	14	20	23	20	30	124	
			% del total	11,6%	9,5%	13,6%	15,6%	13,6%	20,4%	84,4%	
		No	Recompte	1	3	1	1	5	5	16	
			% del total	0,7%	2,0%	0,7%	0,7%	3,4%	3,4%	10,9%	
		NS/NC	Recompte	1	0	2	0	1	3	7	
			% del total	0,7%	0,0%	1,4%	0,0%	0,7%	2,0%	4,8%	
Total			Recompte	19	17	23	24	26	38	147	
			% del total	12,9%	11,6%	15,6%	16,3%	17,7%	25,9%	100,0%	
Aturat	La inestabilitat afecta l'elecció de llogar o comprar	Sí	Recompte		3	4	3	3		13	
			% del total		15,0%	20,0%	15,0%	15,0%		65,0%	
		No	Recompte		1	2	0	2		5	
			% del total		5,0%	10,0%	0,0%	10,0%		25,0%	
		NS/NC	Recompte		1	1	0	0		2	
			% del total		5,0%	5,0%	0,0%	0,0%		10,0%	
Total			Recompte		5	7	3	5		20	
			% del total		25,0%	35,0%	15,0%	25,0%		100,0%	
Total	La inestabilitat afecta l'elecció de llogar o comprar	Sí	Recompte	17	23	54	52	62	60	268	
			% del total	4,7%	6,3%	14,9%	14,3%	17,1%	16,5%	73,8%	
		No	Recompte	1	10	13	12	16	18	70	
			% del total	0,3%	2,8%	3,6%	3,3%	4,4%	5,0%	19,3%	
		NS/NC	Recompte	1	1	7	6	4	6	25	
			% del total	0,3%	0,3%	1,9%	1,7%	1,1%	1,7%	6,9%	
Total			Recompte	19	34	74	70	82	84	363	
			% del total	5,2%	9,4%	20,4%	19,3%	22,6%	23,1%	100,0%	

Taula 40. Inestabilitat actual com a conseqüència de l'elecció del règim de tinença en relació a les franges d'ingressos i situació laboral (elaboració pròpia)

Taules pregunta 10

Lloguer estable, elecció per tota la vida*Edat tabulació creuada

			Edat				Total
			18-25	26-35	36-45	≥ 46	
Lloguer estable, elecció per tota la vida	Sí	Recompte	48	36	23	23	130
		% dins de Edat	33,1%	40,9%	36,5%	34,3%	35,8%
	No	Recompte	80	38	29	38	185

	% dins de Edat	55,2%	43,2%	46,0%	56,7%	51,0%
NS/NC	Recompte	17	14	11	6	48
	% dins de Edat	11,7%	15,9%	17,5%	9,0%	13,2%
Total	Recompte	145	88	63	67	363
	% dins de Edat	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 41. Lloguer estable i assequible per a tota la vida en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Lloguer estable, elecció per tota la vida*Règim de tinença actual tabulació creuada

			Règim de tinença actual				Total
			Propietat totalment pagada	Propietat en pagament	Lloguer	Altres	
Lloguer estable, elecció per tota la vida	Sí	Recompte	41	36	48	5	130
		% dins de Règim de tinença	32,3%	36,4%	37,2%	62,5%	35,8%
	No	Recompte	74	51	57	3	185
	% dins de Règim de tinença	58,3%	51,5%	44,2%	37,5%	51,0%	
NS/NC	Recompte	12	12	24	0	48	
	% dins de Règim de tinença	9,4%	12,1%	18,6%	0,0%	13,2%	
Total	Recompte	127	99	129	8	363	
	% dins de Règim de tinença	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	

Taula 42. Lloguer estable i assequible per a tota la vida en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Lloguer estable, elecció per tota la vida*Propietat o lloguer si el cost fos el mateix tabulació creuada

			Propietat o lloguer si el cost fos el mateix			Total
			Comprar	Llogar	NS/NS	
Lloguer estable, elecció per tota la vida	Sí	Recompte	59	44	27	130
		% dins pregunta 5	26,3%	49,4%	54,0%	35,8%
	No	Recompte	139	33	13	185
	% dins pregunta 5	62,1%	37,1%	26,0%	51,0%	
NS/NC	Recompte	26	12	10	48	
	% dins pregunta 5	11,6%	13,5%	20,0%	13,2%	
Total	Recompte	224	89	50	363	
	% dins pregunta 5	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	

Taula 43. Lloguer estable i assequible per a tota la vida en relació a la pregunta 5 (elaboració pròpia)

Lloguer estable, elecció per tota la vida*Significat de lloguer*Règim de tinença actual tabulació creuada

				Significat de lloguer				Total
				Etapa transitòria (etapa joventut)	Fase prèvia a la futura compra	Finalitat (elecció desitjada de per vida)	Obligada/forçada (degut a la inestabilitat actual)	
Règim de tinença actual								
Propietat totalment pagada	Lloguer estable, elecció per tota la vida	Sí	Recompte % dins de pregunta 4	11 20,8%	8 30,8%	6 33,3%	16 53,3%	41 32,3%
		No	Recompte % dins de pregunta 4	37 69,8%	18 69,2%	7 38,9%	12 40,0%	74 58,3%
		NS/NC	Recompte % dins de pregunta 4	5 9,4%	0 0,0%	5 27,8%	2 6,7%	12 9,4%
	Total	Recompte % dins de pregunta 4	53 100,0%	26 100,0%	18 100,0%	30 100,0%	127 100,0%	
Propietat en pagament	Lloguer estable, elecció per tota la vida	Sí	Recompte % dins de pregunta 4	14 31,8%	7 28,0%	5 55,6%	10 47,6%	36 36,4%
		No	Recompte % dins de pregunta 4	25 56,8%	12 48,0%	4 44,4%	10 47,6%	51 51,5%
		NS/NC	Recompte % dins de pregunta 4	5 11,4%	6 24,0%	0 0,0%	1 4,8%	12 12,1%
	Total	Recompte % dins de pregunta 4	44 100,0%	25 100,0%	9 100,0%	21 100,0%	99 100,0%	
Lloguer	Lloguer estable, elecció per tota la vida	Sí	Recompte % dins de pregunta 4	11 19,6%	6 40,0%	18 66,7%	13 41,9%	48 37,2%
		No	Recompte % dins de pregunta 4	36 64,3%	7 46,7%	2 7,4%	12 38,7%	57 44,2%
		NS/NC	Recompte	9	2	7	6	24

			% dins de pregunta 4	16,1%	13,3%	25,9%	19,4%	18,6%
Total			Recompte	56	15	27	31	129
			% dins de pregunta 4	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Altres	Lloguer estable, elecció per tota la vida	Sí	Recompte	1		2	2	5
			% dins de pregunta 4	33,3%		100,0%	66,7%	62,5%
		No	Recompte	2		0	1	3
			% dins de pregunta 4	66,7%		0,0%	33,3%	37,5%
	Total		Recompte	3		2	3	8
			% dins de pregunta 4	100,0%		100,0%	100,0%	100,0%
Total	Lloguer estable, elecció per tota la vida	Sí	Recompte	37	21	31	41	130
			% dins de pregunta 4	23,7%	31,8%	55,4%	48,2%	35,8%
		No	Recompte	100	37	13	35	185
			% dins de pregunta 4	64,1%	56,1%	23,2%	41,2%	51,0%
		NS/NC	Recompte	19	8	12	9	48
			% dins de pregunta 4	12,2%	12,1%	21,4%	10,6%	13,2%
	Total		Recompte	156	66	56	85	363
			% dins de pregunta 4	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 44. Lloguer estable i assequible per a tota la vida en relació a la pregunta 4 i al règim de tinença (elaboració pròpia)

Lloguer estable, elecció per tota la vida*Ingressos b/m unitat familiar tabulació creuada

			Ingressos b/m unitat familiar					Total	
			No tinc ingressos	Per sota de 1000€	Entre 1000€ i 1500€	Entre 1500€ i 2000€	Entre 2000€ i 3000€		Més de 3000€
Lloguer estable, elecció per tota la vida	Sí	Recompte	7	10	28	26	36	23	130
		% dins de Ingressos unitat fam	36,8%	29,4%	37,8%	37,1%	43,9%	27,4%	35,8%
	No	Recompte	10	18	38	33	37	49	185

	% dins de Ingressos unitat fam	52,6%	52,9%	51,4%	47,1%	45,1%	58,3%	51,0%
NS/NC	Recompte	2	6	8	11	9	12	48
	% dins de Ingressos unitat fam	10,5%	17,6%	10,8%	15,7%	11,0%	14,3%	13,2%
Total	Recompte	19	34	74	70	82	84	363
	% dins de Ingressos unitat fam	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 45. Lloguer estable i assequible per a tota la vida en relació a les franges d'ingressos (elaboració pròpia)

Taules pregunta 11

Tenir fills pot influir a l'hora de comprar*Gènere tabulació creuada

			Gènere		Total
			Home	Dona	
Tenir fills pot influir a l'hora de comprar	Sí	Recompte	116	144	260
		% dins de Gènere	67,4%	75,4%	71,6%
	No	Recompte	38	34	72
		% dins de Gènere	22,1%	17,8%	19,8%
	NS/NC	Recompte	18	13	31
		% dins de Gènere	10,5%	6,8%	8,5%
Total		Recompte	172	191	363
		% dins de Gènere	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 46. Tenir fills com a influència alhora de comprar en relació al gènere (elaboració pròpia)

Tenir fills pot influir a l'hora de comprar*Edat tabulació creuada

			Edat				Total
			18-25	26-35	36-45	≥ 46	
Tenir fills pot influir a l'hora de comprar	Sí	Recompte	118	61	42	39	260
		% dins de Edat	81,4%	69,3%	66,7%	58,2%	71,6%
	No	Recompte	17	16	14	25	72
		% dins de Edat	11,7%	18,2%	22,2%	37,3%	19,8%
	NS/NC	Recompte	10	11	7	3	31
		% dins de Edat	6,9%	12,5%	11,1%	4,5%	8,5%
Total		Recompte	145	88	63	67	363
		% dins de Edat	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 47. Tenir fills com a influència alhora de comprar en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Tenir fills pot influir a l'hora de comprar* Règim de tinença actual tabulació creuada

			Règim de tinença actual				Total
			Propietat totalment pagada	Propietat en pagament	Lloguer	Altres	
Tenir fills pot influir a l'hora de comprar	Sí	Recompte	87	79	88	6	260
		% dins de Règim de tinença	68,5%	79,8%	68,2%	75,0%	71,6%
	No	Recompte	32	14	25	1	72
		% dins de Règim de tinença	25,2%	14,1%	19,4%	12,5%	19,8%
	NS/NC	Recompte	8	6	16	1	31
		% dins de Règim de tinença	6,3%	6,1%	12,4%	12,5%	8,5%
Total		Recompte	127	99	129	8	363
		% dins de Règim de tinença	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 48. Tenir fills com a influència alhora de comprar en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Taules pregunta 12

\$CR1 freqüències

		Respostes		Percentatge de casos
		N	Percentatge	
Conceptes reduir adquirir habitatge ^a	Dimensions de l'habitatge	133	23,1%	36,6%
	Número d'habitacions o lavabos	89	15,4%	24,5%
	Acabats d'alta/mitjana qualitat	136	23,6%	37,5%
	Preferències de localització	102	17,7%	28,1%
	Cap	114	19,8%	31,4%
	Altres (si us plau especifiqueu)	3	0,5%	0,8%
	Total	577	100,0%	159,0%

a. Grupo de dicotomia tabulat en el valor 1.

Taula 49. Conceptes a reduir per tal d'adquirir una propietat (elaboració pròpia)

\$cc_1*Igualcost_c_II tabulació creuada

			Propietat o lloguer si el cost fos el mateix			Total
			Comprar	Llogar	NS/NS	
reducció conceptes ^a	Dimensions de l'habitatge	Recompte % dins taula 40	93 41,5%	24 27,0%	16 32,0%	133
	Número d'habitacions o lavabos	Recompte % dins taula 40	58 25,9%	14 15,7%	17 34,0%	89
	Acabats d'alta/mitjana qualitat	Recompte % dins taula 40	91 40,6%	27 30,3%	18 36,0%	136
	Preferències de localització	Recompte % dins taula 40	70 31,3%	16 18,0%	16 32,0%	102
	Cap	Recompte % dins taula 40	49 21,9%	45 50,6%	20 40,0%	114
	Altres (si us plau especifiqueu)	Recompte % dins taula 40	1 0,4%	0 0,0%	2 4,0%	3
	Total	Recompte	224	89	50	363

Los percentatge i els totals es basen en els enquestats.

a. Grupo de dicotomia tabulat en el valor 1.

Taula 50. Conceptes a reduir per tal d'adquirir una propietat en relació a la pregunta 5 (elaboració pròpia)

Taula pregunta 13

Propietat s'idealitza en contrast amb el lloguer*Règim de tinença actual tabulació creuada

			Règim de tinença actual				Total
			Propietat totalment pagada	Propietat en pagament	Lloguer	Altres	
Propietat s'idealitza en contrast amb el lloguer	Sí	Recompte % dins de Règim de tinença	73 57,5%	62 62,6%	84 65,1%	6 75,0%	225 62,0%
	No	Recompte % dins de Règim de tinença	20 15,7%	20 20,2%	20 15,5%	2 25,0%	62 17,1%
	NS/NC	Recompte % dins de Règim de tinença	34 26,8%	17 17,2%	25 19,4%	0 0,0%	76 20,9%

Total	Recompte	127	99	129	8	363
	% dins de Règim de tinença	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 51. Propietat idealitzada en contrast al lloguer, en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Taula pregunta 14

Lloguer prou estable per fer-ne opció definitiva *Règim de tinença actual tabulació creuada

			Règim de tinença actual				Total
			Propietat totalment pagada	Propietat en pagament	Lloguer	Altres	
Lloguer prou estable per fer-ne opció definitiva	Sí	Recompte	27	25	35	0	87
		% dins de Règim de tinença	21,3%	25,3%	27,1%	0,0%	24,0%
	No	Recompte	82	55	74	6	217
		% dins de Règim de tinença	64,6%	55,6%	57,4%	75,0%	59,8%
	NS/NC	Recompte	18	19	20	2	59
		% dins de Règim de tinença	14,2%	19,2%	15,5%	25,0%	16,3%
Total		Recompte	127	99	129	8	363
		% dins de Règim de tinença	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 52. Lloguer amb prou garanties per a tota la vida en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Taules pregunta 15

Propietat un element patrimonial pels descendents*Edat tabulació creuada

			Edat				Total
			18-25	26-35	36-45	≥ 46	
Propietat un element patrimonial pels descendents	Sí	Recompte	104	59	40	54	257
		% dins de Edat	71,7%	67,0%	63,5%	80,6%	70,8%
	No	Recompte	25	21	15	9	70
		% dins de Edat	17,2%	23,9%	23,8%	13,4%	19,3%
	NS/NC	Recompte	16	8	8	4	36
		% dins de Edat	11,0%	9,1%	12,7%	6,0%	9,9%
Total		Recompte	145	88	63	67	363
		% dins de Edat	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 53. Propietat com element patrimonial en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Propietat un element patrimonial pels descendents*Règim de tinença actual tabulació creuada

			Règim de tinença actual				Total
			Propietat totalment pagada	Propietat en pagament	Lloguer	Altres	
Propietat un element patrimonial pels descendents	Sí	Recompte	97	71	83	6	257
		% dins de Règim de tinença	76,4%	71,7%	64,3%	75,0%	70,8%
	No	Recompte	18	20	30	2	70
		% dins de Règim de tinença	14,2%	20,2%	23,3%	25,0%	19,3%
	NS/NC	Recompte	12	8	16	0	36
		% dins de Règim de tinença	9,4%	8,1%	12,4%	0,0%	9,9%
Total		Recompte	127	99	129	8	363
		% dins de Règim de tinença	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 54. Propietat com element patrimonial en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Propietat un element patrimonial pels descendents*Decepció no adquirir una propietat tabulació creuada

			Decepció no adquirir una propietat			Total
			Sí	No	NS/NC	
Propietat un element patrimonial pels descendents	Sí	Recompte	122	117	18	257
		% dins pregunta7	80,8%	62,6%	72,0%	70,8%
	No	Recompte	17	51	2	70
		% dins pregunta7	11,3%	27,3%	8,0%	19,3%
	NS/NC	Recompte	12	19	5	36
		% dins pregunta7	7,9%	10,2%	20,0%	9,9%
Total		Recompte	151	187	25	363
		% dins pregunta7	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 55. Propietat com element patrimonial en relació a la pregunta 7 (elaboració pròpia)

Taules pregunta 16

Dació en pagament*Edat tabulació creuada

			Edat				Total
			18-25	26-35	36-45	≥ 46	
Dació en pagament	Sí	Recompte	102	63	49	46	260
		% dins de Edat	70,3%	71,6%	77,8%	68,7%	71,6%
	No	Recompte	12	16	7	13	48
		% dins de Edat	8,3%	18,2%	11,1%	19,4%	13,2%
	NS/NC	Recompte	31	9	7	8	55
		% dins de Edat	21,4%	10,2%	11,1%	11,9%	15,2%
Total	Recompte	145	88	63	67	363	
	% dins de Edat	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	

Taula 56. La dació en pagament en relació a les franges d'edat (elaboració pròpia)

Dació en pagament*Situació Residencial tabulació creuada

			Situació Residencial				Total
			Habitatge propi/lloguer amb autonomia financera	Habitatge propi/lloguer amb ajut de la família	Sempre he viscut a casa els pares (propietat /lloguer)	He viscut en habitatge propi/lloguer però he retornat a casa dels pares	
Dació en pagament	Sí	Recompte	110	34	91	25	260
		% dins Situació Residencial	71,0%	63,0%	74,0%	80,6%	71,6%
	No	Recompte	28	3	14	3	48
		% dins Situació Residencial	18,1%	5,6%	11,4%	9,7%	13,2%
	NS/NC	Recompte	17	17	18	3	55
		% dins Situació Residencial	11,0%	31,5%	14,6%	9,7%	15,2%
Total	Recompte	155	54	123	31	363	
	% dins Situació Residencial	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	

Taula 57. La dació en pagament en relació a la situació residencial (elaboració pròpia)

Dació en pagament*Règim de tinença actual tabulació creuada

		Règim de tinença actual	Total
--	--	-------------------------	-------

			Propietat totalment pagada	Propietat en pagament	Lloguer	Altres	
Dació en pagament	Sí	Recompte	93	81	80	6	260
		% dins de Règim de tinença	73,2%	81,8%	62,0%	75,0%	71,6%
	No	Recompte	16	8	22	2	48
% dins de Règim de tinença		12,6%	8,1%	17,1%	25,0%	13,2%	
NS/NC	Recompte		18	10	27	0	55
		% dins de Règim de tinença	14,2%	10,1%	20,9%	0,0%	15,2%
Total	Recompte		127	99	129	8	363
		% dins de Règim de tinença	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 58. La dació en pagament en relació al règim de tinença (elaboració pròpia)

Dació en pagament*Ingressos b/m unitat familiar tabulació creuada

			Ingressos b/m unitat familiar					Total	
			No tinc ingressos	Per sota de 1000€	Entre 1000€ i 1500€	Entre 1500€ i 2000€	Entre 2000€ i 3000€		Més de 3000€
Dació en pagament	Sí	Recompte	12	17	57	52	64	58	260
		% dins de Ingressos unitat fam	63,2%	50,0%	77,0%	74,3%	78,0%	69,0%	71,6%
	No	Recompte	1	8	10	9	7	13	48
% dins de Ingressos unitat fam		5,3%	23,5%	13,5%	12,9%	8,5%	15,5%	13,2%	
NS/NC	Recompte		6	9	7	9	11	13	55
		% dins de Ingressos unitat fam	31,6%	26,5%	9,5%	12,9%	13,4%	15,5%	15,2%
Total	Recompte		19	34	74	70	82	84	363
		% dins de Ingressos unitat fam	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 59. La dació en pagament en relació a les franges d'ingressos (elaboració pròpia)

Dació en pagament*Ingressos b/m unitat familiar*Règim de tinença actual tabulació creuada

				Ingressos b/m unitat familiar						Total
				No tinc ingressos	Per sota de 1000€	Entre 1000€ i 1500€	Entre 1500€ i 2000€	Entre 2000€ i 3000€	Més de 3000€	
Règim de tinença actual										
Propietat totalment pagada	Dació en pagament	Sí	Recompte % dins de Ingressos unitat fam	1 100,0%	8 66,7%	17 89,5%	23 85,2%	21 72,4%	23 59,0%	93 73,2%
		No	Recompte % dins de Ingressos unitat fam	0 0,0%	0 0,0%	1 5,3%	4 14,8%	3 10,3%	8 20,5%	16 12,6%
	NS/NC	Recompte % dins de Ingressos unitat fam	0 0,0%	4 33,3%	1 5,3%	0 0,0%	5 17,2%	8 20,5%	18 14,2%	
	Total		Recompte % dins de Ingressos unitat fam	1 100,0%	12 100,0%	19 100,0%	27 100,0%	29 100,0%	39 100,0%	127 100,0%
Propietat en pagament	Dació en pagament	Sí	Recompte % dins de Ingressos unitat fam	3 100,0%	2 100,0%	12 92,3%	13 61,9%	26 92,9%	25 78,1%	81 81,8%
		No	Recompte % dins de Ingressos unitat fam	0 0,0%	0 0,0%	1 7,7%	4 19,0%	0 0,0%	3 9,4%	8 8,1%
	NS/NC	Recompte % dins de Ingressos unitat fam	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%	4 19,0%	2 7,1%	4 12,5%	10 10,1%	
	Total		Recompte % dins de Ingressos unitat fam	3 100,0%	2 100,0%	13 100,0%	21 100,0%	28 100,0%	32 100,0%	99 100,0%
Lloguer	Dació en	Sí	Recompte	8	7	26	15	15	9	80

pagament		% dins de Ingressos unitat fam	53,3%	36,8%	66,7%	71,4%	65,2%	75,0%	62,0%	
	No	Recompte % dins de Ingressos unitat fam	1	7	7	1	4	2	22	
			6,7%	36,8%	17,9%	4,8%	17,4%	16,7%	17,1%	
	NS/NC	Recompte % dins de Ingressos unitat fam	6	5	6	5	4	1	27	
			40,0%	26,3%	15,4%	23,8%	17,4%	8,3%	20,9%	
Total	Recompte % dins de Ingressos unitat fam	15	19	39	21	23	12	129		
			100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	
Altres	Dació en pagament	Sí	Recompte % dins de Ingressos unitat fam		0	2	1	2	1	6
					0,0%	66,7%	100,0%	100,0%	100,0%	75,0%
	No	Recompte % dins de Ingressos unitat fam		1	1	0	0	0	2	
				100,0%	33,3%	0,0%	0,0%	0,0%	25,0%	
Total	Recompte % dins de Ingressos unitat fam		1	3	1	2	1	8		
			100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%		
Total	Dació en pagament	Sí	Recompte % dins de Ingressos unitat fam	12	17	57	52	64	58	260
				63,2%	50,0%	77,0%	74,3%	78,0%	69,0%	71,6%
	No	Recompte % dins de Ingressos unitat fam	1	8	10	9	7	13	48	
			5,3%	23,5%	13,5%	12,9%	8,5%	15,5%	13,2%	
	NS/NC	Recompte % dins de Ingressos unitat fam	6	9	7	9	11	13	55	
			31,6%	26,5%	9,5%	12,9%	13,4%	15,5%	15,2%	
Total	Recompte		19	34	74	70	82	84	363	

% dins de Ingressos unitat fam	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
--------------------------------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------

Taula 60. La dació en pagament en relació a les franges d'ingressos i el règim de tinença concret: Propietat en pagament (elaboració pròpia)

Dació en pagament*Propietat o lloguer si el cost fos el mateix tabulació creuada

			Propietat o lloguer si el cost fos el mateix			Total
			Comprar	Llogar	NS/NS	
Dació en pagament	Sí	Recompte	172	53	35	260
		% dins pregunta 5	76,8%	59,6%	70,0%	71,6%
	No	Recompte	23	16	9	48
		% dins pregunta 5	10,3%	18,0%	18,0%	13,2%
	NS/NC	Recompte	29	20	6	55
		% dins pregunta 5	12,9%	22,5%	12,0%	15,2%
Total		Recompte	224	89	50	363
		% dins pregunta 5	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 61. La dació en pagament en relació a la pregunta 5 (elaboració pròpia)

Dació en pagament*La inestabilitat afecta l'elecció de llogar o comprar tabulació creuada

			La inestabilitat afecta l'elecció de llogar o comprar			Total
			Sí	No	NS/NC	
Dació en pagament	Sí	Recompte	204	40	16	260
		% dins pregunta7	76,1%	57,1%	64,0%	71,6%
	No	Recompte	29	16	3	48
		% dins pregunta7	10,8%	22,9%	12,0%	13,2%
	NS/NC	Recompte	35	14	6	55
		% dins pregunta7	13,1%	20,0%	24,0%	15,2%
Total		Recompte	268	70	25	363
		% dins pregunta7	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Taula 62. La dació en pagament en relació a la pregunta 9 (elaboració pròpia)